

مالی ریچان

هوشهنگ شیخمه مه د

مالی پڙهان

هۆشهنگ شیخمه مه د

دیزاینی بهرگ و ناوه وه: لوقمان رهشیدی

چاپی یه که م، هه ولیر ۲۰۱۲

چاپخانه:

له به پێوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان، له هه ولیر، ژماره سپاردنی ۱ی سالی ۲۰۱۱ی دراوه تی

مالى پۇتھان

ھۆشەنگ شىخىمھەمەد

پيشكەشە بە خوشكى خوشەويستم
نە جيبە خانم

ئاوسم بە شتیک

فالچییەکان، ھەر کەسە و بە پێی تەمەن و ئەزمونی خۆی پێشبینییەک دەکات:

فالچییەک پێی وایە ئەو شتە ی پێی ئاوسم، مرقۆنیکە لە چەشنی باران و دنیا نقووم دەکات. فالچییەک، پێی وایە شیعریکە و دنیا دەکاتە بیابان. یەکیک، یەقینە کە باخی ریحانیکە و دنیا گەمارۆدەدا و مرقۆفەکان لە جیاتی ھەوا بە بۆنی ریحان ھەناسە دەدەن. یەکیکی دی، دەبینیت رووباریکە لە خوین، قەترەقەترە دەرژیتە نیو رۆحمەوہ.

نازانم پێشبینیی کامە فالچی، راست دەر دەچیت؟

ئەوہی خۆم ھەستی پێ دەکەم، ئازاریکە، لە بلندترین شوینەوہ دەرژیتە ھەناومەوہ. چەقویەکە، لە سپیترین دەستەوہ، لە لە لاملە دەچەقی. تیریکە بە وینە ی عەشق، جەرگم کون دەکا و قەھرئیکیشە، ھەناوم ھەلاھەلا دەکا.

ئەگەر ھاتوو شیعر دەرچوو، دەیخەمە رووبارە وشکەکانەوہ. ئەگەر

باران دەرچوو، دەيدەمە باخچەكانى كۆشكىكەو، كە دواتر چىرۆكەكانى دەبيستن.

ئەگەر بوو باخى رىحان، ئەو ھەمووى لە پرچى تۆ دەدەم، كە ئاوس دەبيت. ئەگەر روبارى خوین بوو، ئەو پارچە پارچە، ھەر بە ئاوسىيەو پىيى وەردەبم.

سەرەتاکانی ریحانزادە

ئىستا، دواى ئاوسبوونم لە رووداوهكان رادەمىنم، وەك جەنگاوەر و پادشا و پیرەمێردەكەى كۆتیبخانه و كەسانى دىكەش رامانى رووداوهكان دەكەم، سەرەتا من لە قولاغى قەلایەكەو جەنگاوەرم، تماشای سوپای دژمن دەكەم، لە بیری ئەو دەدام، مێژوونووسیكى بى ویزدان، چۆن ئەو ساتانە دەنووسیتەو، كە دەرگەى كۆشكەكەمان دەشكینن، لەم قولغەیهدا یەكێك دیت و خەنجەرەكەى لە لا ملم گیر دەكا و شیرەكەى دەخاتە زگمەو، رمىك بەرز دەكاتەو.

وەك پادشا بىر لە شكانى سوپاكەم دەكەمەو، ئاگرى ژوورەكانم دەبینم، ئەو ژوورانەى تىياندا لەگەل دەیان كچ و ژندا تىكەل بووم، ئەو ژوورانەى بە سەدان شەو، لەبەر چراكانىندا چاوى جوانترین كچم ماچ كردوو. بە بەر چاومەو مالم دەسووتینن و ژنەكان و كەنیزەكەكان و كچەكانم دەبن، كورەكانم سەر دەبڕن، بە بەر چاومەو من دەسووتیم و دژمنەكانم بە پىكەنینهو چەقۆی دەخەنە رۆحمەو.

لە باخچەیهكى ئەو كۆشكەدا، وەك باخەوانىك كە لە خاكەنازەكەیهو زىاتر هیچى نییه شەپى پى بكات، تىرىك دەگرنە دلمەو و پىشئەو.

من بمرم، گولہ کان ہاوزینگ دہدن. پیشئہ وہی جہنگا وریک بہ سہر گولیکدا، بہ دوی کچیکدا غار بدات، دلّی من پان دہبیتہ وہ، پیشئہ وہی گولہ کان بسووتین، قرچہ قرچ و دووکہ لی رّوح ئاسمانی باخچہ کان داگیر دہکا.

لہ کتیبخانہ ی ئہ و کوشکہ دا، کہ دانیشتووم، لہ چا وہ ری شکانی دہرگا کہم و چہند بہر بہریہک بینہ ژوورہ و لہ گہل کتیبہکاندا بمسووتین، دوا وشہ پیشئہ وہی لہ کتیبہ کہی بہر دہستما بسووتی، لہ نیو رّوحی مندا پەرش دہبی، دوا کتیبی سہر فاقوچکہ کان، پیشئہ وہی توہ ہہ لہ بری، ئہ قلم دہ پەری و سہرم گیز دہخوا، پیشئہ وہی کہ سینک رمیک لہ پشتم بچہ قینی و لہ گہروومدا دہریبیتی، کتیبخانہ کہہ پر دہبی لہ وشہی کوژراو و ناوی کوژراو.

لہ کولانیکی شارہ کہ دا، لہ بہرامبہر پەنچہ رہی مالی دہسگیرانہ کہمدا، شیعہ رکانم لہ باخہلم کونکون دہبن بہو تیرانہی کہ سیک لہ پەنچہ رہی ژوورہ کہ دا، دوی ئہ وہی دہسگیرانہ کہم دہکاتہ ژنی، تیرتیر لہ دلم گیر دہکا و کاغہ زہکانی باخہلم و وشہی شیعہ رکان پیش من، دلرہقی مردن، ئہ زمون دہکەن.

ئہی میژوونوس، تو لہم ہیرشہ دا چی دہنوسیتہ وہ؟ ہاوارہکانی دلّی من، یان نازاری ریخانہ کان، فیغانی دہسگیرانہ کہم، یان سووتانی کتیبہکان؟

لہ و ساتہ دا، خوم لی دہبیتہ جہنگا وریک، کہ ہہر بو پیکہ نین نایکوژن و پیی دہلین تماشاکہ: «چون ژنہ کانتان دہکەینہ کہ نیزہک، تماشاکہ کتیبہ پیروژہ کانتان چون دہکەینہ گالٹہ جاری، باخہ کانتان چون دہکەینہ گووخانہ، بہ چاوی خوت ئہ و دیمہ نانہ بینہ، تماشاکہ چون توی مروّف بچووک دہبیتہ وہ، ئہ و ہندہ بچووک، تا لہ بن تفی جہنگا وریکا دہشارد ریبتہ وہ و فری دہدریبتہ بہر پیی ہہسپیکی مردو»

دہزانم ئہ و ئاوسییہ، بوی ہہیہ لہ میژوودا، ریسوابوونہکانی رّوح، پیش سووتانی کوشکہ کان بنوسیتہ وہ، ہاوارہکانی دلم، پیش فریدانی کتیبہکان وینہ بکیشی، بہ لام ہہمووی لہ پای چی دا؟

لہ و ساتہ دا، من خہیالم بو ئہ وہ دہچی: جاریکیان لہ گہل ژنیکی ئاوس جووت بووم، ژنیک کہ زگی ئہ و ہندہی باگوردانیک گہورہ بووبو،

لەگەلى جووت بووم، دەستم دەھىنا بەسەرى مندالەكەى ناو زگى دا و دەيگوت: خۆزگە دەخووزم كور بى و وەك تو چاوى رەش و دەمارى دەستەكانى گرژ بى، وەك تو سل نەكاتەوہ لە سەفەر و لە گەران بە دواى جەنگەكاندا، لە ھەموو مالىكدا جەنگىك بكا، لە ھەموو شارىكدا ھەرايەك بنىتەوہ، لە ھەموو شانشىنىكدا، ژنان بە كەنيزەك بنىتەوہ كۆشكەكەى. ژنە، دواى سى حەفتە مندالىكى ئىفلىجى بوو، دواى سى حەفتەى تر، بە دەم خەفتەى مندالەكەوہ گيانى دا، مندالىش بە ئىفلىجى منى كوشت و ئەو خۆى نەمرد.

ژنىكى دىكەى ئاوس، كە بە دەستەكانى دۆخىنى كردمەوہ و كەوتە لىستنەوہ و مژىنى جەستەم دەستى دەگرتم و بەسەر مەكەكانىدا دەھىنا و دەيگوت: نزا دەكەم لەو پەنچانەى تو، لەو زمانەى تو، شىرىكى سى و بىگەرد برژىتە مەكەكانم. تا كۆرپەكەمى پى گەورە بكەم، شىرىك، وەك شىرى شىر، وەك شىرى بەھەشت شىرىن، وەك ھەنگوونى خودايى، تا كۆرپەكەم بەھىز و گەورە بى، ئەوئەندە شىرىن، كە خۆم حەيرانى بىم، ئەوئەندە جوان، خوشكەكانى رۆژانە بۆى بمرن و زندووبىنەوہ. كورپىك بى، ھەموو ژنەكانى دنيا تاقى بكاتەوہ، بى شومار ژنى ھەبى و وەچەيەك بنىتەوہ. لەبەر خاترى چاوى ژنەكان دنيا داگير بكا. كەچى ئەو ژنە، دواى دوو مانگ كچىكى بوو، رەنگى لە چارۆگەكەى داپىرەگەورەى ھەموومان رەشتەر، ددانىشى لە بەفر سپىتر.

ژنىكى دىكەى ئاوس دەستى گرتم و ناي بە زگىيەوہ، دەيگوت: دەموى كۆرپەكەم ئەوئەندە ھىزى جووتبوونى ھەبىت، ھۆزىك ژن بە يەك شەو تىر بكا، تەنەت ئەگەر دامەنى ژن بە نيوچەوانى شىرەوہ بى، ھىرشى بۆ ببات، دەمەوى كورپەكەم بەوہ فرمانرەوايى بكات و دنيا بخاتە ژىر مېھرى نىرايىتتىيەكەيەوہ. كەچى دوو شەو دواتر زگەكەى لەبەر چوو و خەونە نەزۆكەيشى دوايى ھات.

چىرۆكى ژنەئاوسەكان و ئاوسىي من، لەو سەردەم و رۆژگار و شەوگاراندە، لە حىكايەتە كۆنەكانى ئەو مېژووہ ناچن، كە مېژوونووسان بۆيان نووسىنەوہ، ئەو مېژووناسانەى خاترى ھەموو كەسىكىان گرتىن، خاترى قەحپەيەكى ئاوسىيان نەگرتوہ، خاترى ژنىكى ئاوسىيان نەگرتوہ، بۆيە دەبى بە خاترى ئەو ژنە ئاوسانە حىكايەتى يەكەيەكەى

ژنه ټاوسه کان بنووسمه وه، ټه وانه ی له کوشکه کاندای ځویان، خه ونه کانیان هه روهک منی جه نگاوه ر و پاله وان و پادشا و باخه وان و شاعیر سووتام و کوژرام و هه زار خه نجه ر چووه دلمه وه، ټه و ژنه ټاوسانه یش دهیان ږم و تیر و شیر و قهر چوونه زگیانه وه، هه زار ناگر و ټایه ت و زریکه چوونه زگیانه وه، ژنه زگیره کان، هیچکه س له باره یانه وه نه ینوسی، که سوپای نه فرته هاتوو هه لاهه لای کردن، که هاتن و پیش چاوی ټه وان، چاوی کورپه له کانیان دهره یتان، پیش ټه وه ی رږوی ټه وان بیهن، رږوی کورپه کانیان ته فروتونا ده کردن.

بو ټه وه ی چیروکی ټه و ژنه زگیرانه و ټاوسبوونی ځوم بنووسمه وه، ده بی بجمه وه کوشکه که و له وی شیوه ی ژنیکی زگیر وهرگرم و له گهل ځومدا جووت بېم، پیش ټه وه، ده بی شه ره کان دوا بخم و بگه ږیمه وه سه رده می کچینی و شوو بکه م و دواتریش ځوم له ځومدا ټاوس بکه م، ټینجا له کرده یه کی سیکسیدا، خه ون به کورپه کم ببینم و مران له دلی ځومدا بگرم، بو ټه وه ی بزانه م چون کوریکم ده وی، به لام پیش ټه وان یش، ده بی ږوم و چاوه دهره یتراوه کانی زارا ماچ که م، بیانخه مه وه شوینی ځویان و بلیم: «زارا، بزانه م تو بوچ تاکه ژن بووی کچت ده ویست؟» زارا، به زمانه شیرین و ږر له مینایه ټیبه که ی ده یگوت: «ټای ټه گه ر ده زانی کچینی چه ند ځوشه و ژنایه تی چه ند ځوشه و له هه مووشیان ځوشتر ټاوسبوونه به کچیکي وهک ریحانه که ی نیو زگم، بو یه ږیم ځوشه کچ بی، تا تامی به ژنبوون و ټاوسبوون بکا، بزانی چ ځوشه، به ټاوسی به م کوشکانه دا بی و بچی، به ټاوسی بچیته بازار و ته ماته سووره کان له مه تبه خ به سه ر زگیدا بینی و ببات، چ ځوشه گولی ره نگاوه رنگ بخاته کانیاو و به رووتی بچیته ناوییه وه و مه له ی تیدا بکا. ټای خردایه چ ځوشه ټاوس بی، ځوشه ټاوس ږم و به ټاوسی بخوینمه وه و له به ر ټاگردان به رووتی دانیشم و هه ر به و زگه وه هه موو کولانه کانی شار ته ی بکه م و له نیو فریزدا بگه ووزیم. هه زم لټیبه کچیک بی وهک ځوم و تو شه هوانی بی و قهت له ماچکردن تیر نه بی. بو یه هه زده که م زور ماچت بکه م و ټاوی لیوانت بخومه وه و بیرژیمه نیو زگه وه، تا کچه که م وهک تو هه زی له ماچ بی، وهک تو هه زی له گرتن و مژینی لیو بی. وهک تو شه یدای تامی لیو بی، به هیچ تامیکی دیکه ی نه گورپه وه.»

كەچى، زارا لە شەرەكەدا، بە ڤووتى لە نىو كانىاوەكەدا خنكابوو، دەمى پىرى خوين بوو و زەرداويك لە بنىيەو وە رژابوو، كە رەنگى ئاوەكەى لە پال سوورىي خوينەكەدا زەرد و كەسك كەردبوو، زەرداوەكە تىكەلى ئاو و خوينەكە نەبوو بوو.

بەلام ئەو ژن و كچانە، كارئەكتەرى چىرۆكى لابه لا بوون، كارئەكتەرى چىرۆكى هەقىقى و گەورەى شارى ئىمە، سوورگول بوو، سوورگول ئەو ژنە زگپەرى هەر بە دەم بۆنى ریحانەو دەرویشت، باخەلى چ پياويك ریحانى تىدا بووايە، ڤووتى دەكردەو و دەيخستە نىو زگيەو، كە منى دیت، ریحانەكانى لە باخەل دەرهینام و گەورەترین پەلكى خستە دەممەو، ئىنجا بە ماچ، لە دەمى دەرهینام و خواردى. لە جووتبووندا، هەموو ریحانەكانى خواردن و دەيگوت: «دەموى كورەكەم بۆنى ریحان بگرى، بە هەر شوينىكدا ڤروات، بزەنن ئەو باخچەيە، نەك كور، بزەنن ئەو ریحانزادەيە و هەر ناویشى دەنیم ریحانزادە، كچى بە ناوبانگترین باخەوانى شارى بۆ دەخووزم و لە نىو ریحاندا زەماوەندى بۆ دەگيرم. لە شەوى بە زاو بوونیدا، لە نىو باخى ریحاندا، لەسەر ریحان، بە زاواى دەكەم، يەكەم سەرشوشتنى بە ریحان دەبى و ژنەكەيش لە ریحان هەلدەكیشم»، هەر بۆيەشە دايكى ریحانزادە پيشئەو و زگەكەى دانى، كە دژمن باخى ریحانەكانى تىكدان و ریحانەكانى بەر پەنچەرەى مالى ئەویشيان لە هەواو فرى دا خوارەو، سوورگول وەزگى دا و ریحانزادە نەهاتە سەر دنيا، بۆيە تا ئىستايش بۆنى ریحان بۆ من دى، بۆنى ریحانزادە لەم دەقەرە دى، كە لە نىو زگى دايكيدا، هەموو رۆژىك، لە قەهرى ریحان و بووكەكەيدا دەمرى.

فالجییهكان پيشبىنى زۆر گەورەيان دەكرد لەو زگەى سوورگول، كەچى ئەو نەيدەزانى چىي لە زگى خۆيدا هەلگرتوو. ئەوانەى ئەم چىرۆكەمان دەزانى، تەنيا چەند كەسك بووين: من و پادشا و پيرەميردەكەى كتيخانە و دەسگيرانەكەم و باخەوانى شار، ئەوانى دى نەياندەزانى ئەگەر ریحانزادە بىتە دنيا، پيشبىنى فالجییهكان دیتە دى، جگە لە ئىمەيش، هېچكەس نەيدەزانى پيشبىنى فالجییهكان چ هەقايەتىكى سەير و غەريب بوو، چ دەمىك بوو، كە هەموو مێژووى دەگۆرى.

حه کایاته کانی بۆنی ریحان

له کاتیکدا، هیشتا جهنگاوه ره که ی قولایگی قه لاکه م و دهست و پنی به خاکه وه ده که وم. مندالیکی سوپای دژمن خه نجه ره که ی له لاملم گیر دهکا و خوین له ده ممه وه، وهک تاقگه دهرژی. پنی ده لیم: «به و کوشتنه م ئاسووده ی؟» تفم لی دهکا و شیره که ی دهخاته زگمه وه. پنی ده لیم: «ئه و شیرهت بۆ له زگم چه قاند، مه گهر نازانی من به کومه لیک شته وه ئاوسم؟ چه ندین کور و تاقه کچیک له و زگه دا هه لگرتوون؟» ئه و له زمانم ناگا، رمیک بهرز دهکاته وه. پنی ده لیم: «کوریزگه تو، ته نیا من ناکورژی، بهر له من، ئه و مندال و شتانه ییش دهکورژی» ره که ی دهچه قینیتیه نیوچه وانم و که دهریده کیشیتیه وه، هیندیک له میشم دهکه ویته بهر ده ممه وه. به سه رمدا دنووشتیتیه وه و خوینی لامل و زگم بۆن دهکا، بۆنی ریحانه. دهرانی ئه وه بۆنی ریحانه و له گه ل خوینته که دا دهکه ویته بهر هه تاو و بریقه ده داته وه. که پوو ی دهخورینن و له بهر خویه وه ده لی: «ئای چ سه گبابیکی نه جییزا ده م کوشت» پیده که نی و خوینی لامل و زگم له سه روچاوی خوی ده سو ی و دهسته کانی پی ده شو، وه که وه ی ته زبیحیکی ئه بله قبی قه زوان، یان نیرگزیک له نیو

دەستى خۇيدا بېلىشىنىتەۋە. تىرتىر ئىۋ لەپەكانى بۇن دەكا. دەگە پىتەۋە سەرم و مەتارەكەى بە لاملەۋە دەچەسپىنى و بە پەنچەگەۋرەى پىت بە دەمارى لاملەۋە دەنى و خوین و بۇنى رىحانەكە دەخاتە مەتارەكەى، ئەۋەندەى خوینىم لى دەچورپىتەۋە، دەيكاتە مەتارەكە و سەرەكەى قەپات دەكا و تف دەكاتە كونى نىۋچەۋانمەۋە. چەقۇكەى ھەلدەگرى و شىرەكەى دەگرپىتەۋە دەست و ھەلدەستىتەۋە و رمەكەى لە سىنگى كەسىكى دىكەدا گىر دەكا. سوپا كۆشكەكە تالان دەكا، بەلام ئەۋ كورىڭگەيە زگ و دل و مىشكى تالان كرىم. ھەست دەكا براۋەى يەكەمى ئەۋ شەرە، پادشا و سەركرەدى سوپا نىن، بەلكوۋ خۇيەتى. ئەۋ بۇنى رىحانى دەۋىست و لە خۇيتى مندا دۇزىيەۋە. جەنگاۋەرەكان ھەر يەكەيان بۇنى شتىكىان دەۋىست. پادشا بۇنى سىۋى مەبەست بوۋ، بۇيە ھەموۋ ئەۋ كەسانەى بۇنى سىۋيان لى دەھات خۇينيان بۇ پادشا بوۋ. سوپاسالار بە بۇنى پرتەقال مەست دەبوۋ، بۇيە ھەر كەس خۇيتى نارنجى با، خۇيتى كەسەكەيان بۇ لە گۆزە دەكرىد. بەر لە شەرەكە، پىيان گوتبوۋم ئەۋانە بۇ خۇين دىن، خۇيتى ھەموۋان، ھەريەكە و بۇنى خۇيتى خۇى دەۋى. بۇيە ھەموۋمان دەكوژن و خۇينمان دەبەن. ئىمەيش ھەركاممان بۇنىكىمان ھەبوۋ: من بۇنى رىحانم لەۋە گرتىۋو، كە داىك و باۋكم لە سەر پەلكى رىحان بە زاۋا بىۋون. براىەكم بۇنى ئارۋى ھەبوۋ، چونكە كە لە زگى داىكمدا بوۋ، داىكم مەگىرانى بە ئارۋو كرىدبوۋ. خوشكىكم بۇنى سىۋبەرى ھەبوۋ. براىەكى دىكەم بۇنى گولەبەرۆژە. ئەۋانىش ھەركاميان بۇنى خۇيان ھەبوۋ، ۋەك ھەموۋ ئەندامەكانى كۆشك، ھەر كەسە و ھەكايەتى بۇنى تايبەتى خۇى ھەبوۋ. بۇيە: ژنەئاۋسەكان، ھەر يەكەۋ مەگىرانى بە بۇنىكەۋە دەكرىد. ئەۋانەى لەم شارەدا بۇنى رىحانيان دەكرىد، من بوۋم، پادشا و پىرەمىزدەكەى كىتىخانە و باخەۋان و دەسگىرانەكەيشم. كەسانى دىكەيش لە شاردا ھەبوۋن، كە بۇنى رىحانيان كرىدبوۋ، ھەر كامىشمان ھەكايەتى خۇمان ھەبوۋ، بەلام ھىچكاممان يەك ھەكايەتمان لە بارەى بۇنەكانمانەۋە نەدەگىراۋە. پادشا، بۇنى رىحانى بەم شىۋەيە كرىدبوۋ: شاژنى داىك ئاۋس دەبى. فالچىيەك پىشېبىنى ئەۋە دەكا، كە بۇنى رىحان بگرى، بەلام چونكە پادشاى باۋك ھەزى لە بۇنى نىرگزە. فالچىيەكە پىي دەلى،

که پيوسته روژانه سى جار، سه‌رى به ئاوى نيرگز بشوات، تا زگه‌که‌ى داده‌نى. هه‌موو ولات به‌شى سى هفته نيرگزى تيدا نيه، بويه پادشا سواره‌کانى به هه‌موو کون و قوژبنه‌کانى دنبادا بلاو ده‌کاته‌وه، هه‌رچى پيوازى نيرگزه بينن و له ولاتدا بيچينن. خه‌لک به چيا و گونده‌کاندا بلاو ده‌بنه‌وه و هه‌رچى قه‌تمه‌ر و نيرگز هه‌يه کويان ده‌که‌نه‌وه و ده‌يانکولینن و ده‌يانکه‌نه‌ ئاو. شاژن روژانه به‌يانيان و نيوه‌پويان و ئيواران، به ئاوى نيرگز خوى ده‌شوات، به لام له دواچار و له دوا روژدا، دواى نو مانگ و نو کاتژمير و دوو خو‌شووشتن، که ته‌نيا يه‌ک خو‌شووشتنى ماوه و مامانه‌کان ده‌لین: «ئه‌مشه‌و پادشای کوپ له دايک ده‌بى». ئاوى نيرگز ناميتى. ناچار، شاژن سه‌رى ناشوات و دواى ئيواره، شه‌ودره‌نگان پادشا به بونى ريحانه‌وه له ره‌حمى شاژن ديته ده‌روه‌ه و پادشای باوک له هه‌ژمه‌تان وه‌زگ ده‌دا. پادشا، تا ئه‌و کاته‌ى ئاوى نيرگزى په‌يدا کردبوو، چه‌ندين شه‌رى کردبوو، شه‌رى کوشک و قه‌لاى به‌رن، شه‌رى وهرزه‌کان و ده‌م و کاته‌کان، شه‌رى به‌فر و گه‌رما و چيا‌بلنده‌کان و بالنده‌کان. له ئه‌نجاميشدا پادشای کوپ بونى نيرگزى نه‌گرت و بونى ريحانى گرت.

پيره‌ميردى کتبخانه‌که، دايكى هه‌رچه‌نده مه‌گيرانى به ئاوه‌وه گرتيوو، ده‌بوو روژانه به‌فراوى خواردباوه. نو مانگى ره‌به‌ق به‌فرى لى نه‌بړا، که‌چى له پريکدا که کوپ ده‌بى بونى ريحان له خوئينيه‌وه ديت و ژووره‌که پر ده‌کا، به لام بؤ دايک و باوکى کيشه‌يه‌ک نابيت، چونکه بونى ريحان قبول ده‌که‌ن.

باخه‌وانه‌که‌يش چيروکيکى سه‌يرى هه‌بوو: باوکى باخه‌وانه‌که که باخه‌وانى باخه‌کانى کوشک و شار بوو، مه‌راقى هه‌موو بون و به‌رام و گولیک بووه، چه‌ندين جار له‌گه‌ل سوپای کوشک چووبوو شه‌ره‌کان. ته‌نيا بؤ ئه‌وه‌ى تو و پيواز و که‌د و گه‌لاى گولى سه‌ير و ناوازه په‌يدا بکا و له خاکه‌که‌ى ئيمه‌دا بيانچيتى. شه‌رى له‌گه‌ل خاک و خو‌ل و هه‌واو ساردو گه‌رمایى ده‌کرد، تا گوله‌کان له خاکی ئيمه‌دا شين بين، ده‌لین له سه‌فه‌ريکيدا، له گه‌ل دوو له کوپه‌کانى، له ولاتيکى دوور ريگه‌ى سى هه‌فته‌ دوور، له بنارى چيايه‌کدا که بؤ ده‌ست به‌ئاوگه‌ياندنیک له ريگادا لاده‌دات، له پشت تاشه به‌ردیکه‌وه گوله ريحانیکى نو ره‌نگى ده‌بينى،

لەنیو بەردیک دا شین بوو، تەنیا ئەو گۆلە و هیچ گۆلێکی دیکە ی لەو جۆرە لەو ی بەدی ناکا. تماشای بەردەکه دەکا. ئەوەندە ی خۆی گەورە یە و یە ک گەردیلە خۆلێشی لەسەر نییە. چەندی بێر دەکاتەوێ چۆن ئەو گۆلە بگۆزیتەوێ بیتهوێ ناچار بیت بەردەکه هەلگریت؟ رینگە یە ک نابینیتەوێ. بێر لە شکاندنێ و گچکە کردنەوێ بەردەکه دەکاتەوێ، هەول دەدا چەند لایەکی بەردەکه بشکینێ، بەلام چەند دەکۆشێ و دەکا بەردەکه تاوێرە بەردە و لەوێ بچووکتەر نابیتەوێ، لەوێش دەترسێ رەگی ئەو گۆلە بەهەموو لایەک و لەشی بەردەکه دا رۆچوو بێ و لەگەل شکاندنێ بەردەکه رەگی گۆلە که ئەشکەنجە بدات و گۆلە که نابووت بکات، بۆیە ناوێرێ زیاتر پێ لەسەر شکانی بەردەکه داگری. بۆیە بە ناچار ی گالیسکە یە ک دروست دەکا و بە ئەسپێکی رای دەکێشێ، بەلام لە شوێنێکی لێژی رییە کدا، بەرد غلۆر دەبیتەوێ و پاشووی ئەسپە که دەشکینێ. دەرمانەکانی باخەوان سوودیان نابێ و ناچار دەبێ لە تاو برینەکان، ئەسپە که ی لە نیو گۆلزارێ کدا بکوژێ. بەردەکه دەخاتە گالیسکە یە که و ئەمجارە بە دوو ئەسپ رای دەکێشێ و توندتر گری دەدا، باخەوان ترسێ ئەوێ هە یە لەگەل رینگە سەختەکاندا بەرد غلۆر بیتەوێ و گۆلە که بشکێ و بمری، بۆیە زۆر بە پیتۆلییەوێ هەمیشە لە تەنیشت گالیسکە که وێ دەکا، دوا ی دوو حەفتە و پینچ رۆژ، که تەنیا دوو رۆژیان ماوێ بگەنەوێ شار، لە پێچی توله رییە کی تەنگ و ئاسیندا، دەر فەتی ئەوێ نییە، ئەسپەکان پیکەوێ یان بە تەنیاش گالیسکە که راکێشن، پێچە که تەنیا چەند مەتریکە، بەلام ئاسینە و دەرناچیت، بۆیە ناچار بەردەکه لە گالیسکە که دەکاتەوێ، سەرەتا دەبوێ لە پشتی ئەسپە که دا باری بکا، بەلام هەم لەبەر قورسێ و هەم لەبەر گەورە یی بەردە که ییش، ناگرێ بیخاتە سەر پشتی ئەسپە که، بریار دەدا خۆی و کورەکانی بە هەلگرتن، لەو پێچە دەر باری بکن، گۆلی بەردین که زۆر زل و گرانه، بە هەرسێکیان بەرزی دەکەنەوێ، هەر نیو مەتریک دەچنە پیشەوێ، بەردەکه بەسەر پێی کورپیکێ دەکەوێ و لا قیکی هەپروون بە هەپروون دەکا، هەر لە تاوی ئەو برینە و خوینرۆیشتنی، ماوێ رۆژیکی تەواو وە ک ئەسپە که، دەبیتە قوربانی، قەبری ک بۆ کورە که لێ دەدات و بە خۆی و کورە که ی دیکە یەوێ بەردەکه دەخەنە بان

سهری گوره که وه، به ناچاری گوله که له وی به جی دیلی. پش ئه وهی پروت، په لیک له ریحانه نو رهنګیبه که لیده کاته وه و دهیجوی، شیله ی گوله که تنوکتوک دهچپته فورگیبه وه و له گه ل پرمه ی گریاندا دهیخاته نیو گه دهیبه وه. دوی سی مانگ، که یه که م جاره له گه ل ژنه که ی دهنوی، ژنه زگی پر ده بی و ئه و باخه وانه ی ده بیته که بونی ریحانی هه یه.

حه کایه تی بون ریحانی ده سګیرانه که یشم، له وه وه دروست ده بی، که عه تاریک له نه یشاپوره وه هاتوه، به نیو کولانه کانی شاردا ده سورپته وه و به دم خویندنه وه ی شیعره کانی خه بیامه وه شه راب دهنوشی. له بهر درگی مالی ده سګیرانه که م راده وه ستنی و دایکی ده سګیرانم هیندیک کل و کلدانیک لئ ده کری، بهر په نچه ره که ی خواره وه یان ئینجان هیه ک ریحانی له سهر بووه، کابرایش په لکه ریحانیک ده قرتینی و دهیخاته جامی شه رابه که یه وه و ماوه یه ک پیکي شه رابه که له ده ستنی باده دا، تا بونی ریحانه که ده گری. دواتر به دایکی ده سګیرانه که م ده لی: «بونی بکه!» دایکی ده سګیرانه که یشم، جامه که ی لئ وهرده گری و چاوه کانی داده خا و جامه که ده خاته ژیر کونه که پوو یه وه و تیر بونی شه راب و ریحانه که ده کا. عه تار له و دهمه دا ئه و شیعره ده خوینته وه:

«ریم که وته گولستانه وه لای بولبولی مه ست

به چریکه پی گوتم گه لئ راز و مه به ست:

تا گول نه وه ریوه تا له شت نه بوه به گل

وهک گول به دهمی، دم به بزه و پیاله به ده ست»

ئینجا دایکی ده سګیرانه که م پیاله که ده داته وه عه تار و عه تاریش توزیک پیاله شه رابه که ده ه ژینسی و دهیخاته ژیر که پوو یه وه و بونی ده کا و که میکی ده خاته دهمه وه و به ملا و به ولای دهمیدا ده بیات و زمانی تفت ده بی، ئینجا له سهر خو قووتی ده دا. بزه بؤ دایکی ده سګیرانه که م ده کا و په لکه ریحانه که ی ده داتی، دایکی ده سګیرانه که یشم ریحانه ته ره که تیرتیر بون ده کا. کابرای عه تار لئی وهرده گریته وه و ریحانه که ده جوی و شه رابی پیاله که ی به سهردا ده کا، به ریزه وه داوا له دایکی ده سګیرانه که م ده کا، که نیو دهمی ماچ بکا، دایکی ده سګیرانه که م، ئه گه ر سه یریش بووبی، به لام هیزیکي جادووی وای لئ ده کا، که راسته وخو رازی بیسی و ههر له بهر درگه که، لئو به لیوی عه تاره وه دهنی و

عەتارىش ھەناسەى قوول قوول دەخاتە دەمى داىكى دەسگىرانەكەمەو،
كە بۆنى شەرابى سوور و رىحانى تەرى لى دىت؛ بۆنەكە دەچىتە
گەرۆوى داىكى دەسگىرانەكەم و تا دەگاتە نىو سىيەكانى و خوئىنى زگى،
دەسگىرانەكەم لەو كاتەدا شەش مانگانە، خەوتوو، بۆنى رىحانەكە
دەچىتە كۆنەكەپوويەو، دەچىتە قورگىيەو، دەچىتە دلىەو، دەچىتە
سىنگ و گەدەيەو، بۆيە كە لە زگى داىكىيەو دىتە دەر، ھەناسەى
بۆنى رىحانى لى دى.

هەندى له چىرۆكه كانى ريحان

هەزم دەکرد بە ریحانزادە ئاوس بېم، بۆیە لە کتیبخانەكەدا هەرچی کتیب لە بارەى ریحانەوه هەبوایە، دەبوو بیخوینمەوه، چونکە دەمزانى لەشکرى دژمن دى و ریحانزادە لە نىو زگى دایکىیهوه لە نىو دەبەن، باخچەکانى ریحان و ریحانى نىو ئىنجانەکانى مالى دەسگىرانىشم دەشکىنن، بۆیە لە کتیبە کۆنەکانەوه دەستم پى کرد، دەمویست بگه پیمەوه سەر رهگى ریحان و هەموو ئەو ژن و پیاوانەى بۆنى ریحانیان گرتووه، دەمویست سەروسۆراخى چاره نووسى ئەو کەسانە بکەم، هەکاىهەتى ژيان و مردنیاى بخوینمەوه و بیاناسم. دواى ئەوانە، جارێكى دیکە ریحەك بدۆزمەوه، منى نىز بە (ریحانزادە) ئاوس بېم؛ (ریحانزادە) بە بۆنى ریحانەوه لە منەوه لە دایک بىتت و لەسەر پىخەفى ریحانەوه بە زاواى بکەم. دەبوو ئەو ژن و پیاوانە بدۆزمەوه، کە بۆ بۆنى ریحان خەباتیان کردووه و بە دەستیان هیناوه. ئەوانەى بە مندالى ریحانەوه ئاوس بوون. دەبوو بگه پیم لە هەر کوێیەكى ئەو دنیاىەدا هەبن، بیاندۆزمەوه: لە هندستان، یۆنان، رۆما، چین، ئۆرشەلیم، بابل، ئىران، میسر، لە نىو جولەکان، لە نىو عەرەبەکان، یان فارسەکان بان،

دەبوو بگەرپم و رییەک بدۆزمەو، بۆ ئەو هی منی نێر، بە ریحانزادە ئاوس بېم. یەک لەو چیرۆکانە ی دەکرا ببیته ریی گەرانهو هی ریحانزادە، کچە جوان و شازادەکە ی ئۆرشەلیم بو، (هەدس) یان ریحان، کە مۆرەدخای ئامۆزای لە ئۆرشەلیمەو دەبیاتە شوش - پایتەختی فارسەکان و لەگەڵ کەنیزەکەکاندا پیشکیش بە شائەحشەویرەس دەکری، ریحان شوخیکی ئەو وەندە جوان بوو، شا تاجی شاهانە ی لە سەر دەکا و لە شوینی ژنەکە ی (وەشتی) دایدەنی، من لەو چیرۆکەو تینگەیشتم، راستە ریحان جوان بوو، بەلام تەنیا جوانییەکە ی بەس نەبوو بۆ ئەو هی شا تاجی شاهانە ی لە سەر بکا. چیرۆکەکان باس لەو ناکەن کە ریحان لە ئۆرشەلیمەو تا شوش بە رینگەکاندا هەر ریحانیکی دیبی بۆنی کردوو؛ لە ژیر لیوکانییەو جووبییتی و تۆکتۆک ئاوی ریحانی مژیبی و خستبیتییە نیو هەناسەکان و دەمارەکانی خوینی و سییەکانی، تا رەحمییەو، بۆیە، شا بەو بۆنی ریحانەو مەست دەبی و هەست بە نەشئە و شەهو تی سەرسامکار دەکا، جووتبوونی لەگەڵ ریحان بەو بۆن و ئاوی ریحانەو، کە لە نیو لەشیدا دیتە دەر و بەسەر لەشی شادا بلاو دەبیتهو تەری دەکا، چیژی جیاوازی پی دەبەخشی و تەختی شاهانە لە (وەشتەو) دەداتە ریحان. ئیدی ئەو بۆنی ریحان بوو گەمە ی بە تەخت و تاراج و شارەکاندا کردوو، بۆنی ریحان و ئاوی ریحان و شیلە ی ریحان بوو سەفەر و شەپوشۆقە گەرەکانی دنیا ی ریحستوو، ریحان، ریزەو میژووی دەگۆری. هەر لە میژوویەکی زۆر دوورەو، پیش چیرۆکی ریحانی ئۆرشەلیم و هەر لە خاکی میسری کۆنەو، شایەکی کۆنی میسرییە کۆنەکان دەبی، بە پروای فالچیەکان شا بە هیچ نامری تەنیا بە ژەهری مار نەبی، ژەهری مار تاکە رییە بۆ کوشتنی، چونکە دەرمانی هەموو دەرپیکی دیکە هەیه، تەنیا ئەو دەرمانە نەبی، بۆیە پادشا لە هیچ ناترسی، تەنیا لە مار نەبی، مار لەو ولاتە تارومار دەکری، بەلام لەسەر مەملانییە دەستەلات. لە ژنە زۆرەکانی شا، یەکیان دەبو ی لە نیو کورە زۆرەکانی شادا، کورەکە ی ئەو بیته پادشا، شایش دەبو ی دوا ی مەرگی خۆی، کورپیکی دیکە ی، لە کورە زۆرەکانی ژنیکی دیکە ی، لە ژنە زۆرەکانی، بکاتە شا، بۆیە ژنیکی لە ژنە زۆرەکانی شا، کە دەبو ی کورە گەرەکە ی لە نیو کورە

زۆرهكانى شا بېيىته پادشا، ماريك له ولاتىكى زور دوورهه پيدا دهكا، له شهويك له شهوهكانى دهستبازى و جوتبووندا، خوى و مارهكەى دهچنه ژوورى نووستنى شا، بهلام پيش ئهوهى بچى، سى جار خوى به (شامپو) دهشوا كه ناوى كونى ريحانه لاي ميسرييه كونهكان، شا حەزى له بونى شامپو بووه، هيچ ژنيك نهيويراوه بى خوشوشتن به شامپو، بچيىته لاي. بۇ ئهوهى ئهوه شهوه لهگهلى بخهوى، شاژن سى جار خوى به شامپوى ريحان دهشوا، سى دهست: پرچ و گەردن و مەمك و سينگ و زگ و بن زگ و قون و لاق و لهتەرى دهشوات، پادشايىش سى دهسته سەر و دەست و پهنجەكانى و لەشى، به شامپو دهشوا، تا لهگهلى ژنى ئهوه شهوهى جوت بى، بونى شامپو واته بونى ريحانى ژن و ميىرد ژوورهكه پر دهكەن، شا و شاژن له نيو بونى ريحاندا دەست به ماچكردن دهكەن و بونى ريحان دەرژيننه نيو دەم و هەناسه و زگى يەكتروهه، له دەميكدا كه شا نهشوه دهگري و چيژى رەحەتيون گيژى دهكا، ژنه، مارهكه له نيو شاليكى دريژ و ئهستوردا، كه لهگهلى خوى هينابووى و مارهكەى تيدا شارذبووه، به پادشاهه دهنى و زريكهى پادشا، پاسهوان و راويژكار و فالچى و حەكيم دهگهيه نيته ژوورهه، مار پنيوه دەدات، بهلام شا نامرى، دەرشيتهوه و ليكاوى رهش دەردهدا، ليكاوى رهش و بونى ريحان، بونى شامپو له زارى ديته دەر و ليكاوى رهشيش لهگهليدا. كهس لهوه ناگات، كه چون شا نه مرد، ته نيا حەكيمهكه نه بى، كه لهو ساهه دا تيدهگات: ئهوه ريحانه بوته دەرمانى ژههري مارهكه، لهويوه، شا، باخچه و كولان و سەر پهنچهره و هر شوينيكي ئهوه ولاته ههتاوى بگاتى، فرمان دەدات ريحانى لى بچين، چونكه دەرمانه بو مار پنيوه دان، ژنه دهكوژرى و كورهكەيشى دهكوژرى و كوريكى ديكه له كوره زورهكانى شا، له ژنيك له ژنه زورهكانى شا، دهبيته پادشا. ئهوهى ريرهوى ئهوه چيروكه دهگوريت مار نيبه، مروقهكان نين، شا و شاژن نين، فالچى و حەكيمهكان نين. دهبوو بزائم ميژوونوسهكان، حەكيم و فالچييهكان چييان لهسەر ريحان نووسيوه، بۇ ئهوهى من به ريحانزاده ئاوس بيم و ريرهوهى ميژوويهكى بچووك بگورم، ميژووى نيريك، كه دهيوى به ريحانزاده ئاوس بى.

له هندستاندا ریحان گۆلیکی پیروۆزه، کهس ناویری دەستی لی بدات، بهلام ژنیکی ئاوسی جووتیاریکی ههژاری هیندستانی ئهوهنده مهراقی ریحان دهبی، تا سنووری مهرگ ههز دهکا بیخوا، بهلام ههرامه و نابی تیکه له به خواردن و خوراک بکری. ریحان، که پیسی دهلین (رووهکی شاهانه)، شایش ناتوانی دەستی لی بدا، یان بیر له خواردنی بکاتهوه، بهلام ژنی جووتیار که ئاوس دهبی، مهگیرانی رووهکی شاهانه-ریحان دهکا، چهندهکۆشی ناتوانی له بهرامبهر سیحری ریحانه رهشکان و کهسهکهکان و گۆلی تۆقیوی هیندیکیان و نهرمی و لووسی پهک و بیگهریدی قهه و بۆن و بهرامهیان خۆی بگری، بهرگه ناگری. دهیان جار دهست به پهککه ریحانهکاندا دههتی و سهری دهخاته نیو پۆلیک پهلکی ریحان و له ههناویدا بۆنهکه ههلهمهژی، بهلام ههشتا بری به بۆنهکه ناشکی و ههر مهگیرانی خواردنی دهکا. مامانهکان زۆر شتی سهیروسه مه ره ی بۆ دینن، بهلکوو دلی بچیته یهکیان و له جیاتی ریحان مهگیرانی بکا، خۆل و دار و پهلکی جۆرهها گۆلی بۆ دینن، بهلام سوودی نابی، ئهوه رووهکی شاهانهی دهوی. شهویکیان ههست دهکا دهخنکی، رهحمی دهتهقی و مندالهکه دهیوی له زگیدا خۆی فریداته دهرهوه، ههست دهکا ئهگهر ریحان نهخوا، دهرمی. ئارهقه به لهشیدا دیته خوار و له نیو ژووریکی پر له بخوور و بۆنی بههاراتی هیندی، گهروو و رۆح و رهحمی تیژ دهن، دهچیته دهرهوه و سهر دهکا به ریحانیکی کهسک و سهرهتا چهنده گۆلیکی سپی دهقرتینی و له نیو دهستهکانیدا دهیانیشیوی و بۆنیان دهکا، بهلام تیژی گهروو و زی، رهحم و رۆحی دانامرکینهوه، چهنده پهلکیک دهقرتینی و به نیو له پهکانیدا دهپیشیوی و بۆنیان دهکا، بهلام ههر ههز خواردنهکه دانامرکی، چهنده قهدیک دهسکینیتهوه و له جی شکانهوهکاندا بۆنیان دهکا، ههست دهکا لهویوه، له جی شکاندهوهی قهدهکان، بۆنی رووهکی شاهانه زیاتره، بهلام ههر سوودی نییه و گهرووی تیژتر و رهحمی تیژتر دهبی. بۆیه چهنده پهلکیک له لیوهکانی دهسووی، چهنده گۆلیکی سپی دهخاته کهپوویهوه، دواتر بی ئومید دهبی و دهزانی ئهمه چارهههوسه، که دهبی ریحان بخوا. بۆیه چنگیک ریحان به پهک و گۆل و قهدهوه، دهخاته دهمیهوه و تا بهیانیهکهی کاویژ دهکا، بهیانی زوو، لهگهله دهرچوونی کههکهی،

ئەویش گيان دەدات. لئزەدا ریحان دەبیتە نەفرەت، ئەو باوەرەیش زیاتر دەچەسپى، كە خورادنى ئەو پووەكە پیرۆزە، مەرگی بە دواوەیە، بۆیە تا درەنگانىك، هېچكەس ناویرى بىكاتە بەهارات و تىكەلى خۇراکەکانى بکا. كچە جوانەكەى، لەو بەربەیانەدا، بەربەیانى یەكەم رۇژى خورادنى ریحان بە تەرى و بە خاوى، كە لە دایك دەبى، بۆنى ریحان دەبەخشیتە دنیا، بە ھەر شونىك تىپەرى، بۆنى ریحان ئەو شونىتە دەتەنیتەو، كچى ئەو بەربەیانە، هېچكەس نازانى دواى سىز دەسالى، چ چارەنوسىك چاوەرپى دەكا، دواى سىز دەسالى مېشوو لەى مەلاريا روو لە ولات دەكا، لە گەرمايەكى بەتىندا، كە ریحان لە ولاتدا نەماو و دەمىكیشە هېچكەس بۆنى ریحانى نەكردوو، مەلاريا زۆر خەلك دەكوژى، لە ولاتدا تەنیا یەككەس دەرباز دەبى، ئەویش كچەریحانە، ئەوكاتە هېچكەس نازانى ھۆكارى دەربازبوونى ئەو چى بوو، بەلام دواتر فالچىبەك دەزانى، لەبەر بۆنى ریحان مېشوو لەى مەلاريا نەیتوانیو تۇخنى بكەوى، بە سايەى ئەم بۆنەو، ریحان لە مەرگىكى مسۆگەر دەرباز دەبى، بۆیە شای خاكىكى دىكەى ھىندى دەبیاتە كۆشكى خۇى و ھەر لەو تەمەنەدا دەيكاتە ژنى و دەبیتە شارژن. كچى ریحان فرمان دەدا، ریحان لە ھەموو شونىك بچىندرى و ھەموو بەھارىك دنیا غەرق بى لە بۆنى ریحان. لەو ساتەیشەو دەبیتە بەهارات و لەگەل خۇراک تىكەل دەكرى.

ئىدى ریحان زۆر چىرۆكى ھەبوو، چىرۆكى پالەوانەکانى یۇنان، كە بە سەرکەوتوویى لە شەرەكاندا دەگەرپانەو و ریحانیان بۇ دەكردە تاج و لە سەریان دەنان، خودا بۆنى ریحانى كەردوو و دوو جار لە قورئاندا باسى لىو كەردوو، پىغەمبەرى عەرەبان و شاعىرانى نەتەو جۆراو جۆرەكان باسى ریحان و بۆنى ریحانیان كەردوو، بەلام من دەمویست كچ، پیاو، یان شتىك بدۆزمەو، بە ریحانزادەم ئاوس بكا، دەزمانى ئەو سوپا نەفرەتییە خەونى ریحانزادە و دایكى ئەو و من و دەسگىران و پىرەمىز دەكەى كتییخانە و باخەوان و پادشاش لە بەین دەبەن، ئىمە خاوەنى بۆنى ریحان بووین، چارەنوسىك لە سىنگمانەو دەھاتە دەر و تىكەل بە بۆنى ریحان و خوین و لىكاوى رەش و ژەھرومار و گولەسپىيەكان و جىی شكانەو دەقەدەكان دەبوو، كە بەتینترىن بۆنى ریحان لەوئىیە، دەبوو دواى شەر و كوژرانمان،

لە باخىكى ریحان گە پابام، باخى ریحانىكى كافورى، بۆ ئەوھى بە
ریحانزادە ئاوس بىم. بەلى، دەبووا باخى ریحانىكى كافورىم دۆزىباوھ،
بۆ ئەوھى منى نیر بە ریحانزادە ئاوس بىم.

گه‌پان به دواى باخى ريحانى كافوريدا

وهك جه‌نگاوه‌ريك، كه هيشتا سوپاي دژمن نه‌گه‌يشتوته سهر رۇچى و بۇنى ريحان تيگه‌ل به ترس له رۇحيدا ديته‌دهر، ده‌بوايه‌ه‌لبيم و خه‌مى ئه‌وه‌يشم نه‌بيت ميژوونووسانى دژمن چۇن باسى هه‌لاتنم ده‌كهن، كه سورگوليان كوشت و زگان هه‌لا هه‌لا كرد و ريحانزاده پارچه‌پارچه‌كرا، ده‌بوايه‌من هه‌لبيم و ئه‌و مرازه‌له‌گه‌ل رۇحمدا هه‌لگرم، ده‌بوايه‌من، جاريكى دى ريحانزاده‌له‌گمدا ئاوس كه‌م و گه‌وره‌ى بكه‌م و خه‌ونه‌كانى من و دايكى و ميلله‌تيك بينيته‌دى. هه‌لاتم و هه‌سپيك و چنگى ريحانم له‌گه‌ل خو بردن، ده‌بوايه‌ههر له‌ده‌روه‌ى شوره‌ى كوшке‌كه‌دا بكه‌ومه‌سوراغى باخى ريحانتيكى كافورى، چونكه ئه‌و جۇره‌ ريحانه‌له‌يه‌كه‌م زكدا كورى دروست ده‌كرد، ريحانزاده‌ته‌نيا كوريك نه‌بوو دايكى بيهه‌وييت بيكاته‌زاواو ته‌واو، ئه‌و ئوميدي شارايك بوو كه ببينه‌خوداي بۇن، ببينه‌بخورى ريحانى شار، شار له‌رووناكى بۇن و هه‌واى ريحان‌نگووم بكات، ده‌مانه‌ويست به‌بۇنى ريحان هه‌وا بده‌ين، ئه‌وه‌پيشيني هه‌موو فالچييه‌كان بوو كه زه‌مه‌نى شارى ئيمه‌ئه‌وه‌نده‌ى نه‌ماوه‌له‌بج هه‌واييدا نغرو ببيت، بۇيه‌ده‌بوايه

خودايەك ھەبايە و ھەناسەى بە ئىمە بدابايە، ھەر پېشېبىنى فالچىيەكان بوو، بۆنى رېحان كە لە رېحانزادەو ھەردەكەوئىت، دەبىتتە سەرچاوەى ژيانى ئىمە و ھەناسەدانمان، دواى ئەو، وەچاخىك لە ميللەتى ئىمە دروست دەبىتتە كە لە جىياتى ھەوا بۆنى رېحان ھەلدەمژن. بۆيە دەبىتتە لە تەمەنى دوازە سالىدا كە زەمەنى مردنى ئىمە، ئەو يەكەم ژن بىنئىت، لە يەكەم ژندا چەندىن كۆرۆ كچ دروست بكات و كۆرۆ كچەكانىش لە يەكدى مارە بكاتەو. ھەرچەندە خوشك و براى يەكترن، بەلام دەبىتتە شوو بە يەكترى بكەن و يەكدى ئاوس بكەن، مندالىان بىتتە و ئەوانىش وەچە دواى وەچە، يەكدى ئاوس بكەن و مندالى رېحانىيان بىتتە. رېحانزادە دەبىتتە لە منى نۆر بىتتە و ئەوئىش ھەرچى ژنە دەستى پىزادەگا ئاوسى بكات، مندالى ژنەكانىش ھەروا ھەرچى ژنە دەستىيان پىزادەگا و ئاوسيان بكەن، رېحانزادە دروستكەرى ميللەتىكى دىكەيە، ئەگەر ئەو ھىرشەى دژمن نەبوايە، ئەو سەورگول دەبوو دايكى رېحانزادە و لەوئو ھەقىقى ئىمە دەستى پىدەكرد، سەورگول ئەو ژنەى بى ئەوئو بە خۆيەو بەزانىت ھەرچى رېحانى باخەلى پىاوان ھەبوو دەرىدەھىنا و دەيخوارد و لەگەل پىاوەكان جوت دەبوو، بەلام لە ھەموويان زياتر من بووم، ئەوسا كە ھىشتا شەركەرىك بووم، پىش ئەوئو لە قولغەكەدا كوريزگەكە بمكوژىت و خوئىم ببا، سەورگول مەراقى ئاوو و شىلەى دەم و تۆم بوو، چەندىنچار دەستى دەگرتم و رېحانەكانى لە باخەل دەردەھىنام و لەگەل تىكەلاوبوونماندا لىكاو و تۆى دەخواردمەو، ئەو دەيزانى دەيوئى رېحانزادە بىتتە و بىكاتە زاوا و كچى باخەوانى شارى بۆ بخوازىت، بە رۆحى دايكىكى مەست بە بۆنى كۆرەكەى نۆو سكى دەيوئىست ھەرچى رېحان ھەيە بىخوات، ھەرچى پىاوى رېحان ھەيە لەگەلى جوت بىتتە، بەلام پېشېبىنى فالچىيەكانى نەدەزانى ئەو رېحانزادەيە ئەگەر بىتتە، چۆن دىنا دەگۆرئىت؟!

ئىستا كە شورەكانى شارم بە جىدەھىشت وەك جەنگاوەرىكى بى شار و كورسى و تەخت و تاراج، خۆم و ئەسپەكەم ھەلدەھاتىن، ھەلدەھاتىن بۆ ئەوئو يەكەم كەس بىبىن و پرسىارى باخى رېحانى كافورى لىكەين، ھەلدەھاتم و كەس نەيدەزانى تەرمى جەنگاوەر و باخەوان و سەورگول و پىرەمىزدەكەى كىتبخانە و باخەوان و كچە گەنجەكە و

فالچییه‌کان، چ نه‌ینیه‌ک له خوینی خویاندا ده‌گوینه‌وه شاری دیکه و دنیا‌ی دیکه، ده‌بوایه خیرا برۆم و یه‌که‌م که‌سم تووش بیت، پرسیری باخی ریحانی کافوری لیبه‌کم.

* * *

رۆیشتنی هه‌فته‌یه‌ک، شه‌که‌تی کردم، له‌م هه‌فته‌یه‌دا، شوینیکم نه‌دۆزییه‌وه باش بیت، بۆ سره‌وتیک یان ئۆقره‌گرتنیک زۆر، خۆم و ئه‌سه‌په‌که‌م ماندوو بوو بووین، به‌لام ده‌بوایه به‌رده‌وام بین، رۆیشتنم، ته‌نیا هه‌لاتنی جه‌نگاوه‌ریک نه‌بوو له شه‌ردا، به‌لکو گه‌رانیش بوو به‌دوای باخی ریحانیک کافوری، له‌و هه‌فته‌یه‌دا به‌لایه‌نی که‌م له هه‌فت گووند، پرسیری ریبه‌کم له هه‌فت که‌س کرد، که بمباته‌وه سه‌ر باخی ریحانی کافوری، وه‌لئ که‌س شتیکی دلخۆشکه‌ری نه‌دامه ده‌ست، تووشی که‌سیکیش نه‌بووم هه‌ناسه‌ی بۆنی ریحان بیت. بۆیه ده‌بوایه برۆم و بگه‌مه شوینیک باخیکی ریحانی لی بیت، یان ژنیک یان پیاویک بدۆزمه‌وه بۆنی ریحانی هه‌بیت، هه‌فته‌یه‌ک دوور که‌وتبوومه‌وه له شار و شه‌ر و دۆراندا، هیشتا وینه‌ی رووداوه‌کان له به‌رچاومدا روون بوون، له زۆر ساتدا ورده‌کاری زیاترم ده‌هاتنه‌وه به‌رده‌یده، که له کاتی هه‌رشه‌که‌دا روه‌یان دابوو، دیمه‌نی پیکدادان و کوشتن و خوینرشتن و بردنی خوین و فرکردنیان، ده‌بوایه شوینیک بدۆزمه‌وه، له‌و شوینه‌دا باخی ریحانیک کافوری ببینه‌وه و هه‌ول بده‌م له‌وئ ئاوس بيم، به‌ ریحانزاده ئاوس بيم و دواتر رووداوه‌کان له ناشوینیک نیزیکیا ریبه‌وی خویان بگره‌وه به‌ر و دنیا‌مان تیکنه‌چیت، ریحانزاده نه‌خشه‌یه‌کی دیکه به‌ مروقه‌کان ببه‌خشیت و له‌وه‌وه ژیانیک دیکه ده‌ست پینکاته‌وه. من و پادشا و پیره‌میردی کتیخانه و ده‌سگیران و باخه‌وانی شار ده‌مانزانی، ئه‌گه‌ر سوورگول نه‌ما، ده‌بیت یه‌ک له ئیمه به‌ ریحانزاده ئاوس بیت، به‌لام نه‌مانده‌زانی چۆن ئاوس ده‌بین؟

من ئیستا که، ده‌بیت ئاوس بم، چۆن؟ نازانم. ته‌نیا له دواشه‌ودا پیکه‌وه باسمان کرد، ده‌بیت باخی ریحانی کافوری هه‌بیت و که‌سیک هه‌بیت نیر یان مئ بۆنی ریحانی هه‌بیت و ئاوسمان بکات، ئه‌گه‌ر ده‌سگیرانه‌که‌م ده‌رباز بووايه، شانسی زیاتری ده‌بوو، به‌ ئاسانی باخی ریحانی کافوری

و پياۋيىكى دۆزىيايەۋە و لىي ئاوس ببا، بەلام منى نىر، دەبوايە گەرابام
 و خۆم ئاوس كىردبا، ۋەلى چۆن، نازانم؟
 لە ۋەھفەتەيەدا، تەنيا ريگەم، ريگەي باخى ريحانى كافورى بو، بەدواي
 بۇندا دەرويشتم، دەبوايە سەر بە دوكانى عەتر و عەتارچىيەكاندا
 دابگرم، بۇ ئەۋەي سەرداۋى ئاوسبونم بە ريحانزادەۋە بگرم.

* * *

دواي پازدە رۆژى تر، گەيشتمە كۆلانى شارىكى پر بخور و بۆن و بەرات،
 بخور لە زۆر بەي دوكانەكانىدا دەسووتا، بازارىك بو، جادەيەكى نە
 بارىك و نە تەسك، كە پىنچ ئەسپ دەيانتوانى بە نيويدا لە تەنيشت يەك
 رەت ببن، بازارەكەي شەق كىردبو. لە دەستەراست و دەستەچەپدا،
 دوكان بوون، دوكانى زىرينگەرى و كوتال و فەرش و مافوور و پىست و
 تووتن و جلو بەرگى پياۋانە و ژنانە و مۆرى و مەرجان و گول و بالندە
 و خۇراكى وشك و تەپى لى دەببىرا، ئەسپەكەم هىلاك و برسى ببوو،
 رەشمەكەم گرتبو ۋە بەنگاۋىك لە پىش ئەۋ دەرويشتم، خەلكىكى نە
 زۆر و نە كەم، دەھاتن و دەرويشتن، نەمدەتوانى نىگاي ئەۋ خەلكە، لە
 مېشكەدا ئەزبەر بگەم، لە دوورەۋە منارەي چەند مزگەوتىك دەببىران،
 لە دوورتر، چىايەك ديار بوو كە ۋا پىدەچوو شوينى ھەۋاي فىنك و
 بەھارىكى تەپ بىت. ماۋەيەك بەۋ بازاردا رويشتم، چەند نەخشى سەر
 مافوور و چىنى نەخشى سەر ديوارەكانم بەدى كىردن، رەنگى سوور
 و بۆنى مەرەز و خورىش دەھاتنە كەپووم، بۆنى تىژى پەنيرىك، كە
 زىاتر لە ژاژىيەۋە نىزىك بو، كونى لووتى گىرم و ھەزم لىي نەكىرد،
 بۆيە چەند ھەنگاۋىك خىراتر رويشتم و گەيشتمە بەر دەرەكەي دوكانى
 عەتارىك، عەتارەكە، پىرەمىرد بو، مەندىلىكى خولەمىشى لەسەر
 بو، سەرى كلاۋەكەي لەسەر مەندىلەكەۋە قىت بووبوۋە، رىدنىكى
 ھەبو پىدەچوو ھەفەتەيەك بى تراشى نەكىردى، سىمىلىكى زۆر بارىك و
 دەموچاۋىكى قوپاۋ، دوو گۆنای رەق و بەرز لە پشت لووتىكى گچكە و
 بارىك دانىشتبوون. لەسەروو ئەۋانىشەۋە دوو چاۋى گەۋرە و نەرم،
 لەسەرووترىش دوو برۆي پىر و سىپى، بۆيەش زىاتر سىرنجى ئەۋ
 عەتارەم دا، چونكە شىعەرى خەيامى بۇ ژنىك دەخويندەۋە.
 ژنەكە، بالا بەرزىك بو، بۇ من لە كەدى ريحانىكى مۆر دەچوو، دوو

چاوی رهش و خومار، دوو بروی ئهستوور له بن په رچه مه کانیدا دیار بوون، روومهت گوشتن و سپی سپی وهک گولی ریحانیکی کافوری، گهردهنی ته اوویک دریزبوو، په رو و پیچهیه کی به نهرمی له سهه سهری گریدابوو. باسکه سپی و نهرمه کانی له بن باسکی کراسه که یدا دهرهینابوون، به چاویکی نه شوه به خشه وه تماشای پیره میردی ده کرد، که شیعیری خهیامی بو ده خوینده وه. بالای له پیره میرده که به رزتر بوو، گوشتن بوو، قه له وی و بلندیه که ی، هه بیه تی ژنه سولتانیکی به فه رمانیان پیته خشیبوو.

که شیعه که ی ته او کرد، منیش ماوه یه ک تماشای ژنه که م کرد، ئینجا پرسیماری بوخاری ریحانی کافوریم له عه تار کرد. ئه و به دم خویندنی شیعه رکه انه وه، گوتی: «بخوری ریحانت بوچییه؟ ده توئی له ژووری نووستندا دایگرستی؟ یان له کولانیکیا بلاوی بکه یته وه؟ ده توئی خو ت بوئی ریحان بگریته، یان بیده یته ژنیک؟ بو ده ستبازی و ماچ و هه ناسه گورینه وه ته یان بو سهه سهری مندالیک؟ بخوری ریحانم زوره، به لام تو پیم بلئی ئه ی میوان بزانه بو چ مه رامیکته؟ چونکه هه ر بخوریکه و شوینی خوئی و کاتی خوئی و مه رامی خوئی هه یه. ناکری من بخوری ده ستبازیت بده می و تو بخوری سهه شوشتنت بوئی، ناکریت بخوری جووتبوونت بده می و تو ره بن بیت؟ پیم بلئی میوانی نازیز بخوری ریحانت بو چییه؟»

گوتم: «بخوری ریحانم بو ئاوسبوونه؟ ئاوسبوونی ژنیک نا، وهک ئه و ژنه ی شیعیری خهیامی بو ده خوینته وه، به لکو بو ئه وه مه خو م به ریحانزاده ئاوس که م. ده زانه عه تاری پیر، تو له و داوایه ی من ناگه ی، به لام من هاتووم پرسیماری بوون و بخوری ریحان و باخی ریحانی کافوری ده که م.»

عه تار هه لسا یه وه سهه ر پییان و کورسییه کی بو دانام و گوتی: «وهره دانیشه میوانی نازیز، ده زانه من و تو ده بینه دوست و ده ستت ده گرم بو باخی ریحانی کافوری، وهره دانیشه ده زانه تو هاتوویت شتیک نه هه ر له خو ت بگوریت به لکوو شتیک له و شاره و له دنیا دا بگوریت. سهه روسیمات له پادشایه کی کوژراو ده چی، له جه نگاوه ریکی هه لاتوو. به و بوئی ریحانه وه، له و شاره دا ده سو ریته وه وهک ئه وه ی باران و

تريفەت لە سىنگت ھەلگرتبن. وەرە دانىشە ئەى دۆست، من دەستت دەگرم بۆ باخى ریحانى كافورى.»

من دانستم و ئەو لەگەل ژنەكەدا كەوتەو قسە: «دە پىم بلئ ئەى ژنى تەر من حەسوودى بە كئ نەبەم؟ بە مێردەكەت يان براكەت؟ ئەوان دەتوانن لەو جوانىيەى تۆدا، ھەموو بۆنىك ھەلمژن و لەو سىنگ و بەرۆك و مەمكانەتدا خۆشترين ئاوى ژيان تام كەن؟ حەسوودىم بەو كۆرپەلەيەشت دیتەو كە رۆژانە چەندىنجا دەم دەنیتە نۆ مەكەكانت، ئێرەيىم بە خۆشت دیتەو كە ھەر كاتىك بەتەوێت خۆت بە رووتى ببىنیت، دەچیتە بەر ئاوتنە و تیز تماشای خۆت دەكەیت و دەست بەسەر ھەموو پنتىكى جەستەتدا دەھىتى؟ نزانم براكەت چۆن ھىشتى شوو بكەیت، كەسىكى دىكەى دوور لە مالاكەتان، لەو باخى نىعمەت و شەھوت و نەشوەتە بخوات؟ چۆن ھىشتى دەستى پياوىكى غەرىب لە مالاكاتان، بىت و ئەو مەمكانە بگریت، چۆن ھىشتيان ئەو جوانىيەت و ئەو خۆشىيەت بخەیتە بەر ھەناوى كەسىكى دىكەو؟ ھەر چۆنىك بىت، ژنى ئازىز با ھەمىشە بۆنى ریحان و نىرگز و قەنەفر لە باخەلت بفرن و شار سەرخۆش كات، با ھەمىشە ئەو جوانىيەت وەك تريفە بپژیتە ھەناسەى عەتارەكانى ئەم شارەو، نزات بۆ دەكەم ھەمىشە جوان و سەربەست و شادومان بىت. بگرە ئەو ھوش بۆنى بەھەشت و بۆنى پەرىيەكانى فىردۆس، بىدە لە مەمكت و ھەر بەو بۆنەو بەرژئ بەسەر جەستەى پياوھەكاندا، بگرە ئەى ژنى تەر، بۆنى عومرىك كە لە دوورى تۆدا ھەلبەت بەخۆرا دەروا، بگرە و برۆ با چىدى لە خەفەتى پىربوونى خۆمدا نەرم.» زەرفىكى كاغەزى رادەستى ژنەكە كرد و ژنەيش نىوچەوانى عەتارى ماچ كرد و بە بىدەنگى رۆيشت، رۆيشت و لەگەل چوونە دەرەوہى لە دوكاندا وەك ئەو و ابوو ھەموو بۆن و بخورەكان لە دوايدا، وەك ھالوو رەدووى بكەون، رۆيشت و يەك دونيا بۆن و بخور وەدواى كەوتن و بە كۆلانەكەى بازارى شاردا بلاو دەبوونەو.

لە بەرابەرم دانىشت و گوتى: «ئەى دۆست، پىر بووم، بەسەر چوو رۆژانى وزە و ھىز و نەشوەتى نىرانەم، گوزەشت ئازىزم، ئەو ھەموو نىرگزەى لە ھەناسەمەو، دەرژانە نۆ دەم و سك و جەستەى ژنى

ئاوہا، من زوو تینگہیشتم ئەو دنیاہ، لە چیژ زیاتر شتیکی دیکە ی تیدا نییە بۆی بکۆشی، شتیکی دیکە نییە جگە لە باخی ژن و لە باخی بۆن، بۆی هەول بەدە. میوانی دوور، رییواری ماندوو، تو من ناناسیت، بەلام من کەسیکم لەوەتە ی فامم کردووہ حەزم لە بۆن و گەران و ژن و شەرپا، لەوەتە ی هەم، لە سەفەر و لە بۆنکردن نەوہستام، بەلام ئاخ چبکەم کە پیری، ئەوہ وردە وردە لە سەفەر و گەرانم دەکات و جەستەم دەرزینیتەوہ، پیاوہتیم کز دەکات و دەستەکانم بیہین، ئەو پەنجانەم ئەوہندە مەمکی ژنیان گووشیوہ تا روژی مردن ہەر بۆنی مەمک دەدن، بەلام مخابن کە ئیستا ئەو ہیزەیان نەماوہ و ناتوانن بخور وەک جارارن بخەنہ باخەلەکانەوہ، میوانی ئازیز، مەسەلە جەستەہ... جەستە، نەوہک شتی دی، بە رۆح ہیشتا بەقەد کورپیکی ہەژدە سالە گەرم و حەزم لە حەزی ہەر نیریک زیاترہ، بەلام چی بکەم کە رۆحیشم لەنیو ئەو جەستەہدا بۆتە دیل و ناتوانیت وەک جارارن بفریت، جارارن وامدەزانی کە رۆح قەفەسی جەستەہ، بەلام ئیستا خەریکە تیدەگەم جەستە زیندانی رۆح، تو تماشاکە، لەگەل ژنیکی تەرپو بری وادا کە رۆح دەیوی بفریت و ژنە ہەلبگریتە سەر بلندترین دوندی چیژ، بەلام جەستە ی پیر لینناگەریت رۆح بە ئازادیہوہ بفریت، ئەگەر جەستە نەیتوانی، رۆحی قوربەسەر جگە لە خەمخواردن دەکریت چیدیکە بکات؟ ئە ی دۆست، من ئیستا خۆم و رۆحم، دیلی ئەو جەستەہین، ناتوانم بفرم و بەرہلابم، ئەوہ ی بۆم ماوہتەوہ بخوری حەز و ہەناسەکانی رۆحم، ئەگەر بیانفرینمە دنیا، ئەویش بە چی دەچی؟ کە جەستە نەتوانیت ئازاد بیت، من مەحکوم بە پیری، پیریش جەستە دەکاتە زیندانی رۆح ئە ی دۆست!

پیم سەیرە میوان، تۆش دەتەویت جەستەت بکەیتە زیندانی رۆحت، ہەر لە ئیستاوہ، لە دووی ئاوسبوون دەگەریت. باسی شتیکی دەکەیت وەک ئەوہ ی لە نیوچەوانتەوہ نووسرابیت، دەبیت بەختی دنیا بگوریت؟ لە پای چی میوانی دۆست؟ لە پای چی ئەو ئازارە دەدەیتە رۆح و جەستەت؟ تو بلایت شاریکت ہەبیت ئەوہ بین؟ میلیتیکت ہەبیت ئەوہندە بین جەستەتی بۆ تەفروتونا بکەیت؟»

«من پیاوم بینیون حەزیان کردووہ بە باخی نیرگز ئاوس بن، یان بە

شەرايىكى سوور يان بە تريفەيەكى پيوازى و كانىهكى سېسىپى، ديومە جاريكيان سۆفییەك دەيويسیت بە وشە و بە شיעر و بە گۆرانى ئاوس بیئت، ديومە دەرویشیک و یستوویەتی بە سەما ئاوس بیئت، ھەرودھا دیسانیش لە سەفەریکەدا لە بیابان پیاویک خەونی دەدیت بە بەفرەوہ ئاوس بیئت، ھەبووہ بە گۆل، بە باران، بە لۆکە ھەتا دیومە ھەزی کردووہ بە شمشیز ئاوس بیئت و ھەشبووہ بە کورسى و تەخت و تاراج و ھەشبووہ بە مۆسیقا، بە لام نەمدیوہ کەسیک بە کوریک ئاوس بیئت. پیندەچیت تۆ ھەکاىەتیکی دیکە بیئت، بە لام ھەکاىەتی تۆ مولکی خۆتە و لای منیش مەیدرکینە، ئەوہی من دەمەوی پیتی بلیم تەنیا ئەوہیە مەھیلە جەستەت بیئتە زیندانى رۆخت.

تۆ برۆ قەدەریک بە نیو بازاردا بگەری و ئەگەر ھەزەت کرد، بریکی باش مەیخانە و کچ و ژنى جوان لەم شارەدا ھەن، ئەگەر ھەز بەکەیت دەتوانى دەمیک مەست و بەزەوقەوہ رابویری. خۆ ئەگەر ھەزیش بەکەى ژمارەى مزگەوتەکانیش ھیندەى دوکانەکان مشەن، ئەگەر ئاشتىخواز بیئت، ئەوہ دەتوانى بچیت لە بن سەبەرى مالى خوادا، نوێژ بەکەیت و سەرخەویکیش بشکینیت، من نالیم پيويستە چى بەکەیت، خۆت و جەستەت مولکی خۆتن، برۆ خۆت و ئیرادەت بە نیو شاردا بسوورینەوہ. ئیوارە وەرەوہ و شەوہکەى دەتەمە شوینیک، چیاىەک، لەوی باخیکی ریحان و ریحانیک دەبینى. پیموایە لەوی ئاوس بیئت؟!»

پياسه يهک له نيو شاردا

ئەسپه کهم له نزيک دوکانه کهی به سته وه. به ههنگاوی شل که و تمه نيو بازار، بازاریک وهک ئەوهی نه بای ديبيت و نه باران. نه کهسيان ئاوس بيت و نه کهسيش مهراقينکی له دلدا بيت. خه لکه که، خيرا به نيو بازاردا ده سووران وه. چاوم که و ته سهر کابرايهک که زور به خيرا يی ده رويشت، قه ده ريک چاوم له سهر هه لنه گرت. تا ههر به په له خوی کرد به چايخانه يه کدا و هاواری کرد به په له چايهک و جاميک ئاوم بو بيتن! شار دوکانی رازاوه و جوانی تيدا بوو، پيش ههر دوکانيک درهختيکی تينو و توز گرتوو ده بينرا، له وه ده چوو ئايندهی دارهکان وشکبوون بيت، وینهی شاره که به گشتی توزيک سهير ده هاته بهرچاوه، نه ئەوهنده پيسوپوخل بوو تا بلیم خه لکی ئەو شاره بيژه و قن، نه ئەوهندهش ريکوپيک بوو تا بلیم ئەهلی زه و قن. له وه ده چوو پاره له م شارهدا هه بيت، به لام حیکمه تينکی ئەوتوی نه بيت.

سه رم کرد به چايخانه يه کدا، که له بهر هه تاويکی کز و بايه کی فينگدا، چه ند کورسی و چه ند ميژيکی دارينيان دانا بوو، سهر چايخانه که، سيته ري دارچناريکی گه وره بوو، جوگه له تاويکی که ميک سارديش به

نیوان کورسی و میزەکاندا تیدەپەری، وەك شوینیکی خۆش بۆ دانیشتن دەهاتە بەرچا، تەنیا کابرایە بەپەلەكە لەوئ بو، لەگەل پیرەمیزدیکی جل سپی و شەكەری، عەمامەپەکی بۆری لەسەر بو، پیرەمیزدیکی چاوشین، ردینیکی دریژی سپی، سمیلیکی سپی كە بە دووكەل زەرد و قاوہیی ببوو.

لەتەنیشت پیرەمیزدەكە لەسەر كورسییەك دانیشتم و پیم خستە نیو ئاوەكەو، كە زۆر سارد نەبوو. پیرەمیزد، تیژ چاوی بریبوو چیاپەکی دوور، كە گەمارۆی لایەکی شاری دابوو. بەریزەو وەلامی سلاوەكەیی دامەو و بەخیرھاتنیکی گەرمی كردم، نیرگیلەپەکی لەبەردەمدا بو و ھیدی ھیدی دوكلەكەیی بەبا دەكرد، لەو نەدەچوو تەندروستی تەواو بیت و كۆخەیی دەھاتی. بانگی یەك لە شاگردەكانی كرد و گوتی: «وہرن بزائن ئەو میوانە چی دەوئیت؟» تیگەبیشتم كە ئەو خۆی خودانی چایخانەكەپە، خۆی داوہتە بەر ھەتاو و نیرگیلە دەكیشیت.

داوای خواردن و چایە و نانی گەرم كرد، برسیم ببوو، لەكەپەو ھیچ نەخواردبوو؟ بیرم نەمابوو. دوو روژ بوو بەرپۆھ بووم، نە من و نە ھەسپەكەم، شتیکی ئەوتۆمان نەخواردبوو. داوای شەرەكە بئ ئەوہی بیر لە ھیچ شتیک بەكەمەو، ھەلاتم. خۆم و ئەسپەكەم و چەقویەکی تیژ و ھیچی دیکە نا، ھەروا شارم بە جیھیشت. بە جیھیشتی شاریك كەم نەبوو، بۆ ئەوہی ھەست بە خەمباری نەكەم، بەلام ریحانزادە خەمی یەكەم بوو. بیرم نەچوو بوو، ھیکمەتی پیرەمیزدیکی بەھەشتی ئەوہی فیركردبووم: بەدەستھینانی مال و سەرۆت و سامانی زۆر چ کاریکی گەورەپە، بەلام دەستبەرداربوون لە سامانی زۆر و زەبەندیش، چ کاریکی گەورەتر؟!

باسی چیرۆکی گەورەترین كوتالفرۆشی سەردەمیکی دنیاى بۆ كردم، كە لە سەرەتای ژيانیدا لە گوندیكى ئەفریكیدا لە دوروی شاران لەدایك بووبوو، گوندیكى كەم دەرامەت و كەم ئاو و گەرما، گوندیكى وشك و برینگ و بیزەوق، تەنیا ھەتاو لە ھەموو لایەكەو گەمارۆی دابوو. دنیا لەوئ ھەمیشە گەرم و لماوی و تۆزاوی بوو. ئەو زوو گوند بەجیدئیت لە تەمەنی پازدەسالییدا، دەستبەرداری دایك و باوكی دەبیت، دەچیتە شار و دەست دەكات بە ئیشكردن. سەرەتا بارەھەلگری، دواتر كریكاری،

ئینجا دەبیتە شاگردی کوتالفرۆشینی زانا، دواتر سەفەر بۆ شاری تر و هینانی کوتال بۆ خۆی، کردنەوێی دوکانیک و دووان و سییان و دەیان، تا دەست بەسەر بازاری کوتال دەگریت و لە دوورترین شوین نایابترین کوتال دەهینیتە شار و مەملەکەت. شا و شاژن و کورەکانی. شیخ و مورید و یاوەرەکانی. مەلا و خەلک و جوتیار و گاوانیش کوتالی خۆیان لای ئەو دەکرن. دەگاتە ئاستیک کەس نازانیت ئەو لە کوێو گەیشتۆتە کوێ؟ تەمەنی دەگاتە پەنجاونۆ سالی و دەزانیت ئەو سەرداری کوتالە لەو مەملەکەتەدا، پارەیهکی زۆر لیکدەنیت، نە بە دوکان و بازارەکانی و نە بە کۆشک و تەلارەکانی و نە بە ژن و زێر و زیو و مەرجان و بەردە گرانبەهاکان تەواو نابیت، نە بە شەراب و بادە و نە بە دروسکردنی مزگەوتیک و گوندیک و شاریک تەواو دەبیت؟ چلوچار سال ئەو کابرایە، سەر ناکاتەو بە زیدی خۆیدا، تەنیا و تەنیا خەریکی کوتال کرین و فرۆشتنە. ژیانی دەبیتە کوتال، گیانی دەبیتە پەرۆ و پاتەیی نایاب و گران و هەرزان. شەو و روژانی بە کوتال لە یەکدی گری دەداتەو.

دوای چلوچار سال لە بەجیهیتشتنی گوندەکە، لە شەویکی بەھاردا، بە تەنیا دەچیتە نیو باخچەی یەک لە کۆشکەکانی و بایەکی بەھاری فینک خۆی لە سیمای ھەلەسویت. وا دەزانیت یەکەمجارە ئەم بایە خۆی تێھەلەسویت؟ بە خزمەتکارەکەیی دەلیت کە خەریکە شەراب دەکاتە جامەکە یەو.

- ئەم بایە ھەموو شەویک ھەلەدەکات؟

- گەر ھەم ھەموو شەوانی بەھار بە درێژایی ھەشت مانگ ئەم بایە ئێرە مەنزلگە یەتی.

شای کوتال سەیری پیدیت. ئەو نوێ سالە لێرەم، لەو کۆشکەم و لەسەر ئەو گەردە بەرزەم، کەچی یەکەم شەو مە ھەست بەو بایە دەکەم چۆن؟ بۆچ؟ کە؟ دەیان پرسیار بە کەللەسەری شای ئەزیزماندا دین و دەچن و روودەچیتە نیو خەیاڵاتی قولەو. کارکەرەکەیش ھەر شەرابی بۆ تێدەکات و ئەویش بەس ئەوئەندە دەلی: «ئەو بایە زۆر فینکە، زۆر خوشە. چۆن نوێ سالە ھەستم بەو بایە نەکردوو؟!» کارەکەر ناویریت ھیچ پرسیار بکات و لە دلی خۆیدا دەلیت: «رەنگە سەرخۆش بیت.

شەراب، شەرابى ئىسپاننىيە و لە يەك لە سەفەرەكانى ئەويدا ھىناوئىيەتى، بەس خودا دەزانى چەند كۆنە و چۆن سەرمەستت دەكات؟ ئەو شەرابە گاش لە ئەردى دەدات؟!»

كابرا دەكەوتتە نىو رامانى قولەو: دەبى ئەو نو سالا چەند شتى دىكەم نەبىيى؟ تماشای كۆشك و تەلارەكەى دەكات، كۆشكىك خەرىكە سەرى دەگاتە منارەى بلندترین مزگەوتى شار، لە نىوئەندى باخچەيەكى پان و پۆرى سەوز، بە چىمەنىكى كەسك دەورە دراو، جۆرەھا گولى رەنگاوپرەنگ، گولى ھەر شارىك پىي گەيشتەبى ھىناوئىيەتى و لە باخچەكەيدا چاندوئىيەتى، جۆرەھا دارى ھەنار و گويز و ھەنجىر و ھەرمى، نافورەيەكى ئاوى سىسپى، وەك شىر، لە لايەكى باخچەكەو ھەبلند دەبىت و پرووشكەكانى دەرژىننىتە سەر فرىزەكەى دەورى خۆى. چەند پەيكەرى ئەسپ و پلنگ و شىر و ئازەلى تر لە سووچەكانى باخچەكەدا شوئىنئىان گرتوو و لەبەر رووناكى تريفەى مانگدا وەك راستى خۆيان دەنوئىن. چى دىكەم لەم مالاەدا نەبىنيو؟ بىر دەكاتەو، كەينى بوو دواجار بەتەبايى لەگەل خۆيدا بەو باخچەيەدا پىاسەى كردوو. كەينى شەويك ھاتوو بىرى لە بەيانى نەكردبىتەو و خەرىكى بىركردنەو لە سەفەرىكى كتوپر يان قازانچىكى دى يان گەيشتتى بارى كوتالىك لە شام، يان لە عىراق يان لە ئىسفەھان يان لە سەمەرقەند نەبووبىت؟ كەينى بىرى لە پلانئىك نەكردتەو چۆن ئىفلاس بە دوكاندار و بازەرگانەكانى دىكە بكات و مالئىان خراپ نەكات؟ كەينى بە ئارامى چاوى چۆتە خەو و بە بىركردنەو لە جوانترین و بە بەھاترین كوتال گىژ نەبوو؟ كەينى تامى شەرابى كردوو و چىژى لە ماچى ژنەكان چەشتوو؟ كەينى يەكەم شت لە بنىادەمدا سەرنجى رانەكئىشاىبىت جلو بەرگەكەى نەبوو؟

ئەو بايە زۆر خۆشە، ئەو بايە زۆر فىنكە، لە سەر تاتە بەردىك دادەنىشئىت و تماشای مانگ دەكات: دەبى لەوئىش كوتالى نوئى نەبىت؟ ئاوا بىرى كردوو تەو؟ بەلام ئەمشەو مانگ پارچە كوتالىك نىبە. مانگ وئىتەيەكى دىكەى ھەيە. بەخزمەتكارەكە دەلى:

– مانگ ئەمشەو شىئوئەى پارچە پەرۆيەكى گرانبەھا نادات، ئەمشەو شتەكان گۆراون. ئەو چەند سالا لە لام خزمەت دەكەيت؟

- نوسالی ره به قه قوربان، له و روژهی جه نابتان له و کوشکه دا جیگیر بوون.

- باشه من نو ساله لیرهم و تویش نو ساله لیرهیت. چه ند جار هاتوویته ئەم باخچه یه و بونی شه و بوکانی هه لده مژیت و تماشای مانگ ده کهیت و وهک پارچه په رویه کی دورددهست ناییینیت؟ چه ند جار له سه ر ئەم تاته نو یژت کردوو و له بهر خودای خوت بۆ به هه شت پارایته وه؟ چه ند جار له م باخچه یه دا له سه ر فریزه که راکشاییت و نووستوویت؟

- قوربان نو ساله رهنه کهم شه و هه بوو بیت، له م باخچه یه دا سه ر خه و یکم نه شکانده بیت، رهنه کهم نو ساله به دریزایی هه شت مانگ له هه ر سالی کدا، لیرده دا ئەو بایه فینکه م خستبیته باخه ل و هه ناسه و دلمه وه. هه شت ساله شه و یکه نه بووه چاو نه برمه تریفه و قه ت شه و یکیش وینه ی پارچه په رویه کی هه رزان یان گرانبه های نه گرتوو. شه و نییه بونی شه و بۆ نه چیته روحمه وه. نو ساله قوربان من له م باخچه یه دا هه موو شه و یکه له سه ر ئەم تاته به ردا نه نو یژ ده که م و نزا بۆ تو و خیزانت و خوم و خیزانه که م و ئەو شاره ده که م. پیشموایه ئیره یش به هه شته قوربان.

- ئای له تو! ئای له من! کیه مان به خته وه ترین؟ پیم مه لئ کیه مان؟ برۆ پیاوی باش شه رابه که م بۆ به جیبه یله و لیمگه ری با ته نیا بم.

شاگرده که هات و نانی گه رم و خواردنیکی گه رمی له سه ر میزه خره بچوو که که ی به رده م دانا، چای گه رم و ئاوی سارد و فه رموی خواردنی لیکردم.

پیره میرده که کوخه که ی به رده و امبوو، به لام هیچ گله بیشی نه ده کرد، شاگرده که ئاوری به لای پیژده میرده که دایه وه، په رویه کی له سه ر مل بوو و به دهستیکی هینایه خوار و په نچه و پشته دهسته که ی دی پی سه ریبه وه. به دهنگیکی به سوژ هه روهک ئەوه ی کوری بیت و له گه ل باوکیدا قسه بکات: «گه وره م، رووناکی چاوم! نا کریت واز له م نیرگیله یه بینن و منیش و دایکشم شه وان له بهر ئەو کوخه یه ت خه و بچیته چاومانه وه؟!»

وه که ئه وه ی پیره میرد ئەوه ده یه مین جار یان سه ده مین جار بیت، گوئی

لەم رستەيە بېت، تماشايەکی کورەكەي کرد و کورەكەيش پەرۆيەكەي خستەوہ سەر شانی و بیئەوہی چاوەرپی وەلامی باوکی بکات ئیمەي بەجیھیشت، پیرەمیردەكە فەرماؤشی کرد و وەلامی نەدایەوہ. دوای چەند چرکەيەك دەستەکانی خستە سەر پشٹی تەختەكەي لەسەری دانیشتیو، ملی بەرەو پشتەوہ شکاندەوہ و بە سووکە ئاوریک بۆ لای دەرگەي ژوورەوہی چایخانەكە گوتی: «تۆ و دایکت بۆ ناخەون؟ من نەخۆشم یان ئیوہ؟»

ئینجا سەری راست کردەوہ و تماشای منی کرد: «میوانی دۆست، رەنگە ئەمە پەيوەندی بە تۆوہ نەبیت، بەلام ریش و سەروسەكوت و چاوەتیژەكانت، ئەوہم پیدەلین كە بای ئەوہندە دنیاتان دیوہ، لە نەخۆشی بگەن؟»

منیش بۆ ئەوہی تۆزیک بیر لە قسەكەي بکەمەوہ، خۆم بە جوین و قوتدانی پارووە نانیک خەریک کرد، دوای ئەوہی رۆم کردە نیو گەرۆم و شۆربووەوہ نیو گەدەم، پیالە چایەكەم بەرزکردەوہ و فریکم لێدا. كە دامنايەوہ گوتم: «گومانم ھەيە.»

– لەچی گومانت ھەيە؟ لە نەخۆشی یان لە ساخی؟

– نزانم رەنگە تۆ بۆمی روون كەیتەوہ.

– ئەو کورەم وا دەزانیت من نەخۆشم. چونكە نەخۆشم، نابیت نیرگیلە بکیشم، دەزانیت كە نیرگیلە بکیشم، كۆخە دەگرم، كە كۆخەيش بکەم ئەو و دایکی ناتوانن بخەون. ئەو کورەم پیی وایە ھەموو شتیک دەزانیت، وەك تۆ گومان ناکات. ئەو پیی وایە ھەموو شتیک دەزانیت، دایكیشی ھەر وا، بۆیە ناتوانن بخەون، بەلام من گومانم ھەيە. چونكە من دەخەوم، ھەر كە سەرم خستە سەر سەرینەكەم، خەوم لیدەكەویت، لەخەو رادەچم و لەخەونیشدا كۆخە ناکەم. بەلام ئەو دوو قوربەسەرانە كە ھەموو شتیک دەزانن، خەویان لێناكەویت. ئیستا چ دەلیی میوان؟

– پیتوایە بۆ ئەوان ئەوشتانە دەزانن و تۆ پیت وایە وا نییە؟

– چونكە ئەوان، لە راستییەوہ دەستیان پیکردووە، نەوەك لە گومانەوہ، ئەوان تماشای ئاویئەيەك دەكەن و پیتیان وایە ئەوہ دونیایە، لە ئاویئەكەدا پیرەمیردییکی خەوتووی دەم بە كۆخەوہ دەبینن، كە سمیلە سپییەكەي بە دوکەلی نیرگیلە زەر دەھەلگەر اوہ. گوئیان لە دەنگیک دەبیت پیتیان وایە

کۆخهیه بۆیه ناتوانن بڅهون، ئهوان چونکه ناتوانن له ئاوینه کهدا ببینن خهوتوون پیمان وایه نه نووستوون.

– بهلام ئهوه نییه، تو لێره نیرگیله دهکیشیت و شهویش که دهگهڕیتهوه مال ههر کۆخه دهکیت و ئهوانیش ناتوانن بنوون؟

– ئهوه ئهوه شتهیه که تۆیش له ئاوینه کهدا دهیبینیت، میوانی ئهزین، هه مووتان وان، چاوتان تیژه، بهلام باییی ئهوهنده ناکات، پشت ئاوینه که ی پینن. مرۆقه کان وان، هه مووتان له راستیه وه دست پیده کهن و بروا به چاوتان دینن که ئهوه ی دهیبینیت هه قیقه ته، هه رگیز قورساییی ئهوه باره ناخه نه سه ر ملتان که بیر له وه بکه نه وه ئهوه ی دهیبینن ئاوینه یه و هه قیقه ت نییه، چونکه ناتانه و ی بگه نه ئه و دیو په رده، منیش تیده گم، ئه مه له چنگی هه موو پیاویکدا نییه، وه کچۆن له چنگی هه موو ژنیکیشدا نییه. ئه وه ی بیه ویت تۆز ی ئه و به ر ببینیت ده بیت ده ماریکی له گومان هه بیت. ک ی ده ویر ی له م مه مله که ته ب ی زه وق و ئیمان سه زه دا گومان بکات؟!

که دوا وشه ی رسته که ی ته واو کرد کۆخه یه کی هات ی و تفیکی نه رمی رۆ کرده نیو جوگه له که ی به ر پیی و هه لیدای ی: «ک ی ده ویر ی گومان بکات؟ که س ناویر ی ت. هه یه له خودا ده ترسیت، هه یه له مزگه وت ده ترسیت، هه یه له شار ده ترسیت، هه یه له خه لک ده ترسیت، هه شه له خۆ ی ده ترسیت؟! ئه وه ی دوا یان له هه مووی مه ترسیدار تره. بنیاده م که له خۆ ی ترسا زه حمه ته روو به رووی خۆ ی ببیته وه، من زۆرانم دیوون، روو به رووی خوا بوونه ته وه، هه لاج یادی به خیر یه ک بوو له وانه، سوهره وه ردی باخه ل و سینگی پر نور بیت یه کی دیکه بوو، هه لاج له خوا نه ترسا و سوهره وه ردیش له ده سه لات و ته خت و تاراجی فه قیه و ئه یوبی، هه ر بۆیه ش دیت چیان به سه ر هینا؟ له گه ل تۆمه میوان دیت چیان به سه ر هینا؟ چیان به سه ر ئه و گه نجه نازداره دا هینا؟ به لام خۆ ئه وانه له خۆ یان نه ترسان؟ زاتی ئه وه یان کرد تماشای رۆحی خۆ یان کهن و به ئازادی ده نگیان هه لبرن، سوهره وه ردی ده یزانی ئه وه ی ئه یوبی ده یکات له وینه ی ئاوینه یه کی ته لخ و پیس هیچی دیکه نییه، ئه و ده یزانی ئه و نه خشه ی ئه و ده یکیش ی چ تراویله و سه رابیکه له سه ر ئاوینه یه کی هیشک و برینگ که رهنگیک ناگر ی ت.

مىۋانى ئەزىز سۈھرەۋەردى ئەو شتانەى دەدىت، بەلام نەشەدەترسا، ئەو نەبوو رۇژىك بەنىۋەھلەبدا دەسۈرپايەۋە، ۋەك ئەۋەى لە پشت ئاۋىنەكەۋە بىت، ئاۋا دەسۈرپايەۋە، ھەلب ئەۋكاتىش ۋەك ئەۋ شارە زەۋقسز و بىن ھىكمەت بوو، بە ھەموو ھەلب ئەۋەندەى نىرگىلەكەى من دوكلەى ھىكمەتى پشت پەردەى تىدا نەبوو، كە دەياندى ئەۋ كورە گەنجە ئەۋھا بىياك بەنىۋەھلەبدا دەسۈرپايەۋە و دەزانىت ئەۋ مەلا و فەقىھانە چ گىلانە روى ئەۋ دىنبايە رەش دەكەن و لە يەقىنەكانياندا ئەۋ ئاۋىنەيە ھەر ئەستۈورتەر و ئەستۈورتەر دەكەن، ئەۋ بەنىۋەمزگەۋتەكانى ھەلبدا بە دەنگى بەرز پرسىياري ھەقىقەتى دەكرد، كەچى ئەۋان چىيان دەدى ئەى مىۋانى دۇست؟ دەزانى چىيان دەدى؟ مەرۋىكى لەرۋلاۋازى جلدراۋ و سۇقىيەكى كنجى و ونجر. بەلئ مىۋانى عەزىز ئەۋان چوزانن لە پشتى ئاۋىنەكەۋە چ باسە، ئەۋان تەنيا شمشىرەكەى ئەۋبىيان لە دەست بوو و واياندەزانى دۇنيا لەم شمشىرەدا تەۋاۋ دەبىت؟ ئەۋانىش ۋەك كورەكەى من و ژنەكەم، وايان دەزانى سۈھرەۋەردى نەخۇشە و پىۋىستى بە خواردن ھەيە بۇ ئەۋەى كۇخە نەكاتە مزگەۋتەكان و خەلكى دىكەيش بنون، بنون بىن ئەۋەى بزائن سۈھرەۋەردى دەكۇخى يان نا؟ نەخۇشە يان نا؟ ئەۋان نەيانھىشت خەلك گومان بەكەن، كە رەنگە ئەۋبى نەخۇش بىت و كۇخە بكات و نايەلئت ئەۋ دۇنيايە بنوئت. تائىستاش مىۋانى ئەزىز، رەنگە خەلكى ھەر لە ئاۋىنەكەدا تماشىاى سۈھرەۋەردى و ھەلب و ئەۋبى بەكەن. ۋەكچۇن كورەكەم و ژنەكەم تماشىاى من دەكەن، ئەۋانىش ئاۋا تماشىاى سۈھرەۋەردىيان دەكرد. بۇيەشە ئەۋبى كۇشتى، چۈنكە دەيزانى ئەۋ لە پشت پەردەۋە تماشىايان دەكات، دەيزانى لە پشت پەردەۋە، ئەۋبى و فەقىھەكان چ فتنەيەك بەۋ دىنبايەدا بلاۋ دەكەنەۋە، رىك ۋەك ئىستاي كورەكەم و ژنەكەم، گومانىان نىيە، خۇيان نەخۇش بن و خۇيان خەۋيان لىناكەۋىت؟ بۇيە دەبىت ئەۋ ھەقىقەتە بخولقئىن، كە منم وا دەكەم ئەۋان نەنۋون. ئەمە ھالى ئەۋ دىنبايە، ئەۋانەى ناتوانن نە يەك بست بچنە پشت ئاۋىنەكەۋە و نە تماشىاى قولانچىكى پشت ئاۋىنەكە بەكەن. بۇيە سۈھرەۋەردى كۇشت، چۈنكە نەيدەۋىرا بچىتە پشت پەردەۋە. ئەۋ لە خۇى دەترسا، ۋەكچۇن فەقىھەكانى دىمەشق و ھەلبىش لە خۇيان دەترسان.

ئىنجا مىلى بەلای دەرگەى ژوورەوہ لارکر دەوہ، بەدەنگىكى بەرز ھاوارى کرد: «رۆلەكەم بىنايىيى چاوم، قوربانى تۆ و دايکت بم، من نەخۆش نىم، ئەزىزم، ئۆوہ لە ئاوينەكەدا من دەبينن.»

«مىوانى دۆست، ئەو كۆرەم و دايكەكەى لە خۆيان دەترسن. نەوہك لە من، بۆيە ناتوانن بنوون، ئەگەر نا من و نىرگىلەكەم عىلاقەمان بەوان نىيە، وەلى چى بكەم، بىيادەم تا دەمرىت ھەر دەبىت لە خۆى رابكات و لەگەل خۆيدا راستگۆ نەبىت، پادشا و بازركان و مەلا و مامۆستا و فەقىيە و دوكاندار و باخچەوان و گاووانەكانىش ھەر ھەموويان لە خۆيان ھەلدن. دەترسن، ترس لە ھەموو لايەكەوہ كۆرەى كردوون. (نەخۆشى من؟) ئەوان چۆن دەتوانن نەخۆشى من ببينن؟ ئەگەر نەخۆشى من لە جەستەى مندا بىت و مولكى من بىت؟ ئەوان پىوہندىيان بە نەخۆشى من و جەستەى منەوہ نەبىت، چۆن دەبينن؟ مىوانى دۆست تۆ دەتوانى نەخۆشى من ببينىت؟ ئايا ھەكىم لوقمانەكانىش بەراستى دەتوانن نەخۆشى بىيادەمىك ببينن؟ دەتوانن ببينن كە زگ، پشت يان مىلى كەسىك بىشى؟ دەتوانن ئىش ببينن؟ كى تا ئىستا ئىشى دىتووہ؟ جگە لە نەخۆش كى دەبينى و ھەستى پىدەكات؟ دكتور كە دەلى: دەزانم تۆ نەخۆشى. دەتوانىت نەخۆشىيەكە بگرىت و ھەستى پىنكات؟ من گومان دەكەم، ئاماژەدان بەوہى كەسىك نەخۆشە من بە تاوانى دەزانم، نابىت كەس بە كەس بلىت نەخۆش. نەخۆش تەنيا خۆى دەزانىت كە نەخۆشە نەوہك كەسىكى دىكە. دەكرىت چونكە كۆخە دەكەم، بە من بلىن نەخۆش؟ ئايا كۆخە نىشانەى نەخۆشىيە؟ ئا لە ئاوينەكەدا نىشانەى نەخۆشىيە. بەلام ئايا ئەگەر بچىنە پشت ئاوينەكە چى دەلىنن؟ من دەلىم تەنيا بىر لەوہ بكەنەوہ كە ئەو كۆخەيە پەردەپۆشى لەشساغى بىت، لەشساغىيەكى بى ھاوتە، وەك چۆن لەرولاوازى و جلە كنجەدەكانى پەردەپۆشىيە موشاھەدەكانى سوھرەوہردى بوون؟ ئايا دەبىت ئىمە برىوابكەين سوھرەوہردى نەخۆش بوو و ئەخلاقى گەنجەكانى تىكدەدا؟ ئەى چەدەبى ئەگەر ئەوانە ھەمووى وىنەكانى سەر ئاوينەكە بن و لە پشت ئاوينەكەدا پەيامبەرىك بە ھەيەتەوہ دانىشتبىت و كىتەبىكى نووى پى بىت؟! ئەو كاتە دەبىت يەخەى كى بگرىن؟! ئەيووبى يان فەقىھەكانى دىمەشق و ھەلەب؟!»

پیرەمیردەكە وەك ئەوہی بلیت نە نەخۆش بیت و نە ہیچ، بۆیە قسەکانی بە رهوانی دەکردن و لەگەڵ كۆخەكەشیدا خەریك بوو پروا بەوہ بهینم، كۆخەكەى پەردەپۆشى ساغى و تورەبوونىكى روونە، ئەو كۆخەیه شتیک دەشاریتەوہ. گۆتم مامە برۆادەكەم، نەخۆش نەبیت، بەلام كەمیک تورەیت.

«رەنگە رۆلەكەم تورەییىش پەردەپۆشى نەرمى و نیانى بیت، من زۆر جار كە تماشای شای شانشین دەكەم و دەبینم بە گۆپالیەوہ دەست بەسەر فەرمانرەوایدا دەگریت و ناتوانیت دەستبەردارى بیت هەتا بۆ كورەكەیشی، لەوہ دەگەم ئەم ئاویتەیهی ئیمە ژیان و فەرمانرەوانی تیدا دەبینن، چەندە ئەستوور و قایمە؟ كى دەلى فەرمانرەوانى ئەو سەرۆكە پەردەپۆشى نەخۆشى و بیدەسەلاتى نییە؟ ئەوہى لە ئاویتەكاندا دەبینن تەنیا وینەیهكى بەرەواژى هەقیقەتەكانە. بۆیە پروا مەكە كە من تورەم و توزیک گومان لەگەڵ ئەو خواردنەیش بخە گەدەتەوہ؟»

كەبرای سەر تاتەبەردەكەیش لەو شەوہدا ئەوہى لە خۆ پرسى؟ دەولەمەندیم، رووپۆشى هەژاری رۆح نییە؟! تا بەیانى نەنووست، بیرى لەوہ كردەوہ كى باشتر و خۆشتر دەژین؟ ئەوہ نۆ سالە، لەم كۆشكەیه، كەچی ئەوہ یەكەم شەوہ، باى ئەو باخچەیه لە سەر وچاوى دەدات. قەت لەسەر ئەو تاتەبەردە لەگەڵ دەنگى خورەى ئاو و بۆنى شەبوو نوێژىكى بۆ خۆى خۆى نەكردووە. قەت لەنیو ئەو فریزەدا نەرۆیشتووہ و دەستى بەسەر ئەو برکە گیایانەدا نەهیتاوە. تا ئیستا ئەوہ نۆ سالە، خۆى جاریکیش شەرابى نەكردووەتە جامەكەى و ھەر خزمەتكارەكەى بۆى تیدەكات. كیھەمان بەختەوہرىن من شای كوتال، یان خزمەتكارەكەم؟!

بە دلنییایەوہ ئەو بەختەوہرتەر؟ ئەو چ كارىك ناكات؟ بەكەیفى خۆى بەو كۆشكەدا دەسوریتەوہ، یەك یەك ئەو گۆلانەى بۆن كردوون، بەسەر ھەر بستىكى ئەو زەویبەدا رۆیشتووہ، لەسەر ئەو تاتەبەردە، سالى ھەشت مانگ لێرە لە بەرامبەر خۆى دەوہستیت و نوێژى بۆ دەكات. شەراب تیدەكات و تەواوى كارەكان بەدەستى خۆى ئەنجام دەدات. تماشای دەستەكانى خۆى كرد، كە بیرى نایەت شتىكى قورس

یان سووکی پین هه لگرتییت، بیرى نایهت به ریگه یه کی دوور یان دریژ به پین رویشتییت، بیرى نایهت پیاسه یه کی بى مه به سستی به نیو بازار یکدا یان شار یکدا یان هه تا باخچه که یدا کرد بییت، بیرى نایهت بى کار سه ری به سه ر مایک یان کوشکیک یان ولاتیکدا داگرتییت. گه رایه وه روژانی زووی گونده گه ر مه که یان، پیش چلوچوار سال، ئەو دهمه ی هه سستی ده کرد هه وای گه ر م روومه ته کانی ده سووتینییت. ده سته ره شه کانی باوکه که ی که هه ندی جار به نه رمی ده که وتنه سه ر پرچ و سه ری، هه ندی جاریش به زله روومه تی داغیان داغتر ده کرد. بیرى له و گه مانه ده کرده وه که به راکردن و غاردانی پیخواستی له م سه ر و ئەو سه ری گوندا له گه ل منداله کانی دی ده یکرد. کى به خته وه رتره؟ من یان باوکم؟ من یان مندالییم؟ من یان منداله کانی دی؟ من یان خولامه کانم؟ من یان خوشتره کانی گونده گه ر مه که م؟

له سه ر تاته که، ده سستی به پارانه وه کرد. ئەى خودا کى به خته وه رتره، من یان ئەوان؟ له نوپوه حه زی کرد بگریین. بیرى نه مابوو دوا جار که بى بوو گریابوو رهنگه چلوچوار سال پتر بییت نه گریابییت، ئای تو بلینى چلوچوار سال بییت من نه گریابم؟ چه ند زو و ئەم چلوچوار ساله تیپه ری؟ چلوچوار سال بى گریان تیپه ری؟ چلوچوار ساله، تاقه فرمیسکیک به چاوانیدا نه هاتوو ته خوار، ته نانهت له کاتی مردنی دایکیشیدا نه گریابوو؟ ئەى خودا که س هه یه چلوچوار سال نه گریابییت؟!

له وه ده گه م خولامه که م له من به خته وه رتره، هه موو دونیای من قوماش و په روپیه، ئەو پاته حیزانه ی بو خه لکی له بنى دنیا وه ده یانیه ییم. ئەوان به کرینی قوماشه کان به خته وه رن، به لām ئەى من، به فروشتنیان به خته وه رم؟ مه سه له که بو وه ته کارى ده ست به سه ر داگرتن و هیچی دیکه نا، ئەگه ر نا، نه بازرگانیه و نه چیژ؟ خودایه من بو وا ده که م؟ بوچی چلوچوار ساله به س نیش ده که م؟ له وه زیاتر به ته مای چیم؟ چلوچوار ساله غارده دم و سه ر ئەنجام چی؟ نو ساله له کوشکیکدا ده ژیم ئەوه یه که م شه وه پین ده نیتمه باخچه که یه وه؟ تا ئیستا گولزاری شوره کانم وه ک ئەمشه و نه دیتبوو. من چیم خودایه، خاوه نی ئەو کوشکه م یان میوان؟ خولامه که م له من زیاتر به و کوشکه دا سوورا وه ته وه و تامی له و با و گول و باخچه و ئاو و هه وایه کردوو. ئەو له من به خته وه رتره.

دەكەواتە زانایی چىيە وا بەردەوام بىم؟ تا كەى ھەر بەدوای كوتال و ئەو زەوقسزىيەوہ بىم؟ ئاى خودايە من دىلىم، دىلى قوماش و پەرۆ و پاتالى حىز، بۆ ئەوئەى جەستەى ھەلاھەلا و رۆحى لەتلەتم بشارمەوہ، بەلام دەبىت سنوورىك بۆ ئەو بەزەمە دابنىم. پىويستە جارىكى دى خۆم رووت كەمەوہ و بە پىخواستى بچمەوہ بەر ھەتاوہ گەرمەكەى مندالى، رۆژانى حەز و ويستى پەيداكردن و دەولەمەندبوون و ياخيبوون لەم ھەبوونە. دەبىت وا بكەم و دەيشزانم بە دەستبەردان لەم مال و مولكە نەبىت، من ناگەمەوہ رۆحى بىگەردى خۆم. ئەوہ چ شايەكى زانا بوو، گوتى: خولامەكەم ژيان دروست دەكات، نەوہك من؟!

بەيانىيەكەى زوو ھەموو كورپو ژن و مندالەكانى كۆكردنەوہ:

گويم لىبگرن: من نو سالاھ لەو كۆشكەدا دەژىم، كە چى وا دەزانم تەنھا نو كاتژمىرە، ھەر واشە من لە دوينى شەويوہ، فىربووم تماشاي با بكەم و بۆنى مانگ بكەم و تامى شەراب برژىتە رۆحمەوہ. كەس ھەندەى من پارەى كۆنەكردووتەوہ. كى دەزانى من چۆن ئەو پارەيەم كۆكردەوہ؟! كى دەزانىت؟ كەس دەنگ نەكات. چونكە كەس نازانىت. ئەگەر بلين بە ماندووبوون و شەونخونى كۆت كرووتەوہ، رەنگە ئەمە بەشىكى راستىيەكان بىت، ئەگەر بلين بە فيل و زىرەكى بىت، رەنگە ئەمە شىيان بەشىكى ھەقىقەت بىت، رەنگە بلين بە خوا دان بىت، ئا ئەمەيش رەنگە بەشىكى راست بىت. ھەر چ شتىكتان بە بىردا بىت رەنگە راست بىت، بەلام ھەقىقەتى تەواو لەوہدايە، من لە ترسان، ئەو ھەموو پارە زەبەلاحەم پىكەوہ ناوہ، ترس لە چى؟ ترس لە كەمكردنەوہ و نەمانى سامانەكەم، يەكەم دىنارم كە پەيداكرد، سويندم خوارد كە لە دەستى نەدەم، كە كردمە دوو دىنار، سويندم خوارد لە دەستى نەدەم و كەم نەبىتەوہ، كە كردمە ھەزار و دوو ھەزار و سەد ھەزار، ھەموو جارىك سويندىكم بە خدا و بە سەرى باوكم و دايكم و ژنەكانم و مندالەكانم دەخوارد، كە ئەو سامانە كەم نەكات و ھەر زىاد بكات. ھەتا بوومە شاي كوتال و ئەو تەخت و تاراجەى ئىوہ دەبىينن. من تاكە شەويكىش بى ترس خەو نەچوووتە چاوم، لە كەمكردنەوہى سامانەكەم، يەك ژەمە نانخواردنىكىش نەبووہ من بىرم ھەر لەسەر ئەو سويندخواردنەبىت،

که نابیت بیشکینم و سامانه کهم کهم نه کات. ئه وه بوو سامانه کهم کهمی نه کرد و له گه ل ههر زیادبوونیکدا سویندیکی نویم دهخوارد. تا رۆژانه سامانم زیادی دهکرد و دهبوايه رۆژانه سویندی نوئ بخۆم. کهس نه ما سویند به سهری نهخۆم، من له وه تهی بیرم دیت، رۆژانه سویند دهخۆم و ئاگام له هیچ شتیک نه ما بوو. تا دوینئ شهو بیرم له وه کرده وه بیم و له باخچه که، نوژییک بکه م و سویندیکی نوئ بخۆم. که فریکم له شه رابه که دا و بایه کی فینک و خو ش بۆ یه که مجار له رومه تی دام، شتیک که وته رۆحمه وه، گیانم که فیکي دا و ههستم به خو شیهک کرد، که زانیم ئه وه چه ند ساله من ئه وه ههستم بزرکردوو. ئه وه ههستم بۆ بزرکردوو؟ چونکه دهترسم سامانه کهم کهم بکات، منیش ئاماده نیم یهک قرۆش له سامانه کهم کهم بکات و ده بیت ههر زیاد بکات، چه ند زیادیش ده بیت، ترسی که مکردنه وه و له دهستدانی زیاد ده کات. به کورتی من له و نو ساله ی دوا ییدا که هاتوو مه ته ئه و کۆشکه وه، له و کۆشکه دا ده ژیم و هیشتا باخچه ی ماله که ی خو م نه دیوو؟! هه نده ی سویند بخۆم و نه یه لم ئه م ترسه، ترسی که مکردنه وه ی سامانه کهم کهم له نیوم بیات. بۆیه من زۆر به کورتی پیتان ده لیم: من دوینئ شهو سویندی نویم نه خوارد و خو شترین شهوم بوو. تاویک له سه ر تا ته نوژی که له بهر تریفه ی مانگ نزام بۆ خو م و هه مووتان کرد که شاد و به خته وه ربین، نزام بۆ خو کرد که خوا ئه و ترسه م له دلدا ده رکات. خودا نزای قبول کردم و ئه و ترسه ی له دل فریدام. ئیستا من ناترسم له وه ی سامانه کهم کهم بکاته وه، سویندی دیکه ش ناخۆم، ئازادبووم له و سویندخواردنه، له و کۆته کوشنده یه. سپاس بۆ خودای خو م که ئه و کۆته ی له مل کردمه وه، بۆیه له مرۆوه من هیچ پیوه ندیم به و سه روه ت و سامانه وه نییه که هه مه. ئه و سامانه، هه مووی بۆ ئیوه یه و من هیچم ناوی، یهک قرۆشیشم ناوی. برپیارم داوه سه ر له نوئ وه کچۆن پیش چلوچوار سال، له گونده کهم هه لاتم و له و شارهدا دهستم به ئیش کرد، ئاوا دهست به ئیش بکه مه وه، ده زانم کۆکردنه وه ی ئه و هه موو سامانه کاریکی گه وره بوو، لی له و گه وره تر ئه وه یه واز له و سامانه بینم. بۆیه شه وازده بینم و له هه وه له وه دهست پینده که مه وه. ئیدی من ئه و کۆته ده شکینم، له دوینئ شه و پیوه، دونیا له بهر چاوم روونه، ههر

شېتىك كە لە سىرووشتى خۇي زىياد بوو، مەروۇف داگر دەكات. ئىرادەي دەكوژىت و ئازادى زەوت دەكات.

كابرا قەسەي تر ناكات و لە ژوورەكە دەردەكە وىت و دەچىتە باخچەكە:

– ئەو بايە زۆر خۆشە، ئەو بايە زۆر فېنكە، بەلام دەچمەو گونەكەي مىندالىم.

پىرەمىردەكە تىنكى دىكەي بە نەرمى كىردە جۇگەكەو: «ئەگەر پەيامبەرىكى دىكە، بە شكۆو، كىتېنكى نوئى لە دەست گىتېت و نىوەندى كىتېكە بىكەتو و بلىت: (وەك ئەوانەي لە ئاگردا جاويدان، دەبىژن مىرم بۇ درۆت دەگەل كىردىن؟ ئىمە و جەنابتان لە ئاگرداين) ئەوكات دەبىت چى بلىن؟ ئەگەر كىتېكە نوئىكە باسى ھەموو ئەو كوژراوانەي تىدا بىت و باسى بكوژەكانىيان بىكەت، دەبىت ئەو كاتە چى بىكەين؟ ئەگەر نىردراوىكى دى بىت و دەستمان بگىرېت بۇ شەراب و كەيف و خۆشى و بلىت: ئەو بەھەشتى ئىوھە ئەي بنىادەم؟ بىرۆن لە ئاسمان وردىبنەو و تماشاي باخچەكانى شار بىكەن و لە دەمى بالندەكەي بچووكەو، گوى لە ئاوازيكى خۆش بگرن، مەن ئەوھەتان بە نوئى بۇ دەژمىرم. تماشاي بىبان و چىا و رووبار و دەرىا و زەرىاكان بىكەن، مەن ئەوھەتان بە روژوو بۇ دەژمىرم، ئەگەر بلىت: بىرۆن و لەسەر تاتەبەردىكى گەورە و بەرز تماشاي دونيا و ژىان و رۆحى خۆتان بىكەن و لە شىنابىي ئاسمان و شىنابىي دەرىا بىروان و رامىن، مەن ئەوھەتان بە حەج بۇ دەنووسم. ئەگەر بلىت بى مەبەست لە شارىكەو بەزەدەنە شارىكى دى و ھەر گولىكى جىوانتان لە رىگا دى بۆنى بىكەن، ھەر ژىنكى جىوانتان دى ئەگەر رازى بوو ماچى بىكەن، ئەگەر نىردراوەكە گوتى: ئەي بەنىادەم: ئەم جىھانە، ئەم ژىانە، بۇ حوكم و ترس و تۆقاندىن نىيە و تەنبا بۇ خۆشەوئىستى و عەشق و ئەزمونە رۆحىكەكانى ئىوھە، تەنبا بۇ سۆزگورپىنەو و تام و چىژى لەشى ئىوھە، ئەوسا چى دەلېن؟ ئەگەر پەيامبەرىكى نوئى بىت و باسى پىشت پەردەي ئەم جىھانە بىكەت، دەبىت ئەو دەستەلاتدار و بندەستانە قورى كوى بىكەنە سەرىان؟! كورى خۆم ئەوھى حوكمى جىھان دەكات، ئەوھى دەتۆقنىت، ناپەوئىت شتەكان

بگورین، نایه ویت ئه وهی له سه ری ئه و عه وامه دا شین بووه، وشک ببیت، چونکه ئه گهر جیهان بووه جیی تیرامان و وردبوونه وه له جوانی و رهنگه کان و دهنگه کان و زینده وه ره کان به کتیبیکی نوئ، ئه وکاته ئه وان جیهانیان تیکده چیت. ئه وانه نه یانه هیش پیغه مبه ریکی نوئ بیت و جیهان تیکدات و جاریکی دیکه به شیوه یه کی دیکه، جیهانیکی دی که نیزیتر بیت له جیهانی پشت په رده وه دروست بکات.

سه و ره وه ردی، که له قهیره وان خستیانه بیریکی نوته ک، ئه وهی به دنیا راگه یاند، که مروّف له بیریکی تاریکدا ده ژی، ده سته لاته کان جیهانیان کردو وه ته بیریکی تاریک، نه وه ک به ته نیا قهیره وان، به لکو هه موو جیهان بووه ته بیریکی نوته ک، فه قیهه کانیش نایانه ویت که س له و بیره تاریکه بیته ده ری. ئیستایش وایه، تماشاکه ئیمه له و بیره تاریکه دا ده ژین و نابینین، کیشه که ی ئیمه بیش ئه وه یه، ئه وسا و ئیستایش، ئاله بهر ئه وه هه تا و ه دا دانیش تووین و چ ئه سستیره یه ک به ئاسماندا نابینین، به لام ئیواری که هه تا و ورده و ره له و ئاسو یه ده کشیته وه و ئه سستیره کان رووناکییان په خش ده که نه سه ر ئه و جیهانه، ده کریت بلین ئیستا ئه سستیره له بن ئه و هه تا و ه دا، له و ئاسمانه دا ناره و شینه وه؟ ئیمه هه موومان له قهیره وانین و له نیو بیریکی نوته کدا این».

هه لسا یه وه و قیت به ره و ژووره وهی چایخانه که رویشت. کورم من نه خوش نیم، بابی بام، کا ئه و که شکو له بهرگ شینه م بدی، بیده مه ئه و ریواره، له وه ده چی ئه ویش ریواریک بیت، ماندوو و رارا. ئه و که شکو له به لکو توزیک ئارامی بداتی. هاته وه و که شکو لیکى بهرگ شینی دایه ده ستم.

گوئی ماچی مه که، قورئان نییه، به لام ئه گهر تاقه ت بوو، ده توانی له بهر ئه و سبیره بیخوینیته وه، له کاتیکدا که پیت ده خه یته نیو ئه و ئاوه فینکه وه، هیوادارم ده ماغیشت به وشه کانی ئه و که شکو له فینک بیته وه. پیته وه دیاره ماندوویت، ناشمه وی بزانه بۆ ماندوویت، هیوادارم ئه و که شکو له ماندوو بوون له روحت ده ربکات.

ئینجا ئاوری به ره و دهرکه ی ژووره که دایه وه و هاواری کرد:

کورم من ده چم له و مزگه وته خهریکی روچی خوم ده بم!

توش ئه ی میوان، پاره و پوولی تۆمان ناوی، ئه وهی خواردت نۆشت بیت،

میوانیکی نازیزی منی و که رویشتی ئه و که شکۆله بدهوه کورده کم. هیوادارم لیږدها بگه‌یته خوښی و ئارامی. که ده‌یشزانم نایگه‌ینی، له و بیره نووته که دا نایگه‌ینی.

رووی وهرگیرا و هیدی هیدی به‌رهو مزگه‌وته که که‌وته ری.

کابرایش له باخه که دهرچوو و هه‌وا خوښ و فینکه‌که‌ی به جیه‌یشت و به‌رهو گونده‌که‌ی بی و هستان که‌وته ری. دوا‌ی چلوچار روژ گه‌یشته‌وه گونده‌که‌ی مندالی، گوند هه‌مان گوندی سه‌رده‌می مندالی بوو، وه‌ک چلوچار سال به‌ر له ئیستا، گه‌رموگوڤ و بی زه‌وق و بی ئاو و وشک. ئه‌وه‌نده‌ی چاو بری ده‌کرد، هه‌ر لمی زه‌رد بوو، کۆمه‌له خانوویکی زه‌رد و چه‌ند بنه‌داریکی گه‌لازه‌رد، وه‌ک فۆتۆیه‌کی زه‌رده‌لاتوو وینه‌یان به دنیا به‌خشیبوو. له‌سه‌ر پشتی ئه‌سه‌په‌که‌ی دابه‌زی و پیی خسته‌سه‌ر ئه‌و رییه‌ی که پیش چلوچار سال بی‌ردها بو دوو‌اجار تییه‌ریبوو، به‌لام به وردیش تماشای رییه‌که‌ی کرد، کا شوین پییه‌کانی به‌ر له چلوچار سال نابینته‌وه؟! «له‌وه ده‌چیت هیچ نه‌گۆرابیت، بۆیه سه‌یر نییه جیی پینانیشم مابن و بز نه‌بووبن!» خه‌نده‌یه‌کی هاتی و ئه‌وه‌ی هاته به‌ر چاو، عه‌سریکی زه‌رده، ته‌نیا‌یه و مندالان ده‌که‌رینه‌وه مال، به‌لام ئه‌و بریاری داوه گوند به‌جییلیت. پازده سال ته‌مه‌نیه‌تی، جلیکی شر و شه‌پریو، کراسیکی سپی زه‌رده‌لگه‌راو، شه‌روالیکی شینی زه‌رده‌لگه‌راو، که دایکی پیش دوو‌سال بو‌ی دروو‌بوو، سه‌ریکی رووت و زه‌رده‌لگه‌راویش، دهمو‌چاو تو‌زاوی، ته‌نانه‌ت چاوه قاوه‌بییه‌کانیشی زه‌رد و خاکی هه‌لگه‌راوون، بایه‌کی گه‌رم له ده‌شته‌وه ده‌هات و لمی زه‌ردی ده‌خسته‌چاوه‌وه.

«لیږه رو‌حیش زه‌رد ده‌بیت!» وایگوت و که‌وته ری. رییه‌ک که به خه‌یالییدا نه‌ده‌هات، دوا‌ی چلوچار سالی دیکه، بیته‌وه هه‌مان شوین و هه‌مان زه‌ردایی.

هه‌لاتنم له گوند هه‌لاتن بوو له دنیا‌یه‌کی زه‌رد، به‌رهو ره‌نگی دیکه، خه‌ونم به دنیا‌یه‌کی شینه‌وه ده‌دیت، به دنیا‌ی سو‌ر و که‌سک و سپی و ته‌نانه‌ت ره‌شیش، دنیا‌ی په‌مپه و دنیا‌ی پیوازی و مو‌ر و هه‌ناری و نارنجی. لیږه‌وه رو‌یشتم و ده‌ستم کرد به غاردان، ئه‌وه‌نده‌م غاردا تا

هه ناسه م وشک بوو، دهمویست سه رته تا بریکی باش دوور که ومه وه، چونکه دهمزانی که شهو دادیت و باو کم ده گه ریتته وه، دایکم هر له بهر ده رکه ده کاته گریان و دهموچاوی و سه روپرچی ده ردینئ، باو کم زه دنده قی ده چیت و به په له له سه ر پشتی ئه سپه که دیته خوار و شه قه زه لله یه ک له دایکم ده دات و پیئ ده لئ: «چی بووه، دیسان لمی دنیا به سه ر خوتدا ده که ی؟» ئه ویش هر به دم سه روچا ورینیه وه، ده لئ: «کورپه که م نه هاتو وه ته وه، برؤ بزانه چی به سه ر هاتو وه؟ مندالان گو تیان له ری گوند چوو ته ده ری، نیازی هه یه بروات، ئه ی گه فی نه کرد ئه و مال و گونده جیندیلئت و ده روات؟ ئه وه کردی. برؤ یه کسه ر به ره و ری سه ره کی گوند برؤ، ئه و به ویدا رویشتو وه، له ئیوارده ا رویشتو وه، زو و نه رؤی نایگه یتئ.»

ئه ویش تفتیک رؤ ده کات و جوین به من و به دایکم ده داتن: «تفو و له ئه ولادی حیز، له دایکی حیز، بوچی نایه ته وه ماله وه؟»
 - ده ی باشه ئه وه ده چم به برا که م ده لیم و پیکه وه ده چین ده یه ینینه وه، تویش چیدی لم مه که به رۆحماندا، قه حبه برؤ ژووره وه و ئاگات له منداله کانی دیکه بی.»
 دایکم هر به گریانه وه:

- بئ ئه و نه یه وه، بیهینه وه توخوا.
 باو کم هر تف له من و دایکم و دنیا ده کات و سواری پشتی ئه سپه که ی ده بیت و به ره و مالی برا که ی ده روا.
 - برا وهره ئه و هه تیمه حیزه، تف له ئه ولادی ئه وها، رویشتو وه، به لکو بیگرینه وه و تفتیک بکه مه نیوچه وانی.

من باش دوور که وتبوومه وه، به لام دهمزانی ئه وان به سواری ئه سپ بین ده مگه نئ، ئه گه ر باو کم بمگریت ئه و جار ه ته و او ی دنیم زه رد ده کات و ناتوانم خه ونیش به دنیا یه کی دیکه وه ببینه مه وه، من چه زم له ره نگه کان بوو، له سه فه ریکی کورتی شار، له گه ل باو کم رهنگی سه وز و سوور و سپی و پیوازیم دیتبوو، خه ونم پیوه ده دیتن. بویه ده بوا یه وه دووی ئه و رهنگه خه و نانه که وتبام.

ماوه ی سی کاتژمیر له گوند دوور که وتبوومه وه، له رییه کی زه ردی لماویدا، له خیزانیکدا، راست هاتم، پیاویک و دوو ژن و شه ش مندال

بوون، چوار كىچ و دوو كور كه هيچيان تەمەنيان لە من گەورەتر نەبوو. سەرەتا لە دورەووە وەك چەند نوختەيەكى بچووك لە من ديار بوون، بۆرەتارەكەش رەنگيكي خۆلەميشى بەو نوختانە بەخشييوو، ماوەى رەنگە نيو كاتژميرىكي پيچوو تا لەوان نيزىك بوومەووە، شەش حوشتر و ئەسپيک و چەندسەر مەر و بزنىك، هەموويان بە بىدەنگى تماشايان دەکردم، رەنگە ئەوانيش وەك پنتيكي زەرد منيان ديتيبت كه لەوان نيزىك دەبيتەووە، بۆيە رۆيشتنەكەيان كەمىك سووك كردبوو، تا بگەمە لايان. پيرەميردەكە گوتبووى، ئەووە كئيه لە مەرگى خۆى دەگەرئيت؟ بە پى بەو دەشتە پان و بەرينە وەربووە، ئەو بەو ريبەدا بە دوو رۆژى ديكەيش ناگاتە هيچ شوينىك و رەنگە لە تينووان بخنكىت. ژنىك گوماني كردبوو، من لە دوو ئەوان دەرۆم و مەبەستى شتىكم هەيه، بۆيە باش دەبيت پياووەكە تىروكەوانەكەى ئامادە بكات و لە دورەووە تىرىكم تىنگرئى، بەلام پيرەميرد گوتبووى: «ديارە مندالە زۆر بلند نيبە و پيادەيه، ترسى نيبە. با بيته پيش يەكسەر شەرحى حالى خۆى دەكات.»

هەر زوو ژنىكيان لەسەر پشتى حوشترىكدا، كە سەر و رووخسارى لەنيو پەرۆيهكى شەكەريدا شارەدبوووەو، پرسى: «تو كئيت كورە؟ ئەووە چى دەكەيت لەو ناوہ؟ بۆ رەدوومان كەوتوو؟»

پيرەميردەكە دياربوو تماشاي رەنگ و رووى زەردى دەکردم، بۆيە گوتى: «باشتر وايە هەندى ئاوى بەديتئى لەوہى پرسيارانى لىيكەى.» مندالىك لە مندالەكان، تىركيكي گچكەى بۆ هاويشتم، ئەو دەمە زانيم كە زۆرم تينووە، بەلام كەمىك ئاوم خواردەووە و گوتم: «بەدواى ئيوەدا نەهاتووم، بەلام دەمەويت بچمە شار. شارەزاي ريبەكەش نيم، بۆيە كە ئيوەم دى يەكسەر بەرەو ئيوە هاتم.»

پيرەميردەكە، پەرۆ و پاتالە زۆرەكانى لەسەر روخسارى لادا و چاوہ تۆزاوييەكانى ئاراستە كردم و بە دەنگيكي گرژەوہ گوتى: «بۆچى دەچيپە شار؟»

پيم باشبوو درۆى لەگەل نەكەم و مەرامى سەفەرەكەمى بەدەمە دەست: «دەچم لە رەنگەكان دەگەرئيم، بيزارم لەو لم و زەرداييبيە، دەچم ئيش دەكەم.»

«تو دهزانی ئه گهر بهو رتيه دا، به پي و بي ئاو و نان برويت ناگه يته شار، دهمريت و قهل و دال گوشته کهت ده خون؟ وهره شويئي خوت له لاي ئه و مندالانه بکه وه.»

تيگه يشتم پيره ميژد، ويستي من له مهرگيک دهر باز بکات که من به خه يالمدا نه ده هات، من خه مي ئه وه م بوو باوک و مامم بمگه نئ و بمبه نه وه گوند و بمکه نه ته رک. بويه يه کسه ر بازم دايه سه ر پشتي ئه سپه که و له گهل دوو له کورپه کاني جيئي خوم کرده وه.

که و تينه وه ري، يه کئي له کورپه کان دهستي به پرسيار کرد و منيش وه لامم ده دايه وه، هه ر له ناوي خوم و گوند و ماله وه مان و دايک و باوکم و خوشک و براکانم و ئه و گه مانه ي ده بانکه م، ئه ويش باسي سه فهر و گه رانه کاني خوي بو ده کردم، هه ندئ شت تيگه يشتم باوکی دوو ژني هه يه و ئه وان دوو برا و چوار خوشکن، ئيستا له شويئيکي دووره وه له نيو جه رگه ي ده شته وه دين و ده چنه شويئيکي سه وز و ته ر، له به ر بي ئاوي باريان کردووه و باوکی سويندي خوار دووه ده بيت بچيته شويئيک هه مووي زه ريا و ئاو بيت، ته ر و سه وز و فينک بيت، جاريکي ديکه يش روو له و ده شت و لم و زه ر داييه نه کاته وه، ئاماده يه له نيو گاواراندا ژيان بباته سه ر نه وه ک له ده شتيکي وشک و برينگي بي ئاودا، بويه ئه وه هه فته يه که به ريوه ن، رهنه مانگيکي ديکه ش هه ر به ريوه بين، تا ده گه ينه ئه و شويئنه ي باوکم ده لي ليره داده نيشين.

دنيا تاريک داهات، ئيستا خيزانتيک له پياويک و دوو ژن و سي کورپ و چوار کچ، له تاريکيدا ده شتيان ده بري، من هه ستم ده کرد ورده ورده له باوکم و مامم دوورده که ومه وه، تازه ئه وان نامينه وه، رهنه دوو يان سي روژ له ونيوه دا به دوومدا بگه رين و نه ميينه وه، رهنه دواتر بچنه شار و له وي پرسيارم بکه ن، به لام نامينه وه، دواچار بريار ده دن بگه رينه وه ماله وه، هه ر له به ر ده رکه دا که دايکم خه ريکي سه ر شووشتني برا و خوشکه کانمه، که ده بيني باوکم و مامم به توژ و غوباري هه فته يه که وه، بي من هاتوونه ته وه مال، ده کاته زي ره وه را: «بو نه تانه يئاوه، بو نه تاندوزيه وه، باش ليئ نه گه راون. بو بي کورپه که م هاتييه وه؟»

باوکم تينو و تورپه يه، نايه ويئت هيجي گوئي ليبيت، بويه سه ري

ئەسپەكەي دەگریت و بە لای مالى مامم بادەداتەو، مامۆژنم دواى ماوہیەكى كەم دیت و بە دایك دەلى: «خوشك ئەگەر كورەكەت لە شارى زىندییان بى ئەو ھەر دیتەو، بەخوای ئەگەر پاشى سەد سالى دیکەش بى ھەر دیتەو. بەس ئەوہیە لە شارى زىندییان بى.»

ئیدی لەو رۆژوہ دایك ھەر بە بیدەنگى دەگرى و فرمیسكان دەبارینی، باوكم ھەر كە بیری دیتەو، من رۆیشتووم، تفیک روودەكات: (تفوو لە ئەولادی حیز و ناجسن!)

بە بیدەنگى لەسەر پشتى ئەسپەكە كەوتمە بىرکردنەو لە شار و رەنگەكان، دەچمە شارى زىندییان، رەنگ و بۆن و كار و پارە پەیاكردن، ئیدی من دلخۆش بووم، بەوہى باوكم نامبىنیتەو، دایك بە بیدەنگى دەگرى و مامۆژنەكەشم ھەمیشە بۆ دایك دووبارە دەكاتەو، كە ئەگەر لە شارى زىندییان بم، دەگەریمەو، ھەر جارەى چیرۆكى كەسێكى بۆ دەگىریتەو، كە پینچ سال یان دە سال یان بیست سال و زیاترىش لە ماڵەو دەورەكەوتتەو و دواتر ھاتتەو. بە تايبەتیش چیرۆكى (ياقوب) كە لە دایكیەو گویى لى ببوو، قەت بیری نەدەچوو:

(مريەم) جوانترین كچى گوند بوو، گوندەكەى دایك، پيش بينە ئيرە، بە ھەفتا سالى، ھىشتا ئەو كارەساتەيان بەسەر نەھاتبوو، برايەكەى ژنى ھەلنەگرتبوو و لەسەر ژنەكەشى ھەفت كەسى نەكوشتبوو، جا گوندەكەى دایك وكى ئەو باسى دەكرد، گوندەكى گەلەك خۆشبوو، سال چوار وەرزى لەوئى كەيف و شادى بوو، دەيگۆت زستانى پر بەفر بوو، بەھارى ھەمووى رەز و باخچە و گولزار و كوریکە بوو، ھاوینی كەمەك گەرم و بەئاو بوو، پاییزی وادەى مال لىكدان و دانانى زەخیرەى زستانى بوو، شەوانى زستانى دريژبون، پیاوان و ژنان دادەنیشتن و باسى ئەو دنيايە و دنياى دیکەيان دەكرد. ئەمنیش باسى ئەو ياقوبەم ھەر لەو دانیشتەنە گوی لیبوو، دوايش كە گەورە بووم و فامم كەرد ئەو ياقوبەم دیت. بەس جارەكى دیتم و پاشى ئەمە لە گوندى رۆیشتین و روومان لەو دنيايەى كەرد، ھەموو دنیان كەردو دوايى لەوكاوە دەشتەى نیشیتەو.

ھەرکۆەكى بى، دایك ئەيگۆ: (مريەم، فەلە بوو، خاوەنى چواربرا و قەبیلەك ئامۆزا و خالۆزا و پورزا بوو. كەس نەبوو دلى نەچووبیتە

مریه م. چ موسلمانہ کان و چ جولہ کہ کان و چ فہلہ کان. ہر گہنجیک یان پیرہ میزدہ کیش جارہ کی مریہ می دیتی ، حہیرانی بووہ. چونکہ دہیانگو ئوہ مریہ مہ بہ ژنی زور بلند بووہ. ئہ من بہ خوم نہ مدیتوو، چونکہ ئوہ سہر دہمی ئہ من یان نہ بوویمہ یان منال بوویمہ، چونکہ کہ یاقوب ہاتوہ، ئہ من ہر پازدہ سالانہ ک دہبووم، ئی یاقوبیش نزیکہی بیست سال پتر بوو بزر بیوو. ئہ و جا دہیانگو: مریہ م، دووچاوی رہشی گورہی ہہ بوون، رومہ تی سپیسی وہک بہ فری بووینہ، سہر رومہ تی لہ گولہ باخی پمبہ تر بووینہ. قامکی سپی لہ بن کراسہ کوردیہ کانی دہینانہ دہر، ہہ می شہ لہ چکہ و رہفتہ ی گولینگہ داری لہ سہر دہکرد و گولینگہ کان لہ سہر رومہ تی گہمہ یان دہکرد. کہ س لہ گوندی نہ مابوو داوای دہستی نہ کات و ئہ ویش رہتی نہ کاتوہ. ناویانگی گہیشتبووہ گوندہ کانی دہوروبہر و شارانیش. لہ شاریش چہ ندین مہ ئمور و پیوائی دہولہ تی ہاتبوونہ داخوازی، بہ لام ئوہ ہری .. کہ سی پی پیوا نہ بوو و دہیگو: (ہہ تا پیواہ کی بہ دلی خوم نہ بینمہ و قہت میزدی ناکہ م!)

یاقوب، کورہ گہنجیکی شوان بوو، ہہ موو ژیانی مہرو مالات بوو، زانیاری لہ سہر ئاژہ لہ کان زور بوو، ہر مہ پرسہ، ہر لہ تہمہن و لہ زان و لہ جوور و رہنگ و خووراک و تینوویہ تییان، برسبیہ تییان، ترس و لہ رز، کہ یفخوشییان، حہ وانہ وہیان ، کوشتنیان، کوشتنہ وہیان و خواردنیشیان.

یاقوبیش بہ تہ و اوی بو مریہ می لیدہ درئ، داوا لہ باوکی دہکات بچیتہ خوازینی. باوکی دہزانی کہ نایدہ نئ، بوہ بہ کورہ کہی دہلی: (کورم ہر لہ دوو قونی مہرو مالاتہ کہت بی ہاشترہ!) بہ لام یاقوب ئیلا و بیلا ی لیدہ کات کہ بچنہ خوازینی و لہ و پیناوہ شدا ئامادہیہ ہہ موو مہرو مالاتہ کہی بداتہ ئہ لیا سی بابی مریہ می.

بابی یاقوبی بہ ناچاری دہچیتہ خوازینی، زور قسہ دہکرین و باسی مریہ م و یاقوب و شووکردن و مال و مالات و مندل و ژیان و ژنداری و ہتد، بہ لام روون دہبیتہ وہ، کہ باوکی مریہ م رازی نیہ کچہ کہی بداتہ یاقوب، بہ لام یاقوب دہلی من قسہ ی مریہ م لہ لا گرنگہ، با ئو ہزاری خو ی پیمبلی میزدی ناکہ می، ئہ و جا ئہ من ازتان لیدہ ینم.

دوای چەندین ھەولێ ھەولێ خوازبێتی، مریەم رۆژیک پێی دەلێ: (یاقوب! مێردی بەسەھەکی بکەم بە تۆ ناکەم!) یاقوب، خۆزگە دەخوازی کە سەھەک بووبا و مروّف نەبا، ئەم قەسەھە زۆر کاری تێدەکات و وادەکات ئێدی یاقوب لە گوندی نەمینی و کەس نەزانیت کێتوہ چوو، یاقوب دەروا بۆ کوئ؟ کەس نزانی، ھەندەک دەلێن، چوویتە ئێرانی، ھەندەک دەلێن گەیشتە ھندستانی، ھەندەکیش دەلێن ناوہ لا چوویتە چینی! ئیدی رویشتنی یاقوبی دەبیتە ئەفسانە، ھەندەک دەلێن یاقوب خۆی کوشتیہ، ھەندەک دەلێن لە دوو فالچیہکی دەگەرئ نوشتیہکی لە مریہمی بکات و رازی بیت مێردی پێ بکات، ھەندەک دەلێن لە تاوان سەری خۆی ھەلگرت و ئیدی نایەتوہ گوندی، ھەندەکیش دەلێن ئەوہندە دوور رویشتیہ بە ھیاتای نایەتوہ ئێرہ. ئیدی خەلکی ھەندەک دەلێن کەر بوو رویشت و ئەو مەروما لاتەھ بەجیھیشت، ھەندەک دەلێن بێرەحم بوو دایک و باوکی بەجیھیشتن، ھەندەک دەلێن ھەیف کە جارەکی دی دەنگی شمشالەکەھ نابیستینەوہ، یەکیک دەلێ ئەو قەحچەھە چی بەسەری یاقوبی ھینا؟! باوکی و براکانی یاقوب زۆر لە دووی دەگەرپێن و پرساری ھەموو کەسیک و شوینیک دەکەن، بەلام کەس یاقوبی نەدیتییہ، ماوہکی بەسەر دەچیت و بۆ یەکەم جار، ژنەکی ھاوسنیان دەلێ: (ئەمن دونئ شەوئ گویم لە دەنگی شمشالی یاقوبی بووہ، دەنگەکە لەئێو باخچان دەھات، ئاوازەکی ئەوہندە بە سۆزی لێدەدا، تێرو پر لەبەری گریام!) شەوی دواتر ژنەکی دیکە گووتی: (شەوئ دەگەر دەنگی ساواہەکەم کە لە برسان دەگریا ھەستامەوہ شیری بدەمی، کە مەمک دە زاری نا و کر بۆوہ، دەنگی شمشالەکەھ یاقوبی ھات، وەھ بابە چ ئاوازەکی خەمباری لێدەدا، قەسەم بەخوای ساواہەکەم مەمکی بەردام و فرمچک بەچاوانیدا ھاتتە خواری! بەخوای دەنگی شمشالەکەھی لە لای چپای دەھاتە خواری) ئەوہندەھ پینەچوو، رۆژ بەرۆژ خەلک گوینیان لە دەنگی شمشالەکەھ یاقوب دەبوو، لەئێو باخچان، لە چپای، لە سەربانی، بە شەوئ، بە رۆژ، بە یانیان زوو. وای لێدیت، یاقوب دەبیتە ئەفسانە، دایکان مندالەکانیان پێ دەترسینن، بۆ ئەوہی بنوون یان ھەر ئیشەکی دیکەیان پینکەن، ئەوہی ھەزی لە کێژەکی بیت و مالی رازی نەبن بۆی بچنە خوازبێتی، دەلێ: (ئەمنیش وەک یاقوبی خۆم بزردەکەم)، ئەوہی

حەزی لە شتەکی بی و بۆی نەچیتە سەر دەلێ: (بەخوای وەک یاقوبی خۆم دەکەمە ئەجندە!) ئیدی یاقوب دەبیتە شتەکی عەنتیکە، خەلک روژ بە روژ زیاتر یاقوبی دەکەنە هەقاییەت. زۆر چیرۆکی سەبارەت دروست دەکەن، هەندەک دەلێن: (هەر بزانه مریەمی شیت کرد)، هەندەک دەلێن: (رەنگە ئەلیاسی بەو ئاوازانە بکوژی!) هەندەک دەلێن: (دەبوو دلێ مریەمی بەو ئاوازانە نەرم بکات) هەندەک دەلێن (بەخوای جارەکی دی ئەو یاقوبی ناینینۆ) لێ دایکی یاقوب هەمیشە دەلێ: (ئەلیاس ئەگەر رویشتی، ئەگەر لە مائی بووی یان نا، دەرگەیی مائی با هەر کراوەبی، ئەمن دەزانم رەنگە لە هەر وەختەکی، یاقوب بیتە ژۆری و بیینمەو). مریەم میردی بە مەئموڕەکی دەکات و دەبیاتە شاری، بەلام میردەکەیی دواي شەش مانگان لە نیو شاری دەکوژری، هەموو عالیەم دەلێن (بەخوای لە یاقوبی زیاتر نییە، هەر ئەو کوشتی، جەندرمە لە دووی دەگەرین، بەلام کئی یاقوبی دەبیینتەو، کئی دەزانن لە کئیە؟ بۆیە هەموو خەلکی دەلێن بەخوای هەموو کەس مابیت، یاقوب نەمایە.

دەرگەیی مائی ئەلیاسی بیست سالان پیوئەنادریت!

دایکی پیر دەبیت و تاقەتی رویشتنی نامینیت و لە بەرامبەر دەرگەیی جیی بۆ دادەنن و چاوی لە دەرگەییە، پاشی لە تاو گریان و فرمیچک رشتن، چاوانیش لە دەست دەدات و یاقوبیش هەر نەهاتەو، کەس گوئی لە دەنگی شمشالە کەیی نابیت، ناوی یاقوبی و هەقاییەتەکانی لە بیر دەچنەو، هەتا وای لیدی ئەگەر بە ریکەوت نەبیت، ئەگەر نا کەس نزانن یاقوبەک لە گوندی هەبوو، بەلام تەنیا دایکی یاقوبی نەبی، هەمیشە دەلێ: (ئەمن دەزانم ئەو هەر دیتەو، کورەکەم لە شاری زیندیپانە و هەر دیتەو!)

ئینجا مامۆژنەکەم، دەلێ: (خوشکم دواي بیست سالان، روژەکی داکئ یاقوبی بە کۆرەیی چاوان هەوایەکی هەلدەمژی، لە سەر لینگانی خانی دانیشتیە و بایەکی لۆ دئی، هاوار دەکا کورە ئەلیاس .. ئەلیاس، بۆنی یاقوبی دئی، کورە ئەو بۆنی یاقوبیە پاشی بیست سالی دیتە ئەو مالهی کا زوو برۆ دەرئ بزانه یاقوب لە کئیە؟) بەسەری من خوشکی، دایکم ئەیگۆت ئەلیاس هیشتا لە جیی خۆی هەلنەستابوو، کە یاقوب بە ژۆری کەت، پاشی بیست سالان یاقوب هاتەو و جارەکی دی، دایک و

خەلک و گوندی خۆی دیتەو، یاقوب چ یاقوب، ببوو پیاوێکی دی، پیاو چ پیاو، خانەدان و دەولەمەند، ژن و مالا و مندالی پەیدا کردبوو، کچە گەورەکە ی نێو نابوو مریەم و دەیانگۆ گەلەک لەو مریەمە ی جوانتر بوو کە لەسەرە وی دەربەدەری دنیا یی ببوو، یاقوب شمشالەکە ی هەر مابوو و هەندەک جار کە غەریبی هەستابا شمشالی لێدەدا و فرمێچکی دەگەر بەردەدانەو، ئەدی خوشکم پاشی بیست سالی یاقوب هاتەو، بەخوای کورەکە ی توش لە شاری زیندییان بی هەر دیتەو، ئەتووش وکی داکێ یاقوبی بکە، ئەو دەرگە یە قەپات مەکە، با هەر کرابیتۆ، رۆژەکی بۆنی کورەکە ت دەکە ی و خۆی بە ژووری دا دەکات، بەخوای ئەویش وەکی یاقوبی بە خۆی و ژن و مالا و مندالییەو دیتەو نێو ئەو مالا ی!

بە بێدەنگی ریمان گرتبوو بەر، تەنیا ئەستێرە و تارمایی ئەو تەپۆلکە لماوییەمان دەدی، کە با دروستی دەکردن و تیکی دەدان، لەنێو تاریکییە کە دا هەموو رەنگەکانم دەهاتنە پیش چاو، رەنگی سوور، سەوز، پەمبە، سپی، مۆر و نارنجی.

کورە، چایەکی گەرمی هیتا و لە پیشی دانام و گووتی: (ئەگەر دلێشت چوو شەرەب پێم بلێ. باوکم پێی وتووم لە خزمەتی جەنابتان دا بم، چتان گەرەک بیت فرمان دەکە ی قوربان).

منیش سوپاسم کردوو، گووتم پێویستم بەو یە تا ئیوارە، خۆم بە شتیک خەریک بکەم، لەو هەش باشتر نییە ئەم کە شکۆلە لەگەل خۆی مبات. با بزەم دەگەمە کوێ. چاوەرپێی ئیوارە دەکەم.

که شکو له بهرگ شینه که

مهلیک زاهیر له دیوانه که یدا، به ویقاروه له سهر تهخته که ی دانیشتووه، دیوانه که ی وهک دیوانی هر شایه کی ئیسلامی روژه ه لاتی، پووناک و دره وشاوه به قوماشی هریر و پهرده ی ساتان و مافووری کاشان و ته بریزی رهنگاوړه نگ و کورسیی داپوشراو به کوتالی نایاب و گرانبه های دنیا؛ بونی بخور و پښان، به دلرفینی له دیوانه که یه وه دینه ده ری، دهماغ و سهری دانیشتوان خوش ده کن. میزیکي گهره ی داری ئه به نووس، که به نه قشی شامی سهیر و زه خره فه ی عهره بی پازیندراوه ته وه، له شا زاهیره وه نزیکه، تریی رهش و تایه فی و کشمشی و سیو و قازمانه ی کوردستان و ههرمی، له نیو له گه نیکی داریندا، له سهر میزه که ن، هر له سهر میزه که، دولکه یه کی مسیی سپی، که شه ربه تی تریی یه کی که له ره زه کانی کوردستانی تیدایه و به به فراوی چیا گیراوه ته وه، له گه ل شهش پهرداغی شووشه، له بهرگیکی مسیی سپی، گیراون و دهسکیکی سپیان هیه له لای دولکه که ن، له گه نیکی به فری سپیش له سهر میزه که یه. بونی خوشاوی ترییه که له گه ل بخور و پښانه کانی دیوان تیکه ل ده بی. سوهره وهردی لای دهسته پراسته وه،

نزیكەى بە دوو مەتریک دوور، دانیشتووه، سەرۆسیمای برسییەتی و تینوویەتی پیوه دیاره و لهوه دهچی چوار یان پینچ رۆژ ببیت، که هیچی نه خواردبی و ئاویشی نه خواردبیته وه. هەر دەمیگه له مزگه وتی ئەلحه له وییه، به په له هاتوته دیوانی شا زاهیر و له سەر داخوازی ئه وه، له وئ دانیشتووه، کنجریکی پیسی له بهردایه و بۆنکی ناخۆشی لیدی. کهس نازانی چەند رۆژه، چەند حەفته یه، چەند مانگه، سەر و کنجره کانی نه شوشتون، مەندیلیکی زەردی له سەرە و سەرۆگویی قائم کردوون و له چاوه کانی شیدا هیندیک له تورپی و هیندیک له فەرماۆشی دیارن. تماشای فەقی و مەلاکان دەکا، که زۆر پۆشتهن و له وانیه له خودی شایش پۆشته تر بن. جلی جوان و پازاوه و عەبای گرانبه ها، زگه گوره و مەندیله هەریریه کان، که لله ی پووتیان دەشارنه وه، تماشایان دەکا و بیر له وه دهکاته وه، که ئەوانه له چ مەقامیکدان؟ تەنانەت هیشتا نه بوونه ته ریبوار و سالیکیش، جا وەرە له گەل ئەوانه دا قسانیش بکا؟ خۆ ئەگەر به کیان گەشتبا مەقامیک، که مرۆف بیتوانیا دوو قسه یان له گەل بگۆریته وه و له جیاتی ئەوهی باس له شەری خاچپەرستان و شمشیر و بەرزه وه ندیبه کان و شەرو شو قه کانیا بکا، ئەوا خوش دەبوو سه بارهت به زانستی باپیره گه وره کانی و ئەفلاتوون و ئەرستو و سوکراته وه باسیکی خوشیان دابمه زاندا. سوهره وه ردی تماشای هەمووانی ده کرد و وهک ئەوهی کۆمه له په یکه ریکی مەر مه ری بینی، له دلای خۆیدا ده یگوت، رووخسارتان کتومت له بیر کردنه وه تان دهکا، بیر کردنه وهی بی گیان! ئەزموونی رۆحییش له و سه روچاوانه دا دیار ناکه وئ. ئای چەند بی رۆح و گیان!

مه لیک بیدهنگی و دلە راوکیی هەمووانی هەژاند، کاتیک به ریز و به دەنگیکی به رزه وه، باسه کهی کرده وه، شیخ شەهاب، ئاگه داری سه لاله دینی باوکی پایه دار و سه ر کرده ی سوپای ئیسلام، خەریکی چ شەریکه له گەل خاچپەرستان له لایه ک و دژمنانی ئیسلامیش له لایه کی دیکه وه.

سوهره وه رد له سه رخۆ وه لامی دایه وه: به لئ ئاگه دارم. فەقیهیک، که له به رانه ر سوهره وه ردی، نزیكەى حەفت مەتر دوورتر،

لهسهه ئهژنۆ دانیشتیوو، رووی له شا کرد و بهسهه چهماندنهوهیهکه
 رووخسههتی قسهکردنی وهرگرت و گوتی: هیوادارم شیخ شههاب،
 دژمنانی ئیسلام بناسی و بزانی مه بهستی گه وره تان له دژمنانی ئیسلام
 کین؟ ئهگهه خوی نه بان نهکا، ئهوه دهزانی!

سههره وهردی تیگه یشت که ئهوه یه کهم جار نییه، فهقیههکان ئه و به
 شیعه و به باتنی و به ئیسماعیلی و به خوانه ناس و له ریلادهه و کافر
 و زه ندیق تاوانبار بکهه.

بویه به تورهیی تماشای کابرای کرد و پیتی گوت، من زیاتر چاوم
 لهسهه دژمنانی خواجه، نهوهک دژمنانی ئیسلام!

فهقیههکه رووخسههتی له شا وهرگرت و هه لیدایی: هه موویان یهک دژمنن،
 دژمنانی خوا، دژمنی ئیسلامن و دژمنانی ئیسلامیش دژمنی خودان!

سههره وهردی، ئهگهه شا رییم بدات وهلامی ئه و نه زان و خوانه ناسه
 بدهمه وه: شا بهسهه تیگه یاند که ئازاده قسه بکات و ههه رچییهکی
 دهویتی بیلێت: نه خیره دژمنانی خوا و ئیسلام یهک شت و یهک کهس
 نین، ئیسلامیکی زوره هه ن دژمنی خوان و دژمنی نووری ئه نواری،
 دژمنی رووناکی و شهوقی روخساری پهروه دگاران، خودا، ئیسلام
 نییه و ئیسلامیش خودا نییه، ئیسلام رووناکییه، که سهه رچاوه که ی له
 رووناکی رووناکیه کانه وه هاتوو ته خوار. ئیسلام دلۆپیکه له ده ریای
 خودا، وهک چۆن دینه کانی دیکه ییش، رووناکین و سهه رچاوه یان نووری
 سهه ره وهیه. من بهسهه هه موو وینه و شه مایله کانی دین و ته وحیددا
 بلن دتر که وتووم، من به ریی خۆمدا، به رۆحمدا، نه وهک به شمشیر و
 تیر و رمدا، په ریومه ته وه بو هه قیقه تی ساکاری خودا. ئه و هه قیقه ته ی
 ئیوه له پشت شه ریعه تی ئیسلامه وه بزرتان کردوو هه!

فهقیههکه، به توره ییه که وه، رووی له شا کرد و گوتی: قوربان ئه وه
 نامه یه کی سههره وهه ردیمان که وتوو ته به رده ست و ته نانه ت و شه ی
 ئه م نامه نیشی به ئاشکرا له مزگه وتی ئه له له و ییه و ته نانه ت له نیو
 بازار پش له پیش گه نجاندا، درکاندوونییه تی و بی شه رم و په رده
 قسه ده کات، ئهگهه گه وره تان به گه وره یی خۆیه وه ری بدات، ئه وه
 پیشکیشی ئاماده بووانی ده که م.

شا بەسەر لەقاندنیک و ئاماژەیهکی دەستی ئاماژەیی داییی که گوییی
لیندەگرن.

* * *

لەسەر داخوازی هەندێ برادەران و خۆشەویستان، رێیوانی رێیی هەق
و یاوەرانی خۆشەویستی، تەماهیەکانی عەشقی هەقیقی و سالیەکانی
تولەریی جوانی و چیژی پشت پەردە، ئەم و شانە دەبنە نووسینیکی
کورت، لەبارەیی ئەوەی بنیادەم، چۆن فێر بێت پرسیار بکات، چۆن
بتوانییت لە وەلامی هەندێ پرسدا جورئەت بکات قسە بکات.
ئەم نامەیی بۆیە نووسرا، چونکە خۆزگی هەندێ خۆشەویستان تیکەل
بە رۆح و گیانی خۆشەویستی گەرە دەکات.

عەشقی پەرچوو نییە

لە سەر دەمیکیدا، که حەکیم و فەیلەسوف و پیغەمبەرانیش، بێیان وا بوو
که عەشقی و خۆشەویستی پەرچوون و هەموو کەس ناتوانییت عاشقی
ببێت و بە دەستی دل و بە پەنجەکانی چاوییە و خۆشەویستی بگرییت
و تینیدا بژیییت، ئەوەیان پرسیاری زۆر لە خەلکانی سادە و خەلکی
مژگەوت و خەلکی مەیاخانەکانیش بوو. ئایا عەشقی پەرچوو یە؟ وەلامی
زۆر بەیی ئەو خەلکەیش ئەوە بوو، که بەلێ پەرچوو یە، تەنیا پیغەمبەر
و وەلییەکان دەتوانن عاشقی ببن، چونکە ئەگەر عەشقی پەرچوو بوو،
ئەو تەنیا پیغەمبەرەکان و ئەولیاکان و خەلکیکی کەم دەتوانییت عاشقی
ببێت، بەو مانایەیی شوان و بازرگان و وەستا و کریکار و باخەوان و
ژنە ئاوسەکان و پاسەوان و جەنگاوەران و ئەوانی دی ناتوانن عاشقی
ببن.

لێرەدا من دەپرسم، عەشقی پەرچوو یە چونکە پیغەمبەر و وەلییەکان
دەیکەن؟ یان چونکە پیغەمبەر و وەلییەکان خاوەن پەرچوون بۆ یە
عەشقیش پەرچوو یە؟

وەلامی ئەو پرسیارە زۆر لە تیگەبێستەکانمان دەگورییت. ئەگەر عەشقی
پەرچوو بێت چونکە پیغەمبەرەکان کردوو یانە، ئەو دەبێت ئیمە
گلەیی لە پیغەمبەرەکان بکەین، چونکە عەشقیان بۆ ئیمە نەهێشتوو و

نه يانهيشتووه ئيمه يش چيڙي عه شق وهر بگرين و ببينين. هه رووها ده بيت
 رخنه له خوايش بگرين، كه بوجي ته نيا تا قميكي ده ستنيشانكراوي
 پيغه مبر و ولسيه كاني به و بهرديه گوره كرده ووه و ئيمه ي بي به ش
 و ناچيزه كرده؟

ئه گه ر عه شق هه تاو بيت، خوري گه شي ئه و ئاسمانه بيت، ئه وا خور
 خوي له دار و بهرد و درووني هه موو كه سيك ده دات، نه و هك
 ته نيا تا قميكي به شهر، باشه ئه گه ر مانگ و ئه ستيره كان، له به رامبر
 هه تاو دا غه رقي روونكي عه شق بوون و سه ر تا پاي له ش و گيانيان
 له هه تاو غه رق بوو، ئه و دمه تو ئاوينه يه ك له به رامبر ئه ستيره يه ك
 يان به شه ريك داني و پيي بلي له و ئاوينه يه دا تماشا ي خوت بكه، تو
 ئه ستيره يت يان به شه ريت يان هه تاو؟
 دياره و دلامي ئه و پرسياره، هه رو هك و دلامه كه ي (حه لاج) ده بيت و
 هاوار ده كات: (من هه قم!)

قوربان لي زه دا، نامه كه ته واو ده بيت.

ئه و قسه كاني ئه و نامه يه ن، كه سوهره و هردى، هه مان بوجوونه كاني
 هه لاج دووباره ده كاته وه، گه و ره يشمان ده زانيت كه كوشتنى هه لاج
 چ جيهاديكي گه و ره بوو له پيتاو خودا و ئيسلامدا، من ده زانم شا ي
 گه و ره مان ده زانيت با پيره گه و ره كانمان له كاتي كوشتنى هه لاجدا
 چيان گوت، به لام باش ده بيت ئه و خوانه ناسه، ئاماژه بو سوهره و هردى
 ده كات، كه له سايه ي جه نابتدا، گياني پاريزراوه، بي ري بخره مه وه كه
 هه لاجيان كوشت، زانايانمان چيان گوت: ته له كه باز و جادوو گه ر و
 خوانه ناس و كافر و زنديق بوو، ئه م زانه يش ديت و جاريكي ديكه به
 چيروك و ورينه كاني، ته له كه و جادووي ئه وان دووباره ده كاته وه.
 فه قيه يكي ديكه يش، كه له ديمه شقه وه هاتبووه هه لبه و تايبه ت بو ئه م
 روونشته هاتبوو، هه ليدايي: شيخ شه هايش له م نامه يه يدا، (خودا و
 ئيسلام و پيروزي له يه ك جيهاده كاته وه!) ئه و هيش كفر و زنده ده قيه و
 كوشتنى هه لاله.

هه ر ديسان مه لايه كي ديكه، ئه و يش له ديمه شقه وه به تايبه ت هاتبووه

ئەو دیوانە، گوتی: گەرەم! ئەو شیخ شەھابە، کە بە کنجەرەوہ خۆی دەکات بە دیوانی جەنابتان، کە دیوانی سەلاخەدینی تیکۆشەرە، خۆی دەکات بە مزگەوت و کۆلانەکانی حەلەبدا، وەک شیت و ڕینە دەکات و ئەخلاقى گەنجانمان تیک دەدات، دەیوی پیتان بلت: منیش عاشقم و عەشق پیرۆز نییە و پەیوەندی بە خودا و پیغەمبەرەوہ نییە، دەیوی بۆتان بسەلمینیت، کە گەنجە هیچ و پووچەکانیش دەتوانن عاشق ببن، ئەگەر وینەیان، جەستە و ڕۆحیان لە عەشق ختم بوو، دەیوی بلت ئەی گەنجینە، ئیوەیش دەکرئ ببە پیغەمبەر و دنیا یەکی دیکە دروست کەن، تەنانەت خودایەکی دیکە، پەیدا بکەن! دەیوی وەک زەندیق و کافرێکی حەلاج لە خشتەیان بیات و چارەنووسیان بکاتە ئاگری دنیا و جەھەننەم. دەبی رئ لەم شیخە تەلەکبازە بگردریت، بو ئەوہی گەنجەکان گوئی لپنەگرن، ئەوہ ئەخلاقیان تیک دەدات و بە کوشنتیان دەدات.

شیخ شەھاب، لەسەرەخۆ بە فەقیھەکەى گوت: کاکى خۆم! خودا ئەوہەندە بئ دەستەلات نییە، خۆی و ئیسلام و پیرۆزی تیکەل بکات! خودا دەتوانی منیش و تویش و ئەو گەنجانەیش عاشق بکات! خودا ئەوہەندە دەستەوہستان نییە نەتوانیت جیھانیکى دیکەى باشتەر دروست بکات؟

- واتە خودا دەیتوانى جیھانیکى باشتەر دروست بکات؟!

- سنوور بۆ هیزی خوا نییە و دەیتوانى و ئیستایش دەتوانیت!

- واتە خودا کەمتەرخەمى کردوہ، لە دروستکردنى جیھاندا؟

ماندوو بووہ و شتەکانى بئ سەرۆبەر خستوونەتەوہ؟!

- خودا دەیتوانى شتەکان باشتەر ئاوا بکات.

- ئەمە کفر و زەندەقە یەکی ئاشکرایە.

- ئەوہی تویش تینەگەیشتن و نەناسینی خوا یە! تۆ خوا ناناسیت.

- تۆی خوانەناس وا بە من دەلئی؟!

کە شاھەستى کرد، ئاراستەى مەسەلەکان، دەگاتە شوپینیکى توندوتیژ ھەولیدا، دانشتنە کە خاوبکاتەوہ و گوتی: حەز دەکەم، لە جیاتى تاوانبارکردنى یەکدى، بەلگە و پرسىار و وەلامەکانتان بخەنە روو.

فەقیھەکە، کە تۆزى لەسەر چۆکەکانى خۆى بەرز کردبووہ و پىشتى قیت کردبوو، عەباکەى ریک بەسەر سینگ و زگیدا ھاتبووہ خوار، تۆزى پىشتى چەماندەوہ و زگى قۆپاندەوہ نیو ھەناوى خۆى، رووى

له شیخ شه هاب کرد و گوتی: خوا ده توانیت پیغه مبه ریکی دیکه، دوی مه حه ممه د، بنیریت؟!

شیخ، بزده کی هاتی و زانی ئەو مه رمه ره رهنگا وره گانگانه، که هیشتا په یژده یک به په یژده کاند، بۆ ناسینی خودا و هه قیقه ت سه رنه که وتوون، ناتوانن ئە زموونیکی رۆحی ببینن. بۆیه پیی گوت: من له سایه ی شاوه گیانم پاریزراو نییه، من ریباریکم خدووم به خوداوه گرتووه، ئەویش به گه وره پیی خۆی حالی تومه ئینه ی پی به خشیوم، من گیانم داوه ته دهست دهسته کانی په روه رده گار، من به ریم له خه لک و له شا و له ئیوهیش. من هه میشه به دلم خودا ده بینم و ئاگام له کرده وه کانه، نیزیکم له خوا و به په رستن و زیکره وه تا دی لئی نیزیکت و نیزیکت ده بمه وه. خۆشه ویستی خوا داگری کردووم و وه کوو حه لاج خۆشم ده وی. من هه موو ئەو ده قه تر سناکانه م خۆیند و ونه ته وه، که په روه رده گارمان بۆ ئەوه نووسیو نیه تیه وه تا هه میشه بیرمان بیت، زا هید بین و ریی خوا بگرین. ئەو کاته ئیغه میهره بانی و لیبوورده پیی خوا ده بینن. ئەو کاته وه کوو حه لاج ده روونمان جۆش ده دات بۆ ئەوه ی بگه یه شه وقی گه وره ی خۆشه ویستی گه وره. من چ ئاره زوویه کم له م دنیا یه دا نییه، ته نیا ئەوه نه بیت هه موو ئاره زووه کانم له پینا و عه شقدا بسووتینم. من له ئاستانه ی خودادا نه بیت له چ ئاستانه یه کی دیکه دا، ئوقره ناگرم، نه ئاستانه ی سه لاهه دین ئەویوبی و نه کوره که ی، که له نیوماندا وه ک ئە زیزیک دانیش تووه و شایه دی ئەم باسه یه. من ده میکه ده مه وی دلم له خۆشه ویستی خودا بسه کنیت و دلنیا پییم بخاته رۆحه وه، من قابلم به و به شه ی خوا پیی داوم. هه م له ریی زانیاری و هه م له ریی که شف و دیتندا، هه میش له ریی هه قی یه قیندا من گوومانم نه ماوه، که خودا دهسته لات ی بی سنوره.

فه قیه هه کان دوی ئەو قسانه، هاواریان لی هه لستا: ده یوی دوی مه حه ممه د، بیته پیغه مبه ریکی نوی. کوشتنی حه لاکر!!!

* * *

لیره به دواوه، چیرۆکی شیخ شه هاب، به خیرایی کوتایی هات، دوی فه توای فه قیه هه کان، سه لاهه دین فرمانی دا، بکوژری، چونکه پیویستی

بە پشتگری دەستەلاتی دینی دیمەشق و حەلەبەوێ هەبوو، کۆرەکەیی ترساند بەوێ ئەگەر نەیکۆژیت، ئەوێ لە سەر تەختی لادەبات. زاهیر، تەنیا ئەوێ کرد، کە شیخ ریئی مردنی خۆی دەستنیشان بکات، ئەویش گوتی: فریئدە ژووریکەوێ، با لە برسان و لە تینوان، وەک سۆفییهکی لەخوا ترس بمرم.

شیخ شەهاب کۆژرا، سەلاحەدین شەرەکانی بەردەوام بوون، شا زاهیریش بەردەوام لە دیوانەکەیی تریئی کوردستان و هەنجیر و سیوی دەخوارد و بەفراوی بەسەردا دەکرد.

* * *

دیار بوو ماوهیه کی باش تیپه ریپوو، من که شکوله کهم له سهه میزه که دانابوو و له جیی خوم سهه به سهه میزه که دا لار بوو بووه وه و خه و بردبوومییه وه، له گه ل هاتوچوونی کوره که به ناگاهاتم، بۇ چه ند چرکه یه ک چاوه کانم هه لگوفتن و تماشایه کی ده و روبه رمم کرد، ته نیا خوم له چایخانه بووم، خه وه کهم که نه مزانی کاته که ی چه ند بوو، توزی نارامی و وزه ی به جه سهه به خشیبووم، که شکوله که هه ر له سهه میزه که ی پیشم بوو، کوره گوتی: جامی شه رابی سوورت بۇ بینم؟

گوتم بینه. که شکوله که و سوهره وه ردی و ئه یوبی و کابرای زه رد و خوم و رووداوه کان و عه تار و ژنه که ی دوکانی عه تار و یاقوب و مریه م و خاوه ن چایخانه که و که سهه کانن دیکه، وه ک ئه وه ی له خه ونم دیین، له میشکمد کؤبوو بوونه وه، چی ئه و هه مووانه کؤ ده کاته وه؟

چی من به وان ده به سستیته وه و چی ئیمه به و هه بوونه و به ژیان گری دهدات؟ شه ری قه لات و کوژرانی ئه و هه موو خه لکه و رۆحی دژمن و جه نگاوه ره کان و بؤنه کان، بؤنی ریحان و ئاوسبوونم و ژنه کان و منداله کان و چاره نووسم، من جه نگاوه رم یان پادشا؟ پیره میرده کهم یان

رۆحی دەسگیرانم؟ باخەکهی ریحانی کافوری... عەتارەکه... ژنەکه بالای زۆر بەرز بوو، لە ریحانینکی کافوری بەژن بلندی دەکرد، هەناسەیهکم بەردا و ویستم بۆنی هەناسەیی خۆم بکەم، بۆنی ریحان بوو، بۆنیککی سووک، زوو بە هەوا بلابوووە، خۆین دەگەراییەوه لەشەم، دواي ئەوەی هەستم دەکرد هەمووی لە سەرماندا کۆبوووەتەوه. خۆین دەهاتە خوارەوه، نیو سێیەکانم، دلم کاری خۆی ریک دەخستەوه، تماشای پەنچەکانم کرد سپی هەلگەراییون. دەستم بۆ لاملەم برد، جیئ برینیککی لەسەر بوو، بەلام هی ئەوەنەبوو، بایەخی پێبەدم، لەشەم دەخورا، جلەکانم تۆزای بوون، تماشایەکی خۆم کرد، وەکنەووی لەمیژ بیت خۆم نەدیبت، حەزم کرد لەو دەماندا ئاوینەیهک هەبووایە و روخساری خۆم تێدا دیتبایەوه. رەنگە ئیستا رەنگم زەرد بووبیت وەک کابرای کوتال یان کابرای زەرد که گەراییەوه دەشت، کابرای زەرد؟ خۆی کوتایەوه نیو میشکم...

کۆرەکه هاتەوه و بادیه شەراییکی سووری لە پێش دانام. گوتی: کا تامی که بزانه چۆنە؟

تۆزی بادییەکه شەقاند و بەرزم کردەوه بن که پووم، بۆنیککی خۆشی لێهەستا، که میکم خستە دەم و بەملاو بەولای شەویلاگەکانم داهێناو قووتم دا، تامیککی تفت و تۆزی قورس رزایە نیو گەرۆمەوه. کۆرە گوتی:

- شەرایی شیرازییە، خەییامیش زۆری لەوه خواردوووەتەوه.
- خۆشە، بەراستی بەتامە.
- نۆشی گیانت بیت.

کابرای زەرد لە دەشتەکهدا، یەکهەم شەوی بە ئاسوودەیی بەسەر برد، لە نیو تەپ و تۆزی دەشتدا، چاری لە ئاسمان دەبێ و بیری لە تەمەنی دەکردەوه که بەدووی کوتالدا خەرجی کردبوو: (هەر که سێکە و شتیک رۆحی داگر دەکات، که سێک پارە، که سێک ژن، که سێک کورسی و دەسەلات، که سێک سەفەر، که سێک خودا، که سێک هەقیقەت، منیش کوتال!... ئیمە لەم دەشتە زەردەدا بۆچی دەمانەویت رەنگەکان داگرمان بکەن؟ بۆ بە زەردیی رازی نەبووم و دواتریش لە دەست رەنگەکان

هه لاتم؟ هه لاتم و دواى چلوچوار سال گه رامه وه بۆ هه قيقه تى خۆم، بۆ رهنكى خۆم، ئىستايىش ده بىت جاريكى ديكه به و رهنكه زه رده وه به دنيا وهر بيمه وه، به لام له پيناو هيچ نا، ته نيا له پيناو خۆم و هه قيقه تى خۆمدا. ئىستا شتيك نيبه راست بىت و شتيك نيبه هه له بىت، نه خه تابارم و نه پاله وان، ته نيا خۆم، خۆم و رهنكى زه ردم، دنياش ئاوا جوانتره، منيش ئاوا جوانترم!

پياوى زه رد له خه ويدا، هه ستى ده كرد بۆته حوشترىكى زه ردى له شسووك، به و ده شته دا ده سوورپيته وه و به دواى ميبه كدا ده كاته غار و ده گرپت و ميبه حوشترىش نازى به سه ردا ده كات، به ده وريدا ده سوورپيته وه و رپى هه لاتنى لىده گرپت و به ئاسانى سوارى ده بىت. به ئاگا دىته وه و زياتر روو ده چپته وه نيو مندالىي خۆى، هاوار ده كات: (ئىستا له نيو مندالىي خۆمدا نه وهك له گه لىدابم!) هه ست ده كات، ئه و سه رده ميكه له گه ل مندالىدا رى ده كات، نه وهك له نيو مندالىيدا، (ئاي كه جياوازه!) هه ست ده كا كه يفخۆشه، خه نى ده بىت و هاوار ده كات: (من حوشترى زه ردم، حوشترى زه ردى مندالىي!) قاقا پىده كه نىت و به و ده شته دا غار ده دات و ده لىن تا ئىستايىش ئه و كابريره زه رده، هه ر غار ده دات و هاوار ده كات: (من حوشترى زه ردى مندالىي خۆم!)

قومىكى ديكه م له شه رابه كه دايه وه، خاوه ن چايخانه كه به كۆخه كۆخ گه يشته وه سه ر كورسييه كه ي به يانى له سه رى دانىشتبوو.

رووى له من كرد: (ميوانى ئازيز له وه ده چپت ماويه كه نووستى؟!)

- نازانم چه ند نووستووم، به لام خه وم لىكه وت و هه ست ده كه م له شم ئارام و ئاسوده بووه ته وه.

- ميوان، هه موو شته كان په رده پۆشى دژه كانى خۆيانن.

- كه شكۆله كه م خوينده وه. سوهره وه ردىش بۆنى هه قيقه تى گرتبوو!

- ئه وه كه شكۆلى راستيه، (سوره) قوربانى بم، گه نجىيتىي خۆى پيشكه ش به هه قيقه ت كرد.

- ئه و گه يشته هه قيقه تى خۆى، منيش ده مه وىت بگه مه يه قىنى خۆم.

- يه قىنى تو چپيه؟

- ده مه وىت به رچانزاده ئاوس بىم، يان راستتر ده بىت پىي ئاوس

بېم.

- بۇ دەبىت؟!
 - قەدەرى منە، چارەنۈۋسى جەستە و رۆحمە، لە پېناۋ شوئىنىك كە
 - دوای ماۋەيەكى دىكە پەيدا دەبىت.
 - ناشوئىنەكان؟ ئاى ميوان ناشوئىنەكان؟! كە دەگەيتە ناشوئىنەكان ئىدى
 - تو لېرە نىت!
 - دەزانم من لېرە نابم، چونكە ئېرە شوئىن نىيە، ئەو شوئىنەيش
 - پەردەپوشى ناشوئىنە.
 - بىرۆ ميوان بىرۆ، ئەگەر رىت ناشوئىنە نرات بۇ دەكەم، (سورە) دەستت
 - بگرىت و پشتت بەرنەدات.

هەستامەۋە و كەشكۆلە شىنەكەم ھەلگرت بىدەمەۋە پياۋدەكە.

گوتى: ميوان بىرۆ بىبە، لەگەل خۆتى بەرە، تو شايانى ئەۋەدەت ئەۋ
كەشكۆلە لەگەلت بىت، ياۋەرىكى باشى تو دەبىت و با لەگەل تۆيش
بگاتە ناشوئىنى خاۋەنەكەى.

بى ئەۋەى ھىچ پارەيەكم لى ۋەربگرى، چايخانەكەم بە جىھىشت و
بە ھەمان رىدا لەگەل كەشكۆلە بەرگ شىنەكە، گەرامەۋە لاي عەتار.
ئىۋارە داھاتبوو، دوكاندارەكان خەرىكى ھەلگرتتى كەلوپەلەكانيان
بوون. عەتارەكەيش لە بنەبانى دوكانەكەى ھاۋارى كرد: (ياخوا بەخىر
بىتتەۋە!) ھاتە پىنشەۋە و گوتى: (ۋەرە دانىشە).

كىسەتووتنىكى لە دەست بوو، دياربوو حەشيش و توتوتنى تىكەل
دەكرد، كە تەۋاۋ بوو. سەرى كىسەكەى بەستەۋە و خستىيە بەر پشتى،
بە پەرۆكىك دەستەكانى ھەلگولفت و لە تەنىشتەم دانىشت: ميوان، چىت
كرد و لە كوى بوويت؟

- لە چايخانەيەك دانىشتەم و دواترىش خەۋم لىكەۋتوبوو، لەۋ چايخانەيە
زىاتر ھىچى دىكەم نەدەت و نەچوۋمە ھىچ شوئىنىك.

- تو پىۋىستت تەنيا بە يەك شوئىنە لەم شارەدا، ئەى ميوان منىش
ئەمشەۋ دەتتەمە ئەۋ شوئىنە.

- چ شوئىنىكە؟

- ئەۋەى تۆى بەدوایدا دەگەپى، ھەرچەندە من دلتيا نىم لەۋى كارت

مەيسەر دەبىت يان نا، بەلام من دەتەمە نيو باخىكى ريحانى كافورى و لەوئ دەتوانى بە دلى خۆت لەنيو ئەو باخەدا بگه پريت و ريحان بگريت و بخۆيت و كچىكى بۆن ريحانيشى لئيه لەگه لى بنوويت.

– منيش هەر بۆ ئەو هاتوومە ئەو شارە و عەتاريك پىي گوتم، لئىرەدا لە رىي تۆو دەگەمە ئەو شوينە.

– ئەرى عەتارەكان دەزانن، من چىم لە دەست دى. سەرچاو ميوان ئەمشەو دەچينه (چياى هەوەس).

– چ چيايه كە؟

– چيا نيبه، مالىكه پرە لە كچى جوان و كورپى جوانيش، ئەگەر حەز بگهيت لەوئ دەتوانى شەراب بخۆيتهو و گوئ لە موسيqa و گورانى و شيعر بگريت و دواتريش لەگه ل كچىك دەستبازى بگهيت و بنوويت، بەلام تۆ دەبىت لە گه ل ريحان بچيته باخى ريحان و لەوئ چت دەوئ ئەو بەكە.

هەموو رووداوەكانى چەند روژى دواييم بە يەك چركە هاتنە بەرچاو و ون بوون، ئىستا دواى شەرپ و كوژراني ئەو هەموو خەلك و رويشتنى زياتر لە بيست شەو و روژ، دەگەمە باخى ريحان و لەوئ ئاوس بىم؟ دلم خۆشبوو، بەلام ترسيشم هەبوو لەوئ كە لەوئ چ روودەدات؟ نەوەك ديسان تووشى رويشتن و گه راني ديكە بىم و ئاوس نەبم و خەونم نەيه تەدى؟ بەلام دەبىت بچم و بزائم لەوئ چ دەكرىت؟

باخىكى لئيه پرى ريحان و گول و گولزارە، كچىكى لئيه ناوى ريحانە و چيروكىكى سەيرى هەيه. بۆنى ريحان و هەموو جورە بۆنىكى خۆش لەو مالە هەيه، هەستە با ئەو شتانە فرىدەينه ژوورەو و بەرپىكەوين تا دەگەينى دنيا تاريك دەبىت، كاتزميرىك رىيه.

كاتزميريك به رپوه

به بهردەم چايخانىەكەدا تىپەرىن، پىرەمىزدەكە لەوى نەمابوو، كورەكەيش ديار نەبوو، ھەر بە پپوھ رۆيشتىن و ئەسپەكەم بەدووى خۇمدا رادەكيتشا، عەتار لە قەدەر تەمەنى خوى ھىشتا گورجوگول بوو. (ئەى دۆست، سەيرە! تۆ لەوسەرى دنياوھ ھاتوويت تا لىرە ئاوس بيت، رىحانيش ھەر ديسان لەوسەرى دنيا ھاتووه، منيش لەوسەرى دنياوھ ھاتووم، كەواتە سى كەس پىكەدەگەن ھەر يەكەيان لە سەرىكى دنيا ھاتووه، من تازە فىرە دانىشتن بووم، ئەگەر نا جارەن بەردەوام دەگەرەم، بەلام پىش دەگەرەم و دەسوورەم و مالىكىش نەبوو بچمەوھ ناوى، بەلام پىش ئەوھى دەست بە گەرەنەكانم بگەم، مروفىكى ئاوا رەوھندە، نەبووم، نا منيش مال و خۆشەويستەم ھەبوو، ئاى ميان چ خۆشەويستىك؟! ھىشتا بىست سال نەدەبووم، حەزم لىنكر، كچىك بوو بەقەد سىو جوان بوو، چەندى دەمكرەم بۆم رازى نەدەبوو، سەدان جار بە قسەى خۆش و ديارى و عەتر و شال و خەناوگە و ئەو شتانە ھەولمدا سوودى نەبوو، گورانىم بۆ دەگوت و موزىكم بوى دەژەنى سوودى نەبوو، شىعەرم بۆ دەخويندەوھ، كەشكۆلى نايابم بۆ پەيدا دەكر، ھەر سوودى نەبوو،

بیرم کرده‌وه بچمه چیا و دواتر بېم بیدزم، به لّام ئه‌وه‌یشم پینه‌کرا، خۆشم ده‌ویست دۆسته‌که‌م، شه‌وه نه‌بوو بیرى لینه‌که‌مه‌وه، روژ نه‌بوو بوى نه‌سووتیم، به‌ده‌یان و سه‌دان جار. تووتن و چه‌شیشم به‌خه‌یالی ئه‌وه سووتاند، تا روژیک پیم گوت خۆم ده‌کوژم! که چی بئ منه‌تانه گوتی که‌یفی خۆته، من زیاتر بوى سووتام و تا گوتم: (ئه‌گه‌ر سیویت بۆت ده‌بمه کرمیکى سپى؟!) بې‌وابکه میوان دواى ئه‌وه رسته‌یه ئه‌وه کچه گۆرا و خۆشه‌ویستی له‌گه‌ل کردم، ئه‌وه کات نه‌مده‌زانى زه‌برى وشه‌کان چه‌ندن له‌سه‌ر دلى ده‌زگیرانه‌که‌م تا ئه‌وه دیره‌ نه‌فرده‌تییه‌م نه‌گوتیوو، به‌لّام له‌وه به‌دواوه بووینه دوو عاشقى مارئاسا، هه‌ر یه‌کسه‌ر مالمّان دانا و سویندت بۆ ده‌خۆم ئه‌وه دۆست، سالیک له‌مالی ده‌رنه‌که‌وتم و هه‌ر له‌گه‌ل ژنه‌که‌م بووم، خه‌ریکی شه‌راب و تیکئالان و شیعر و موزیک و تووتن و چه‌شیش بووین، سالیک چ سالیک، نه‌مانزانی هاوینه، زستانه، یان به‌هاره و یانژى پاییزه، دنیا له‌لای ئیمه‌ هه‌مووی به‌هار و فینکایى بوو، قه‌ت نه‌سه‌رمامان بوو نه‌گه‌رما، قه‌تیش نه‌خۆمان داپۆشى و نه‌خۆمان دایه‌ به‌ر با، ژیان له‌وئى چه‌سته‌ بوو، یان چه‌سته ژیان بوو، ئه‌وه دۆست من قه‌ت وه‌ک ئه‌وه ساله‌ نه‌ژیاوم، چه‌سته‌م تیکه‌لى جیهان و گه‌ردوون و ژیان بووبوو، یان ئه‌وه شتانه‌ تیکه‌لم بووبوون، بیرکرده‌وه‌ گه‌یشتبوووه‌ نزمترین ئاستى خۆی و ته‌نیا به‌ چه‌سته‌ له‌گه‌ل خۆشه‌ویسته‌ژنه‌که‌م، ژنه‌خۆشه‌ویسته‌که‌م ده‌مکرد، ژیان چه‌سته‌ بوو، ئه‌وه‌ سیویکی سوور بوو، منیش کرمیکى سپى له‌نیویدا ده‌هاتم و ده‌چووم و ده‌مخوارد، ته‌نانه‌ت هه‌موو دنیا بووبوو سیو و منی کرمیش ده‌مخوارد، له‌وه‌ خۆشتر نه‌بوو و ناشیبت مرۆفیک له‌ خۆشه‌ویستیدا بېته‌ کرمیک و دنیا بېته‌ سیویک و بیخوات.

ئه‌وه‌ دۆست، تا سالیک له‌وه‌ ماله‌ ده‌رنه‌که‌وتم و ده‌رنه‌که‌وتم، ئه‌وه‌یش هه‌روا سالیک ده‌رنه‌که‌وت، به‌ته‌نیا له‌ماله‌وه‌ بووین، ته‌نیا ئه‌وساتانه‌ی میوانیک یان ئه‌زیزیک سه‌رى ده‌داین ئه‌گه‌ر نا، ئاگامان لینه‌بوو کئ سه‌رى کئ ده‌بړئ و کئ سه‌روکه‌ و کئ وه‌زیر و کئ گزیره‌ و کئ شه‌رى برده‌وه‌ و کئ شه‌رى دۆراند. دواى سالیک له‌مال ده‌رکه‌وتم و که‌وته‌وه‌ سه‌ر ئیش و کارکردن و نان په‌یدا کردن، ئه‌وه‌ ساله‌ی له‌ماله‌وه‌ دانیشتبووم، له‌سایه‌ی دایک و باوکدا ده‌ژيام، بئ کار پالمدا بووه‌وه

و تەنیا عەشقم دەکرد، سالیك بوو تەمەنى ھەموو پادشاكانى دەھیتا، تیگەیشتم بۆ ئیش و بۆ ژن و بۆ عەشق و خۆشەویستی و تیکەلبوون و مال و ژیان و وزە و بۆ و ئازادى زۆر شت گۆرا، یان راستتر گەشەى کرد، ئەو ژنەم وای لیکردم، بە مانای مەراق مەراقى بىم، رۆژ نەبوو تیکەل نەبین و یەك تیر تیر ماچ نەكەین و ئارەقەى یەك نەخۆینەو، لە ھەموو سوچیکى ئەو مالەدا ھەو سبازیمان دەکرد، لە باخەكەیش زۆر جار تیکەلى یەك دەبووین، تلیاک و تووتن و شەراب و سەرخۆشى و سەرمەستى و شیعرخویندەنەو و دەیان سپارەمان لە لا بوون بۆ یەكمان دەخویندەنەو، تەنانەت چەند شتیشمان پیکەو و نووسى، من ئەگەر ژيانى خۆم حسیب بکەم، ئەو تەنیا ئەو سالە بە ئیرادى خۆمەو بە ھەقیقى ژیاوم.

سالى دووھم و سیتیەم، بە عەشق و خۆشەویستیەكى گەرەو ھەو بەرپۆھچوو، تەنیا ئەو ھەندەم کار دەکرد نانى پى بکرم و کاتەکانى دیکە زوو بگەرپیمەو لەى ژن و دەسگیران و مەعشوق و جیھانەكەم، چەند سەفەرمان پیکەو کرد و شار و گوندان گەرپاين و لە زۆر رووبار و دارستان و دەشتان دا، قسەکانمان تەواو نەدەبوون، ھەقايەتەکان کۆتایى نەدەھاتن. جیھانمان پرى وشە و قسە کردبوو، ھەر لەو وشە و قسانەیش جیھانیکمان دروست کردبوو، رۆژانە بە دەیان جار خۆمان قوربانى یەك دەکرد و بۆ یەك دەمردین و ژيانمان دەکردەو بەر یەك، من لە بیرکردنەو و لیکدانەو و پرسىار و گومان تەواو بووم، وەك ئەو جەنگاوەرە بووم كە قەلایەكى داگر کردبیت و ئیستا کاتى ئەو ھاتبى تەنیا چیژ لە سەرکەوتن و قەلاتەكەى وەر بگرت، منیش ئیدى میشکم بەو مژول نەبوو چۆن بگەم دەسگیرانەكەم یان بىر لەو بەكەمەو، عەشق چیبە یان ژيان چیبە یان جیھان لە کوپو ھە بۆ کوئ، من تەنیا بە جەستەم لەو عەشقەدا لەو مالەدا دەژيام و ژيانم دەکرد، بۆیە فەلسەفاندى و بیرکردنەو نەمان، ژيانم بوو ھەبوونیک لە خۆیدا و لە ئیرادەمەو خۆم دەدیت و لە خۆمدا ئیرادى خۆم بەر جەستە دەکرد، ئیدى ئەو ژنە بوو ھەبوون و تیبدا ختم بوو بووم، ختم بوونیک كە چیژىكى گەرەو دەدامى، ھەموو شتەکان بە ریکوپیکى دەچوونە پیتشەو، مندالیكمان بوو، بەلام ھەتا ئەویش ھىچى لە ھەست و سۆز و

خۆشه‌ویستی من نه‌گۆری بۆ ژنه‌که‌م، وه‌لی بۆ ئه‌و نا، من‌داله‌که‌م بووه
 خۆشه‌ویست‌ترین که‌سی ئه‌و و من دوو‌هه‌مین، به‌لام بۆ من ئه‌و هه‌ر
 یه‌که‌م که‌س بوو، له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌ستم به‌ر هیچ ژنیک و کچیک نه‌که‌وت،
 ئه‌گه‌ر چی ده‌رفه‌تی رابواردن و هه‌وه‌سبازیم زۆر بوو، به‌لام ژنه‌که‌م
 بووبوو به‌ربه‌ست له‌ به‌رامبه‌ر بیر‌کردنه‌وه‌یشم له‌ عه‌شق کردن یان
 ته‌نانه‌ت جه‌سته‌گۆرینه‌وه‌ له‌گه‌ل ژنیک‌ی دیکه، له‌ سالی چواره‌ممه‌دا،
 ره‌وشه‌کان گۆران، قسه‌مان که‌م بووه‌وه، هه‌قابه‌ته‌کان خه‌ریک بوو
 ته‌واو ده‌بوون، بیر‌کردنه‌وه‌ خه‌ریک بوو ده‌گه‌رایه‌وه‌ نیو می‌شکمان و
 گومان و پرسیاره‌کان ده‌ستیان پیکرده‌وه، هه‌ستم کرد خه‌ریکه‌گه‌ف له
 قه‌لاته‌که‌م ده‌گریت و پۆیوست بوو، بیر له‌ به‌رگری بکه‌مه‌وه، ئه‌مه‌یشیان
 بۆ من ئازار بوو، هۆکاره‌کان، مه‌ترسییه‌کانیشم نه‌ده‌زانین له‌ کوپه‌وه
 سه‌رچاوه‌ ده‌گرن، بۆ تاقه‌تی قسه‌ی نه‌ماوه؟ بۆ زوو ده‌خه‌ویت و تیکه‌لم
 نابیت و برۆبیانوو ده‌گریت؟ بۆ وه‌کجاران خۆی جوان ناکات و شیعرم
 بۆ ناخوینیت‌ه‌وه، یان که‌ من بۆی ده‌خوینمه‌وه خه‌وی لیده‌که‌ویت، ده‌ستی
 کرد به‌ گۆرینی خانوو، به‌ گۆرینی رایه‌خ و شتی نیومال، گۆرینی کاتی
 ئیش و خه‌و و خواردن، وه‌ستانی سه‌فه‌ر و گه‌ران و به‌ دنیا وه‌ربوون.
 شته‌کان ده‌گۆران و ده‌رکه‌ی قه‌لاته‌که‌م خه‌ریک بوو ده‌شکا، ده‌شکا و
 نه‌مه‌ده‌توانی ری لینیگرم، تا رۆژیکیان گه‌رامه‌وه مال و نه‌ ژن و نه‌ من‌دال
 نه‌مابوون، رۆیشتبوو ئه‌ی دۆست.

سیگاره‌ تووتن و هه‌شیشه‌که‌ی که‌ ده‌میک بوو پێیه‌وه‌ خه‌ریک بوو،
 خه‌ستییه‌ نیوان لیوانی و دایگرساند، له‌وه‌ته‌ی ده‌ستی به‌ قسه‌ کردبوو،
 تماشای نه‌کردبووم، به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه‌ تماشای پێشه‌خۆی ده‌کرد و
 قسه‌ی ده‌کرد.

تماشایه‌کی کردم و ده‌ستی پیکرده‌وه: رۆیشتبوو، ئه‌ی دۆست
 رۆیشتبوو، له‌گه‌ل که‌سیک، پیاویک که‌ له‌ هیچ رووبینکه‌وه‌ له‌ من باشتر
 و ریکوپینکتر نه‌بوو، نزانم من وای ده‌بینم، نه‌ ده‌وله‌مه‌ند بوو بلیم له‌به‌ر
 پاره‌که‌ی، نه‌ گۆرانیبیژبوو بلیم له‌به‌ر هونه‌ره‌که‌ی، سوارچاکیکی واش
 نه‌بوو بلیم هه‌وه‌ستی پێهاتوو و هه‌زی کردوو مه‌رده‌که‌ی پاله‌وان
 بیت. نایشزانم پیاوه‌که‌ چهند عاشقی بووه؟ من هیچم له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه
 نه‌بوو، نه‌ له‌ دور و نه‌ له‌ نیزیکه‌وه‌، نه‌ به‌ باش و نه‌ به‌ خه‌راپ.

بەدوویان کەوتم و دوای دوو شەو روژیک لە بناری چیا گرتەن، گرتەن و هەردووکیان خۆیان هاویشتە بەر پێم و دەستیان بە گریان کرد، من تەنیا ویستم لەو بەگەم کە بۆ ئەم شتە روویدا؟ باوەر کە ئەی دۆست، نەمتوانی رقم لێی بێتەو، ئەوەم پێ ناخۆش بوو کە لەسەر پێلاوەکانی مندا بگرییت و داوا بکات، نەیکوژم، رقم لێی نەبوو، بەلام لەو هیش گەیشتم کە دنیای من رووخا، فانتازیای من تیکوپیکچوو، تازەیش ناگەریتەو دۆخی جارانی خۆی.

پێکەو هەر سیک دانیشتین و بە چاوی گریانەو کەوتنە گێرانەو هی چیرۆکی خوشەویستیان، سالیکی دەبوو، حەزیان لە یەک کردبوو، بۆچ نەموست بزنام بۆچ؟ ئا نەموست، من زوو بە پیاوەکەم گوت، من پەيوەندیم بە تۆ و دنیای هەست و سۆزی تۆو نییە، من تەنیا گۆی لە ژنەکەم رادەگرم، نازانم قسەمان زۆر کرد، کە پێویست بوو قسەیش نەکەین، زۆر گریاین و زۆر تۆرەبووین و زۆر هەلچووین و زۆریش لە یەک پاراینەو، شەویکی لەعەتی بوو، تا بەری بەیان قسەو باس و گلهیی و گازانە کران، لێ بەرەبەیان تیگەیشتم، سیوێکە کرمی بوو و من کرمیم کردوو، ئیدی ئەو کرمە سپییە نیم کە یارەکە هی بۆی دەبیتە سیو، خەونەکان کرمی بوون، دنیام کرمی بوو و ژیان کرمی بوو، تیگەیشتم قەلاکەم رووخا و داگر کرا و شکا و هەپروون بە هەپروون بوو، تەخت و تاراجی کۆشکەکەم تیکوپیک شکا و تەواو بوو، ئیدی بە شەق لە فانتازیاکەمدا دەرکرام و دەرکە یەکیش نەما بۆ ئەو هی بچمەو هی نیوی، ترو کرام ئەی دۆست ترو!

قسە نەما، کردارەکان هەموو شتەکانیان راگەیان، بە جیمهیشتن و گۆتم ئازاد و سەرفیرازن، ژنەکەم خۆی فریادیە بەر پێم و گۆتی: ئەی پیاوێ مێهرەبانە کە چی بکەم؟ گۆتم: نالین و فیغانی ناوی، وەک چۆن پرسیارکردنیشی ناوی، تۆ کردت، تازە کاتی بیرکردنەو و پرسیارکردن نییە، تۆ بریاری خۆت داو، ئیستا دەبیت من لە خۆم بپرسم چی بکەم؟

ملی ریم گرت و لەسەر رویشتنی خۆم بەردەوام بووم، باوەر بکە ئەی دۆست نازانم چەند رویشتم، رویشتم و رویشتم و رویشتم و نەمدەویست رێیەکان تەواو بین، ئیدی تروکراویک بە دنیا وەر بوو،

نهمدهزانی بۆ کوئی ری دهکهم و دهگهمه کوئی، تهنیا دهمویست برۆم، برۆم و بیرنهکهمهوه، ئیدی ئه و ژنهم بۆ من تهنیا ژنیک نهبوو خیانتهتی له من کردبیت، نهخیر، من تا ئیستاش نه مگوتوو، خاین بوو، یان بی وهفابوو، یان ههر ناویک که لکه داری بکات، نا، ئه و دنیایک بوو بۆ حهز و ئیرادهی من، ژیان و ویست و ئارهزوم بوو، قه لاکهم بوو، لی ئه و به رویشتنی قه لاکهمی رووخاند نه وهک خۆی، ئه و ناشیرین نه بوو، ئه و خهونهکانی منی له بار بردن و ئه و شهوقه ی بۆ خۆم دروست کردبوو، نه ما و بووه ههوا، بۆیه له وی روژئیوه، برۆام به وه نه ما قه لایهک له میشکی خۆمدا دروست بکه م و بچم له نیویدا بژییم، هه موو قه لاکان ده پرووخین، ته مهنی هه موو قه لاکان کورته، کورته و دواتر ده پرووخین و ملت ده شکینیت، خهونهکان نه زۆک دهکات و پیاو دهخه سینیت.

ئیدی ئه ی دۆست ده رویشتم و قه لاکه شم به رد به رد دهکته و ته نیو عه ده مه وه، پچ به پچ ده رووخا و شوینه رایشی نه ده ما، رویشتم و له یه که م مه یخانه دا تووتن و تلیاکم تیکه ل کردن و له باوه شی ده یان ژندا، خۆم ون کرد، ئیدی هه ستم کرد، قه لایه کم نییه خه می لی بخۆم، ئازادبووم له ده ره وه ی قه لادا، باوه شی ژنه کان بوونه مالی بچووک بچووک و ههر شه وه ی له باوه شیکدا خۆم ختمی هه وه س و له ش و تلیاک و بۆن و شه پاب و بیرچوونه وه ده کرد، ئه وه نده ی پیم کرا، تیکه لی ژن بووم، به لام برواش بکه ئه ی دۆست، قهت روژیک دلی ژنیکم نه په نجاند، ئه وه نده ی کارم ده کرد تهنیا بۆ نان و زگ و بن زگم بوو، بوومه عه تار و به شار و کۆلان و مالاندا ده سوورامه وه، ههر شاریکیش جاریک چووبم جاریکی دیکه پیم تینه ناوته وه، سنوره کانم برین و شاره کانم ته ی کردن و دنیا گه رام، خه می یه که میشم تهنیا ژن و تیکه لاوبوون بوو، قسه ی خۆش و رووی خۆش و شیعر و شه پاب و ژن و هه وه س، به و ریانه دا بیرکردنه وه به روکی به رنه دهادام بۆچی و له پای چی ئه م ژیا نه؟ له پای چی ئه و هه موو قه لایانه ی نیو میشک و سه ر ئه و زه وییه؟ به لام هه میشه ییش به په له بووم بگه مه باوه شی ژنیک و پرسیاره کان و وه لامه کانم توپه ه لده م و تف بکه مه بیرکردنه وه و له گومان و خۆماندوو کردن، ئه ی دۆست بریارمدا بوو، بژییم به جه سته ی خۆمه وه بژییم و چ قه لات ی دی له و که له یووته دا دروست نه که مه وه. تا

ئىستائىش وام كىردوو ئەى دۆست، قەلاتى دىكەم دروست نەكردەو، زۆر جار ئىش حەزم كىردوو لە قەلاتىكا بژىيم، يان قەلاتىك لە كەللەمدا ھەبىت و بمژىھەنەت، بەلام سوئندم خواردبوو كە من كەلكى قەلاتى دىكەم نەماو، زۆر جار گىياوم كە بى قەلاتم، بەلام دواتر بە شەراب و ژن و تىكەلبوون چارەى خۆم دەكرد، ئىدى رۆژان ھاتن و رۆيشتن و منىش ماندوو بووم، ماندوو بووم و تاقتەى سەفەرم كەم بوو، تاقتەى گانىشم كەم بوو، دواچار لەو شارەدا نىشتەو و ھەك ھەلۆيەكى پىر نىشتەو، نىشتەو بەو ئومىدەى ئەوھى لە ژيان ماو بە ھەوھس و كارىكى سادە و روانىنە شتى جوان بەسەرى بەرم، حەزم لە بۆن و بخورە، حەزم لە ژن و شەراب و شىعرە، ئىدى بى ئەوھى بە خۆم ئاگەداربم، ئەوھ بوونە قەلاتى من، ئاى دۆست ئاگات لىنە، من نىزىكەى چل سال لە قەلات ھەلدەھاتم و دواتر زانىم ئەوھ قەلاتى من، ئەوھ ھەلاتنمە لە نىو قەلاتىك كە ئەوندە گەورەيە سنوورەكانى ديار نىن، پىربوون نىشانى دام، جەستەيش قەلاتىكە و لە كۆتايىدا ئەوئىش ھەپروون بە ھەپروون دەبىت، ئىدى ئىستا خەرىكە قەلاى جەستەم دەرووخى، دەرووخى و شتەكان ھەموويان تەواو دەبن، تەواو دەبن ھەك ئەوھى نەبووبن، بەلايەنى كەمەوھ بۆ من. چونكە نە بروام بە زىندوو بوونەو و نە بروام بەرۆژى ھەستانەوھى، تەنيا بروام بەوھى جەستەم تەواو دەبىت، كە جەستەم تەواو بوو، خودا و ژيان و ھەبوون و جىھانىش بۆ من تەواو دەبىت، ژيان سەفەرىكى حىز بوو، تورەھاتىيەك بوو لە نىو قەلايەكدا، تەنيا ئەو ساتانەم بۆ مانەوھ كە چىژ وەر بگرم، بېوا دەكەى يان نا ئەى دۆست، زۆر جار سوپاسى ژنەكەم كىردوو كە لە من ئازادتر و ئازاتر بوو؟! منىش قەرزارى ئازادى و ئازايەتى ئەوم، ئەو پىش ئەوھى خۆى ئازاد بكات منى ئازاد و بەرەلاكر، ئەو بۆ يەك چركە لە من ئازاد بوو، بەلام خۆى خستەو بىندەستى پىاويكى دىكە، قەلايەكى دىكە، ھەلى من بەرەلابووم، ھىچ قەلايەك نەيگرتەو، تەنيا قەلاى جەستەى خۆم نەبىت، جەستەيش تەمەنى خۆى ھەيە، ئىدى لەو تەمەنە كورتەدا، باش ئەوھ تەنيا چىژ وەر بگرت، بفرىت بەسەر ھەبوون دا، بەرەلابىت و ئاويتەى جوانى و چىژ بىت، ئەمەيە جەستە، قەلاتى ژيانى ھەر يەك لە ئىمە، ئەگەر ئازادت كىرد، رۆح خۆى بەرەلا

دهكات، لی ئەگەر توندت کرد، رۆحت دهخه سینئ. جهسته، سهیره ئەهی دۆست، نه غوربهت دهناسئ و نه ولات، نه هه رام و نه هه لال، نه دۆزهخ و نه بهههشت، نه برۆا به میژوو دهكات نه داهاتوو، جهسته تهنیا ئیستایه که له خۆیدا، ئەو خۆی خالقی شته کانه، ئەوهی جهسته دهشیونیت برۆا بکه ژن و میژوو و غوربهت و دووری و نیژیکی نییه، هیچ شتیک جهسته ناکوژیت و ناخه سینیت، تهنیا ئەقل و بیرکردنه وه نه بن، بیرکردنه وه، پهتای جهسته و رۆحه، نه وهک به پیچه وانه وه، من له دوورترین ولات و له هه موو ساته کاندا، جهسته م به هانامه وه هاتوو و ئاسوودهی کردووم، ئەوه ئەقله جهسته دهشیونیت، که جهسته هیش شتوا، ئینجا غوربهت و دووری و هه لال و هه رام دروست دهكات، تو برۆانه ره به نیک چی له من که متره، وهک من چاو و گوئی و که پوو و دهست و په نچه و ههستی ههیه، وهک من زمان و ددانی ههیه، وهک من گوو دهكات و دهنوی و هه لدهستیته وه، به لام ئەو لیناگه ریت هه موو جهستهی قسهی خۆی بکات، نایه لیت بۆ نمونه چاوه کانی و به شه کانی دیکه ی جهستهی قسهی خۆیان بکن، نایه لیت چاو شیعریک بلیت، دهست ئاوازیک بخوینیت، له ش موزیک و ریتمی خۆی ههیه، ئەگەر ئازادی کهیت ئەوه هه موو جهسته زمانه، تهنیا میشک نییه تا به فرمانی خوا یان بتیک یان شتیک و فهلسه فهیهک، قسه بکات. جهسته با قسهی خۆی بکات، ئینجا دهبینی شته کانی دیکه هه مووی هه لبه ستراو و درۆوده له سهن، به لئ ئەهی دۆست، ژیان له گه مهیهک زیاتر نییه، بۆیه شه دهبینی، دینداریک ئیستا ری ده داته پیاو چاو ببریته خوشکی خۆی، وهک منیش سوئی له وه ببیته وه که چون ژنیکی وهک ئەوهی له دوکانه کهی من دیت، بیده نه دست کهسیکی نه ناس. بۆیه ئەگەر خۆت بۆ جهسته شل نه کهیت، پرسیار و گومانه کانت، ده تکرۆژن، جهسته ت ده کرۆژن، تهنیا میشکت ناکرۆژن، سنوورت بۆ داده نین و نایه ل به کهیفی خۆت گوش بکهیت.

ئیدی ئەهی دۆست، تۆش له وسه ری دنیاوه هاتوویت و ده تویت جهسته ت ئاوس کهیت. له پای چی ئەهی دۆست تو جهسته ت ئاوس ده کهیت؟! تو میشکت ئاوسه و ئاگات لئی نییه، وهک ئەوهی میشکی به خوشکی ئاوسه، وهک ئەو کهسه ی میشکی به کورسی و دهسته لات، ئەوهی به

سەفەر و ئەوھى بە شىعر و شەپاب؟ جىاوازىيەكان لە كوێوھ دىن ئەى
 دۆست، من ئەو پرسىيارانە بۆ خۆم ناكەم. من دەمىكە لەوھ بوومەتەوھ
 و ئىستا لە چىاى ھەوھست ھەموو پرسىيارەكان دەخەمە باوھشى ژنىكى
 نەرمن و ژىكەلە و چىژدارەوھ، بەلام تۆ ئەى دۆست؟ چى دەكەيت بىر
 دەكەيتەوھ يان كردار؟ چىاى ھەوھست رەنگە دوا مەزلگەت بىت و
 لەوى ئاوس بىت بەو رىحانزادەيەى دەتووت و ئەوئىش دواى تۆ و من
 دنيا بگۆرئىت. رەنگە جەستەت ئەمشەو ئازاد بىت و بەرەلايىت و بگاتە
 ئەو شىوھەيەى خۆى دەبووت، پىمخۆشە جەستەت بەدەيتە بەر خەون
 و قەلاتىك كە لەنىويدا ھەيە. پىمخۆشە ئەى دۆست جەستە بەرەلايىت
 و لەو قەلاتەدا سنوورەكان و مەوداكان فراوانتر و فراوانتر بكات. تۆ
 ئىستاكە قەلاتىك دەروخىنىت و قەلاتىكى گەورەتر دروست دەكەيت. من
 ھىچم نىيە بۆ تۆ لە دەستخۆشى زياتر ئەى دۆست.

رىحان، وەك تۆ بۆنى رىحانى ھەيە و يەك لەو كچانەيە لە تەمەنىكى
 زووھوھ لە چىا بوو، ئەوئىش دواى رووخانى قەلاى چىا، قەلاى نىو
 مىشكى رووخاندووھ و گەيشتووھتە ئىرە، زۆر بەى دانىشتوانى چىاى
 ھەوھست، ھەلاتووى چىان، بە پىاو و بە ژنيانەوھ، پىاوھكان زۆر بەيان
 خەساون و ناتوانن ژنىك بگىن، پىاوى باش و مەرد و رووخۆش و
 دەنگخۆشن، موزىكژەنى باش و شىعرخوئى ناوازن، ژنەكان، گاندەرى
 سەير و ئەنتىكەن، لەوى وانەى تايىبەتيان ھەبووھ و وات لىدەكەن بە
 جەستەوھ ئاوتەيان بىت و دەستيان لى بەرنەدەيت، لەگەل ھەموو
 كەسەك و بىانىيەك و خۆيىەكىش تىكەل نابن، ئەوانىش دواى رووخانى
 قەلاكەيان ھىشتا ھەر يەكە و قەلايەكى لە سەردا ماوھ. ژنانى ئازادن
 و تەنيا لە پىناو پارە و ژيان ئەو كارە ناكەن. ناتوانى بەوانە بلىى
 قەحپە، وەك ھەر قەحپەيەكى سووك و چرووك، ئەوانە ژنن ژن! ئىدى
 دەچىنە ئەوى، ئازاد و بەرەلايىبە، تۆ چارەنووست لە قەلايەكە، كە لە نىو
 جەستەت داىە، جەستەت قەلاتى تۆيە.

سىگارەكەى تەواو بوو بوو بە لا لىوئىيەوھ، چاوەكانى تەر و تەماوى
 بوو بوون لەگەل دوكلەى تووتن و ھەشيشدا، ئەى دۆست سەرم
 ئىشاندى، ھەردووكمەن دەچىنە چىاى ھەوھست، ئەوھى دەمانباتە ئەوى
 جەستەمانە. من دەزانم كە دىمە دەروھىش ھەروەك خۆم، وەلى

تو ئیدی له وټوه رهنګه بۆ دواچار بګورږيټ. بګورږيټ و نه بيټه وه ئه و
که سهی ئيستا. سهيره ئهی دؤست، ژيان و تو و من و ئه و ژنانه يش
سهيرين!

پاش بيده نګييه کی که م، گوتی: من ماندو بووم، نه گهر سواری
نه سپه که ت نابی، با من سه رکه وم، نه و سه رکه وت و منيش ره شمه که م
گرتبوو، له سه ر پشتی نه سپه که بيده نگ بوو، منيش تاقه تی قسه م نه بوو،
ده مويست زو و بګه ينه چيای هه وه س، له وي زو و ريحان بينم و بزائم چيم
پيډه کريت، ئوميدم بوو، جهسته و پوحم له و ئازاره ئازاد بن، که هه نجن
هه نجنیان ده کردم، ده مويست ئاوس بيم، جهسته م ده مويست ئاوس
بيټ، شتيک بوو په يوه نديی به ميشک و بيرکردنه وه و فله سه فاندنه وه
نه بوو، ئاوس بوونم نه و قه لاته بوو ده بوایه جهسته م داګری بکات و
بچيټه نيوی و به چيټه وه ليی دابنیشيټ و تامی ئاوس بوونی خوئی
بکات، ريحانزاده له و جهسته يه دا دروست بيټ و ورده ورده جهسته م
گه وره بکات و هه ليده فيټيټ، ريحانزاده له نيو سکمد، ده ست و پهل و
سه ر و گوونی برويت و هيدي هيدي بيټه مروټ، نه و کاته جهسته م
ده بيټه خوئی. ئازاد و به رله ده بيټ. شته کانی دیکه يش دواتر له سه ر
ده ستی ريحانزاده رووده دن و گه وره دهن و ده بن و ده بنه ميټوو، ئیدی
ميټوو نوو سه کان چی سه باره ت به جهسته ی من دنووسنه وه کيشه
نييه، چی سه باره ت به ريحانزاده دنووسنه وه، نه ويش گرفت نييه،
جهسته ميټووی خوئی دروست ده کات نه وه ک به پيچه وانوه، ئیدی له
دووری یار و پادشا و باخه وانی شار و پيره ميږدی کتبخانه و ته رمی
سوورګول و خويته لينجه که ی، نه وشو رهنګه ريحانزاده له جهسته ی
من يه که م توی خهلق بيټ. ئیدی نه وشو جهسته ديروک دروست
ده کات.

ده روښستين و من ئوميدی زياترم هه بوو، به وهی دواي نه و بيست
روژه، رهنګه ده گه مه دوا مه نزلګه و ئاوس بوونم ده بيټه هه قيقه ت. رهنګه،
نه م رهنګوونه ختووکه ی جهسته ی ده دام، ختووکه ی زګم، ختووکه ی
پشت و هه مو له شم.

ده روښستين و بيده نگ بوره تاري ئيواره يه کمان ده بري که رهنګه دوا
ئيواره ی نه زوکی نيريک بيټ، ئیدی دوا ئيواره يه که تييدا وه ک جه نګاوه ر

دەرپۇم، دەگۆرپىمە سەر چ ئاوسىك؟!
ئەو بىندەنگ لەسەر پشتى ئەسپەكە دووكەل و بۇنى تووتن و حەشيشەى
بە با وەردەکرد، منىش دەستم لەسەر زگم بوو و بەئىو بۆرەتاردا
جەستەم رەت دەکرد.

چيای هه وهست

ئەو له پيش من به ژوور كهوت و له سلاوى مه يگير و ساقيهه كان دياربوو، ناسراوه لهو ماله دا، جتیه کيان له بنه بانى بو كردينه وه و له سه ر زهوى دانيشتين، چيای هه وهست، هۆلنكى گه وره بوو، خه لکيکى زۆرى تيدا بوو، بۆنى بخوور به توندى ده سووتا، بۆنى شه راب و تووتن و حه شيش و تلياکيش ده هات، له قوژبنىکى هۆله كه دا، كه مانچه ژه نىک و تارژه نىک دانيشتبوون و ئاوازيکى عاريفانه يان ده ژه نى، دوو پياوى به ته مه ن بوون، يه كه ميان ئه وهى كه مانچه ي لیده دا ته مه نى رهنگه له سه رووى په نچا ساله وه ده بوو، تارژه نه كه يش له چل زياتر بوو، هه ردوو کيان ريشىکى دريژ و پرچىکى دريژيان به ردا بووه، جله کانيان سوور و رهش بوون، له سه ر زه وييه كه به رابه ر يه ک له دوورى مه تريک دانيشتبوون، رهنگه نيزىکه ي سه د كه سيک ژن و پياو به ته مه نى جياوازه وه گوڤيان لیده گرتن و هه مووشيان شه رابيان ده خوارة ده وه، تووتنيان ده کيشا، کوڤ و کچىکى گه نج كه سه ريان خستبووه سه ر يه ک به قوولى گوڤيان گرتبوو، کوڤه چه ند فرميسکىک له سه ر روومه تى دياربوون و کچه يش چاوى برىبووه په نچه ي تارژه نه كه. پيره ميڤريک له

نېزىك ئەوان كچىكى زۆر گەنجى لە باوەش گرتبوو و لە لای خۆیەو بە پەنجەکانى ماچى بۆ مۆزىكژەنەکان دەنارد، كابرایەكى كەلەگەت بە تەنیا دانىشتبوو جامى شەرابەكەى بەرزكردەو و بە خۆشیی ئەو دووكەسە جل رەش و سوورەو پىكەكەى ھەلدا. رووناكىی ژوورەكە كز بوو، مەيگىر و ساقىيەكان بە بىدەنگى دەھاتن و دەچوون و خزمەتى ميوانەكانیان دەکرد، عەتار بە چپە پىی گۆتم: كاتى ئاوازە، لىرە ھەموو بە بىدەنگى گۆی لە موزىك دەگرن.

تارژەن سەرى بەرزكردەو و بە چوارىنەيەكى خەيام وای كرد ئەوہى پىكى لە دەست بىت بەرزى بكاتەوہ:

زۆرى وەكو مەى قەزا و قەدەر چاند و دروون
 بىھودە چداگرم خەمى بوون و نەبوون؟
 پىالىكى پىرم لە بادە بۆ تىكە وەخۆم
 ھەرچى دەبوو بى و بىئى ھەموو ھاتن و بوون

مەيگىر بگە پىم لە بى مەيى مارووتم
 توورم بدە كوپەوہ لە دووريت سووتم
 گۆرم لە پەنا رەزان بكۆلن. رەزان
 ھەلبەستى لە پەلك و دارى ميو تابوتم

ئىنجا كە مانچە ژەنەكە سۆلۆيەكى پىر سۆزى لىدا، كە پىم وایە ھەر ميوانىكە و بە خەيال بۆ ئەو شوپىنە رۆيشت كە ھەزى لىيە، كچىك لە باوەشى پىاويك بوو، بە كۆل گرىا كە ژەننىنەكەى تەواو كرد و كە مانچەكەى دانا، ژنە ھەستا چوو نىوچەوانى كە مانچە ژەنەكەى ماچ كرد، ئەويش بە نەرمى دەستى ژنەكەى رامووسى و لە دوورەوہيش سلاويكى بۆ كابرایەكە نارد و ئەويش بە حورمەتەوہ ھەر بە دانىشتنەوہ خۆى بۆ چەماندەوہ.

كچىكى گەنج جلىكى زۆر تەنكى لەبەر بوو، گۆشتى لەشى و تەنانەت مەمك و سىنگىشى تىدا دياربوو، ئەگەر ھاتبا و ژوورەكە كەمىك

رووناکتر بووايه، ئه وه له شى زۆر به جوانتر ده بينزا، پرچىكى ره شى قه ترانى هه بوو و هه مووى بۆ سه ره وه بردبوو، له پشتته وه وىش وهك كلكى ئه سىپ به سه ر پشتيدا شوڤبوو بو وه وه، چه ند ئه نگوستيله ى له په نجه دا بوو، سى تا چوار خه ناو كه ى له ملدا بوو، ته مه نى سى و پىنچ سالىك ده بوو، چاوه كانى زۆر به خه ستى به كل رشتبوون، دوو چاوى ره شى گه وه ره، به لام له گه ل ئه وه وىشدا نه يتوانىبوو لۆچه كانى بن پىلووى به ته واوى بشارىته وه، به هىمنى پرسىارى كرد: (به خىر بىن، چىتان گه ره كه مىوانانى ئازىزى؟) تماشايه كى منى كرد و بزده يه كى كرد، منىش هه ر به هىمنى گوتم، شه رابى سوور و بزده يه كم بۆى كرده وه. عه تار هه ر وا داواى شه رابى سوور و هه ندئى فستق و باوى و گويزى كرد. ئه مجاره تارژهنه كه چرىكاندى :

وه ره مه گىڤر منم گه ر ده ته وئى مه ستىكى خه ميار
وه ره بڤژىنه سه رم ئاوى ترى، كه فى هه نار
ته مه ن رۆيى، گه ييه په نچا به گومان و هاوار
وه ره بمبه بمخه ره نىو نه قه بى دوو مه مكى يار

چىژم بدئى كه من مه ستى جه سته و ماچم
بمكوژه خو من ده ميكه هه لاجم له سه ر خاچم
له سه ر سىنه ت من خاوه نى هه م ته خت و هه م تاجم
بۆيه تا نه مكوژى گه ر تو نه چى من ناچم

ته ڤم كه به خوناوى ره زى لىوى مه ستانه ت
با بفرئى بۆنى رزىوى له شى من له ئاستانه ت
بمخه ره نىو گه رمايى ئه و باسك و ده ستانه ت
له وئى گورانى بلئىم و بلئى ئاى له و هه ستانه ت

گىژم كه به بۆنى ريحانى هه ناسه ت
كړنۆش ده به م له ئاستانه ى جوانى و قه داسه ت
چىم داوه له دىن، له خودا و له قىامه ت
من تووم هه بى وىرانه يه ته خت و سه لته نه ت

من تماشای که مانچه ژەنە که م دەکرد، که فرمیسک به چاوانیدا دهاتنه خوارئ، ئەو دوو کابرایه زۆر سهیر بوون، دیتم ئەوان، له دڵه وه به رۆح ئەو ئامیرانه دەرژەن نه وهک ته نیا به جهسته، ههستم دهکرد ئاوازهکان له دلی ئەوان دەرژینه نیو ئامیرهکان نه وهک به به ره واژی.

به چیه به عه تارم گوت: به راستی ئەوانه موزیکزان؟!

- به لām ئەوان هه موو جار دهلین ئیمه هیچ له موزیک نازانین، ئیمه به موزیکژەن مه ناسن!

- چۆن، له وه زیاتر؟!

- ئەوان رایان وایه، جاریکیان لیتره بووم ئەو پیره میتره، که مانچه ژەنە که، گوتی به هیچ شیوه یهک به ئیمه مه لین موزیکژەن، ئیمه دەرژەنن بۆ

ئەوهی ببینه موزیکژەن، موزیکژەن نین تا بژەنن؟!

- ئەها...

من تیگه یهستم ئەو دوو کافری موزیکه، له کوپی رۆح و جهسته یان خه ریکی موزیکن؟!

کچه که هاته وه و شه رابی سوور و ئەو شتانه ی هینا که من و عه تار داوامان کردبوو، له پێشی داناین و به ئەسپایی کشایه وه دواوه، له

نیزیک ئیمه وه وهستا، جامه کانمان پرکردن و یه که م پیکمان هه لدا.

ئەو جار هیان که مانچه ژەن، هه لیداین:

ستایش بۆ دڵ، که دهرانیت دواى تهنیایی تۆ دیتت

ستایش بۆ ئەقل که تیدهگات عه شق هه قیقه ته

ستایش بۆ په نچه کانم که دهرانن مه مکت کانی چیژه

ستایش بۆ لیو که دهرانی تامی ماچت له به هه شت شیرینتره

ستایش بۆ سینه که دهرانی به بۆنی تۆ با ده گه ری

ستایش بۆ چاو که ده بینئ یه قین له تۆ سه ره له دها

ستایش بۆ دهر وون که دهرانیت پیروژ توی و توی پیروزی

ستایش بۆ تۆ ئەی یار، ئەی ده سگیران، که پیم دهلینی ئەمن خوام!

هه موو چه پله یان بۆ لیدا و ئەویش به سه ره چه ماندنه وه، سوپاسی کردن.

کابرایهک ههستایهوه و دهستی کابرا و کهمانچهکهی ماچ کرد و شتیکی
چرپانده بن گوئی، ئهویش سهریکی بۆ راوهشانده، کابرا گهپایهوه شوینی
خۆی و دانهنیشته، ههه بهوهستاوی مایهوه، کهمانچهژهن سۆلۆیهکی
خههبار خههباری دایی، کابرا چاوهکانی داخستن و دهستهکانی پان
کردنهوه، بهدهنگیکی زۆر خۆش، چری:

چیایهک هههبوو، پڕ له باخ و پڕ له ماچ
کوریکهکان و گولهکان ئاویان رادهموسی
رووبارهکان تاشه بهرد و بهردیش خۆی له خاک ههلهدهسوی
ههله ئاسمانی دهلاواندهوه

ئاسمان ههوری به دیاری دهدايه شینایی
بولبول به مهستی گۆرانی بۆ درهخت دهچری
دار بۆ نهسیم دهبووه سییهه و بینایی
خاک له ناخی خۆیدا وشهه دهدايه مرۆف
مرۆفیش به عهشقهوه دهچوه ژوان
له ژوانیدا یاری به ماچ مهست دهکرد
یاریش به ناز عهقلی لهسهه دهردهکرد

چیایهک هههبوو لهوئ ژیان وهک ئاسمان رهوان و
رۆحیش وهک باران تهه بوو
چیایهک هههبوو لهوئ مرۆف به کامی دل دلداری دهکرد و
بۆ خۆشیی خۆی سهمای دهکرد

چیایهک هههبوو له لووتکهیدا ههوری سپی ماچی دهرژاند
ههلهوی هههبوو ئاوازی قارهمانانی دهخویند

له بناریدا گیای شینی بههاری ههه چواروههزان لی شین دهبوو
بۆنی گولان و ههتاوی سیحری جوانی قهت لی ئاوا نهدهبوو
چیایهک هههبوو، ههه موو رییهکی دهچوهوه سهه خۆشهویستی
ههه موو جۆگهیهکی دهگهیشتهوه دل، ئاخ چیایهک هههبوو
چیایهک هههبوو چیایهک هههبوو

كابرا زياترى پىن نه گوترا و دايه پرمه‌ى گريان و له جىي خوى
دانىشته‌وه و ژنيك كرديه باوه‌شى و له‌گه‌لى گريا،

تار ژهن بوى ته‌واو كرد:

چيايه‌ك هه‌بوو، چيا نه‌بوو، مالى خوا، هه‌يوانى فرىشته و نه‌شكه‌وتى
پىغه‌مبەر بوو

چيايه‌ك هه‌بوو له دامينيديا له‌گه‌ل دره‌خته‌كاندا جوانى لى شين ده‌بوو

له‌گه‌ل بارانى، عه‌شق ده‌بارى

له‌گه‌ل كانىيه‌كانى، سۆزدارى ده‌ته‌قى

له رىگه‌كانيدا ئازايه‌تى ده‌نگى ده‌هات

له لووتكه‌يدا قاره‌مانى خوى ده‌خسته ده‌ست و بازووه‌كان

چيايه‌ك هه‌بوو، چيايه‌ك هه‌بوو، چيايه‌ك هه‌بوو

له‌و رۆژه‌وه‌ى ئىمه ده‌ليين چيايه‌ك هه‌بوو

چاووه‌كان هيج شتىكى ديكه نابيين

دل‌ه‌كان هيج شتىكى دى هه‌ست ناكهن

هه‌موو چه‌پله‌يان بۆ ليدا و ئه‌ويش به گه‌رمى جامه‌كه‌ى به‌رزكرده‌وه و

شه‌رابه‌كه‌ى خواردوه‌وه، كه‌مانچه‌ژهن ده‌ستى به چپين كردوه.

تا ئه‌و ساته كچه جل ته‌نكه‌كه، راوه‌ستا‌بوو و سينييه‌كه‌ى له‌ده‌ست بوو،

كه گورانى چيا ته‌واو بوو، ئاهيكي هه‌لكيشا و سىنگى به‌رز كردوه و

بايه‌كى له سىنگ هاته‌وه‌ى ده‌ر بۆنى ريحانى هه‌بوو، ئىنجا به‌ره‌و پيشه‌وه

رۆيشت.

عه‌تار هه‌ر به چه‌په گوتى: (ئه‌وه ئه‌و ريحانه‌يه كه باسم كرد، كاتى

خوى له چيا بووه، له قه‌لات. بۆيه هه‌موو جار له‌گه‌ل گورانى چيا،

ده‌وه‌ستيت و گوى ده‌گرئ و ئاه هه‌لده‌كىشى. زۆر به‌ى ئه‌وانه‌ى لىره‌ن

شتىكيان له‌گه‌ل چيادا هه‌يه.)

- ئه‌م گورانييه زۆر ده‌گوتري؟

- چيا، گورانى زۆره.

- ئه‌ى ئه‌و ريحانه چى له‌گه‌ل چيادا هه‌يه؟

- يه‌ك له كچه‌كانى ئه‌وى بووه.

- ئه‌ها... زور له‌وئ ماوه‌ته‌وه؟

- تا چيا گرديا ئه‌وه هه‌ر له‌وئ بووه، ئه‌وه و ئه‌وه كه‌سانه‌ی دهر‌بازيان بووبوو و هه‌لاتيون، هه‌ر يه‌كه‌يان به‌لايه‌كدا گرساوته‌وه، زورتيك له‌وانه‌ی ئيره‌ به‌ پياو و ژنه‌وه له‌وئ هه‌لاتيون. خاوه‌ن ماله‌كه‌يش هه‌ر له‌وئ بووه، ئه‌وه پياو‌ه‌يش، ئه‌وه‌ی گوراني چياي چري هه‌ر له‌وئ بووه، موزيگ‌ژنه‌كانيش هه‌ر له‌وئ بوون... ده‌تويت زوو له‌گه‌ل ريحان ده‌ست پي بکه‌يت؟

- به‌ئ.

- ده‌كه‌واته ده‌بيت بچم قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م.

عه‌تار هه‌ستاو رويشت و چاووم ليبوو، ژنيك باوه‌شي به‌عه‌تاردا كرد و ئه‌و‌يش چاو و روومه‌ت و ده‌ست و په‌نچه‌كاني ماچ كردن، به‌ پيگه‌نینه‌وه قسه‌ی بو كرد و بانگي ريحانيشي كرد، هه‌ر سيكيان پيگه‌وه چوونه پشت په‌رده‌يه‌كه‌وه، كه‌ نه‌مزاني له‌ پشت ئه‌وه په‌رده‌يه‌وه چي هه‌يه، لي مه‌زنده‌ی ئه‌وه‌م كرد، ژووري ئه‌وه ژنه‌ بيت كه‌ ماچي كرد، نيژيکه‌ی چاره‌گيكيان پيچوو، دواتر پيره‌مي‌رد پيش هه‌مويان هاته‌وه و له‌ دووره‌وه به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه هاته‌وه ته‌نيشتم و دانيشتم. ئيستا ريحان ديت، ريحان له‌ پشت په‌رده‌كه‌ هاته‌ دهر و به‌ خه‌نده‌يه‌كه‌وه چاوي برييه‌ لای ئيمه، عه‌تار ئاماژه‌يه‌كي بو ريحان كرد، كه‌ بيته‌ لامان، هات و دۆسته‌كه‌م هه‌ر به‌ چه‌ پي گوت، ئه‌وه ميوانه‌كه‌يه وه‌ك پيم گوتي له‌ دووره‌وه هاتوو، له‌ تو ده‌گه‌رپيت و وه‌ك تو بوئي ريحاني هه‌يه. ده‌بوئ ئاوسي بکه‌يت!

تماشايه‌كي كردم و يه‌كسه‌ر هه‌ر به‌ چه‌ گوتي: (كا ليوه‌كانت ماچ كه‌م؟)

خوی هينايه‌ پيش و ليوه‌كاني مژيم.

(راسته‌ بوئت ريحانه). تماشاي دۆسته‌كه‌ی كردمه‌وه و گوتي: ئه‌وه ميواني خومه، مام عه‌تار، من ده‌زانم چي ليده‌كه‌م؟! به‌سه‌ر چاو ميواني ئه‌زيز. تماشاي كردم و چاوه‌كاني ته‌ر‌بوون، فرميسك له‌ چاوي قه‌تيس ما و ده‌ستي دريژكرد و گوتي: (هه‌سته‌ ئازيز با برۆين).

من بي‌رم له‌سه‌ر فرميسك و كراسه‌ ته‌نكه‌كه‌ی و چيلچيله‌ی مه‌مك و بوئي ريحانه‌كه‌ی بوو، به‌لام پيم سه‌ير بوو كه‌ ئه‌وه يه‌كسه‌ر تواني

كارەكەى بە جىيىلىت و بمباتە ژوورەكەى.

– من دەتوانم ھەموو كاتىك لەگەل ميوانان بم، يەك لەو كچانەم كە ھاتمە ژوورەكەم چەند كچى تر ھەن دەتوانن لە شوئىنى من خزمەتى ميوانان بكەن. ھەرموو ميوان، پيش ھەموو شتىك جەكانت داكەنە با بۆتيان بشوئىن، كە من و تويش تەواو دەبين، جەكانىشت و شك دەبنەو، چەند كاتت دەوئ لەگەلت بم؟

لە ژوورەكەى لەسەر قەنەفەيەكى سوور دانىشتم و چاوم بە ژوورەكەدا گيژا، ژوورىكى جوان و دلرفين بوو، رووناكيەكى زەردى جوان لە ژوورەكەدا دەپژا، كە جەستەى زياتر و جوانتر دياربوو، چيلچيلەى مەكەكانى بە ئاشكرا دياربوون، رەنگيان زەردىكى تىكەل بە قاوھىى بوون، مەكەكانى سىپى بوون، لە يەكەو دەور بوون و نەقەبى مەكەكانى بە تەواوى پيش چاو بوو، گوتم : (تا ئاوسبوون كاتم ھەيە).

لە سندوقىكى ژوورەكەيدا، دەستىك جلى ھىنايە دەر و گوتى: (زۆر باشە، ھا ئەو لە جياتى جەكانت بكە بەر) شەروالىكى رەش و كراسىكى سوورى وەك ھى موزىكژەنەكانى دامى. (دەچم سەرھتا سەرشو ئامادە دەكەم و ھەندئ شەراب دىنم. تۆ جەكانت داكەنە) ئەو دەرکەوت و منيش جەكانم داكەندن، شەروال و كراسەسوورەكەم لەبەر كرد، لەسەر قەنەفەسوورەكان دانىشتم و ھەستم بە ئارامى و ئالۆزى دەكرد، خوشى و ترس، ژوورەكەى شووقىكى زەردى نەرمى ھەبوو، چەند چرا لە ژوورەكان دەسووتان، سى چرا لەسەر سى ديوار ھەبوون، چرايەك لەسەر میزی خۆرازاننەوھى بەرابەر بە ئاوينەيەكى گەورە، چرايەك نيزىك تەختى نووستنەكە، تابلوى ژنىكى رووتى زۆر جوانى لە بەرابەر تەختى نووستنەكە ھەلواسىبوو، ژنىك بوو وەك ئەوھى تازە لە سەرشو ھاتىتتە دەرەوھ و بە رووتى لە ئاوينەيەكدا تماشای خوئ دەكرد، تابلۆكە لەسەر مافورىكى ئاوريشمین دروست كرابوو، خاكى زەوييەكەى بە مافورىكى رەنگ سوور و شىنى گولگوليني تەورىزى راخستبوو. لەسەر ديوارەكان و ھەندئ چراشى لەسەر زەويدا دانابوون، پەنچەرەى ژوورەكەى قەپات بوو، چووم كردمەوھ، دنيا تەواو تاريك بوو، بۆنريحانينكى زۆر خوئ و توند ھاتە نيو كەپووم و سىنەمەوھ،

له ژووره و هیشدا بخوری ریحان دسوتو، هاته وه ژوور و تماشایه کی جله کانی کردم، گوتم: (هر که مانچه یه کم که مه!)
 پیکه نینیکی نه رمی کرد و گوتی: (زورم پیخوشه، دواى ماو هیه کی زور بؤنریحانیک ببینمه وه).

سینییه که یه دستی که دسکی ریحان و شه راب و جامه کانی له سه ر بوون، له سه ر ته بله یه کی نزم دانان، که له بهر پیی ته ختی نووستنه که بوو. گوتی: (وهره لیزه دانیشین).

- تماشای دهره وه م ده کرد له په نچه ره که وه و گوتم، بؤنی ئه و ریحانه له کوئوه دئ؟

- ئیستا شه وه و باش دیار نییه، ئه وه بؤنی ریحانی باخی کافوورییه که ریک ئه و ژووره ی من له سه ری دهروانی. که روژ بیته وه ده بیینی، چ ده شتیکی ریحان له بهر پیماننه. به لام وهره دانیشه میوان، جارئ خوتم پی بناسینه، بزائم چیرۆکی تو چیه، بؤچی ده ته ویت ئاوس بیت؟ یه که مجارمه ببینم مروقیکی نیر بیه ویت به ریحانزاده ئاوس بیت، ئه وه چ چاره نووسیکه بۆت هه لیزیردراوه؟

- من کیشم له گه ل چاره نووسم نییه، به لگو جه ستم ئه وه ی ده ویت. ئه وه یان شتیکه له ده سته لاتى بیرکردنه وه و هزرینی مندا نییه، ئه وه ویستی جه ستمه.

- له کوئوه هاتووی؟

- له دووره وه. رهنگه بیست روژه ری بیت، دواى شه ریکی سهخت و کوشتن و خوینرشتنیکی زور.

- پیته وه دیاره، ده زانم ئه و سه روسیمایانه ی دواى جهنگ دهر بازیان ده بییت و هه لدین، چۆن. بؤ من دیارن، تا ماو هیه کی زوریش مروف ناتوانیت بیانشاریته وه. منیش پیش چند سال، مانگیک زیاتر هه لاتم تا گه یشتمه ئیره.

- به لام من لیزه نامینمه وه، دهرۆم.

شه رابیکی دا ده ستم و گوتی: (به خوشی دهر بازبوونت).

منیش به رزم کرده وه و فریکم لیی دا.

- هه سته با سه رها تبه م جوان جوان بتشۆم و له قریژی ری و توزی شه رت پاک بکه مه وه، هه سته با جه سته ت پاک بیت و ئاسوده بیت.

دەستی گرتم و بەرەو سەرشۆی بردم، سەرشۆ بۆنی ریحان و تەمی ئاوی گەرم و بخوور و مژیکی تەنگ بوو، بە خۆی جەلەکانی داکنەم و رووتی کردمەو، خستیمە نیۆ ئاویکی گەرم و کەفاویکی ریحانایبەو، لەنیویدا درێژبووم و تەنیا سەرم بەدەرەو ما، کراسە تەنکەکەئە فرییدا و خۆیشی بەنەرمی هاتە نیۆ کانیاو، گەرمەکەو، سەرەتا بە بادیه ئاویکی مسین دەستی کرد بە تەرکردنی پرچ و سەر و چاوم، چەند بادیه ئاوی گەرمی پێداکردم، ئینجا بەدەسکە ریحان کەفاوی لە جەستەم دا، باسکەکانم، گەردەنم، روومەتم، سینگم و زگ و گەلوگوون و ران و پێ و تا پەنچەکانم، بە نەرمی ریحانی بە جەستەدا دەخشاندم و هەناسەئە دەهاتە نیۆ کەپووم و دەچوو سینه، تماشای روخساریم دەکرد، چاوه رەشەکانی جوان و گەورە بوون، گەردەنی درێژ بوو، سەری لووتی کەمیک بەرزبۆو، لەشی گوشتن و پتەو بوو، دلوپەئەو دەنیشتنە سەر پرچە بادراوہکەئە بۆ پشستەو، کلینکی زۆری دانابوو، بن پیلوہکانی هەندئە لۆچی کەوتبوون، باسکەکانی درێژ و توندبوون. سینگی کەمیک بەرزبوو، لەگەڵ جولانەوئە دەستەکانی مەمکەکانی بەنەرمی دەهەژانەو، وردە وردە ئەویش زیاتر تەر دەبوو، ئاوە لەسەر سینگی و مەمکەکانی دەخلیسکا و تیکەل بە ریحاناوہکە دەبوو، هەناسەئە ریحانی لەگەڵ هەژانەو کانییدا توندتر و خۆشتر دەبوو... ئینجا گوتی: کاپشتی خۆتم تیکە. مل و شان و بن کەوش و پشت و قون و پێ و لاق و لەتەرم، خۆی بە پشتمەو نووساند و سینگ و زگ و بن زگی بە ریحان کەف دەدام، گەرمایی مەمک و دەست و پەنچە و هەناسە ریحانایبەو کانی هەموویان دەهاتنە جەستەم، خۆم خاوە خاوە کردەو، ئەوجارەیان گوتی: خۆت بسورپینەو و رووی خۆتم تیکە. منی خستە نیۆ باوەشی و کەوتە کەفدانی پشتم، سەری خستبوو سەر لاملەم و لە پشستەوئە سینگ و مەمکی تیکەل بە سینگ و مەمکی من کردبوون، پینەکانی خستبوونە سەر پینەکانم و لە کۆشم دانیشتبوو و کەفی دەدام، دواتر پرچی کەف دام، کەفی دام و سەری خستە نیۆ کەفاوی ریحان، ئارەقە و قریژی چەند سالەم فرییدەدا، هەستم دەکرد لەشم دەکریتەو، کونیلەکانی لەشم فراوان دەبن و دەتەقنەو، پاک دەبمەو، هەستم بە چیژ و پاکبوونەو و گەرمی و بۆنی لەش و هەناسەئە دەکرد و

- ئومئیدم زۆر بوو له شهم ئامادهبیت بۆ ئاوسبوون، پرسیارم کرد:
- چیرۆکی تو چیه ریحان؟ چۆن گه‌یشتبوویته چیا و له‌وئ چیت ده‌کرد؟ چه‌ند سال له‌وئ بوویت و سه‌رهاته‌کانی ئه‌وئیت چ بوون؟
- تو پرسیارى چى ده‌که‌یت؟ پرسیارى هه‌موو ژيانم ده‌که‌یت!
- بئى ئه‌وه‌ی له‌ که‌فدانم بوه‌ستیت، تماشایه‌کی خیرای کردم و چاوی که‌فدام، گووتی: (ئێستا هه‌چ ده‌بینی؟)
- نا هه‌چ نابینم.
- منیش چاوی خۆم له‌ به‌رابه‌ر رابردووم که‌ف داوه، هه‌چ نابینم.
- چاوه‌کانم کردنه‌وه و گوتم، به‌لام ئێستا ده‌بینم، تۆیش چاوه‌کانت بکه‌وه.
- چیرۆکی درێژه ره‌نگه‌ شایانی گیرانه‌وه‌یش نه‌بیت.
- مه‌رج نیه، من پتووستیم به‌و چیرۆکه‌یه.
- له‌ که‌فدانم وه‌ستا و له‌ کۆشم هاته‌ دهر، کشایه‌ داوه، له‌ به‌رابه‌رم پشتی به‌ دیواری کانیاوه‌که‌وه دا و پێیه‌کانی درێژ کردن و خستنه‌ نیو پێیه‌کانم و له‌ به‌رابه‌رم راکشا.
- چه‌زت لێهه‌ گویت له‌ چیرۆکی من بیت؟
- بێگومان. گرنگیشه‌ بتناسم. چونکه‌ تۆ ئاوسم ده‌که‌یت.
- با بچم شه‌رابه‌که‌ بینم، هه‌ر به‌ ته‌ری هاته‌ دهر، به‌ هه‌لم و هه‌لاوه‌وه چوو شه‌رابه‌که‌ی هه‌ینا، بۆنی ریحان سه‌رشۆی پر کردبوو. دانیشه‌وه و ریحاناوه‌که‌ی شه‌له‌قاند، بوته‌که‌ی دا من و خۆیشی بادیه‌کی مسینی له‌ ده‌ست گرت.
- من که‌نیزه‌کی پیاویکی ده‌وله‌مه‌ندبووم، له‌ سێزده‌ سالییه‌وه منی کړیبوو، له‌ یه‌ک له‌ شه‌ره‌کان گ‌ردرام و وه‌ک که‌نیزه‌ک له‌ بازاری که‌نیزه‌که‌کاندا پارهیه‌کی باشی پێدام، پێش ئه‌وه سه‌ربازیک دواى ئه‌وه‌ی باوک و براکه‌می کوشت، له‌ کچینی خستم و له‌ ماوی هه‌فته‌یه‌که‌دا ره‌نگه‌ نزیکه‌ی شازده‌ جار توخمن که‌وت، هه‌ناوی دهره‌ینام و نه‌مردم، که‌ دامیه‌ ده‌ست پیاوه‌که‌، توانای راوه‌ستان و رویشتنیشم نه‌مابوو، گچکه‌ بووم، تازه‌ گه‌نده‌مووم هاتیوون و پیاوه‌که‌یش که‌ منی کړی په‌شیمان بووه‌وه و تیگه‌یشته‌ که‌ پاره‌که‌ی هاویشتووته‌ گۆمیک. بۆیه که‌ گه‌یشتینه‌وه ماله‌وه، یه‌کسه‌ر توخمن که‌وت و خۆی پێ ره‌حه‌ت

کردم و تفیکی لیکردم، گوتی: دوو کیلۆ گوشتت پیوه نییه، قەحپە ئەو پارەیهەم بۆ پیدایت؟ لە ژوورەکه بە جینی هیشتم و لە هۆش خۆم کەوتم، نازانم چەندی پێچوو، کاتیگ دەستیک منی راچلەکاند و هەلیساندم، پیاویکی دەموچاو پێچراو بوو، بە دەست ئامازەیی دامنێ کە دەنگ نەکەم و بە ئەسپایی بەگەلی بکەوم، خەنجەرێکی بە خوینی لە دەست بوو، ئاراستەیی کردم و بە بیدەنگی بە ترس و لەرزەووە هەستامەووە و بە پیشی کەوتم، لە ژووری دانیشتندا بینیم کابرای کپیری من سەری لیکراوەتەووە و لەنیۆ گۆمیکی بچووی خویندا کەوتوو، لە هۆش خۆم چوومەووە، کە خەبەرم بوووەو، لە بەر ئاگریکی گەورەدا پالکەوتبووم و کابرایەکی گەنجی جوانیش لەو لادەتر لە بەرابەر ئاگرەکهەدا دانیشتوو، هەندێ خواردنی بۆ هینام و ئاوی دامن، تاقەتیکم هاتەووە بەر، پرسیم: (تۆ کێیت و چیم لێدەکەیت؟)

ئەو پرسیری لیکردم، لەمیژە لەمالی ئەو کابرایە بوویت؟

- نا ئەمڕۆ منی کپییوو.

- باشە فریا نەکەوت لیت بخوا! بە سزای خۆی گەشت.

- نەمناسی ئەو کپییوو؟ بۆ گوشتت؟

- پیرە سەیهەکی پیس بوو، هەقی گوشتنی هەبوو و فرمانم پیکرا لەنیوی بیەم.

- کێ فرمانی پیکردی؟

- کاتی ئەو قسانە نییه.

هەستایەووە و لیم هاتە پیشەووە، گوتی:

- هیچ بەرەنگارییم نەکەیت، خەنجەرەکهی دەرھینا و لەسەر زەوییهکەیی دانا، ئەگەرنا وەک کابرا سەرت دەبێم!

زەندەقم چوو، دەستی بە ماچکردن و رووتکردنەووەم کرد و وەک و لاغیگی بەهیز و بەتین خۆی هاویشتە سەرم، هەسپەکەیی تماشای دەکردم و سەری رادەوہشاندم، منیش لەو ساتەدا هەستم کرد ماینیکم و کلکم رادەوہشیتم، بە بیدەنگی گریام، وامدەزانی داریکم تیدەبڕی، دوو سی جار دارەکهی بەنیۆ لەشەدا هینا و رەحت بوو، کەوتە سەر پشت، رووم وەرگێرا و دەمدیت ئەسپەکە هیشتا بە چاوە گەورەکانی و برژانگە درێژەکانی تماشام دەکات، گریام و فرمیسم بە بیدەنگی

هاتنه خوار، من له و شه و هوه تا ئیستا هه رگیز به دهنگ نه گریاوم، ته نیا فرمیسکم ده رژی و چاوم ده بیته چاوی ئه و ئه سپه و برژانگه کانم ته ر ده بن. دواى نیو کانژمیر جاریکی دیکه، هاته وه زگم و دهستیکی دیکه خووی رهحته کرده وه، ئینجا هه ستاین و به ری که وتین، نه مزانی بۆ کویم ده مباب، ئه وه ندهیش هیلاک بووم نه مده توانی بیر بکه مه وه، ته نیا خهم ده خوارد و هیوادار بووم بمکوژیته و بمرم. له سه ر ئه سپه که ی له پیشه خووی دانام، رویشتین و تا به ری به یان هیچ قسه ی نه کرد و منیش مته قم نه کرد، له باوه شیدا به خهم و قه هره وه دانیشتیووم و خوّم لی بووبوه ماینیکی پیس و کلکم ده هه ژا، تا له رییه کی ئاسی و په ناوینچدا به سه ر که وتین و له وئ پی گوتم: ئیستا ده تده مه ده ست که سئیکی دیکه، باسی ئه وشو به هیچ شیوه یه ک لای هیچ که سیک نه که یته، ئه گه ر نا دیمه وه و وه ک کابرا سه رته ده برم، تیگه یشتی؟! وه ک مایینیکی کز و لات، کلکم شو ر بووبوه وه و نه ده جولا یه وه، میش له سه ر رووم هه لده نیشتن و گوویان له سه ر ده موچاوم ده کرد. گوتم: سو زته ده ده می، لای هیچ که سیک باسی ناکه م.

من ترسی کوشتنم نه مابوو، به لام وه ک مندالیک خوّم لی بووبوه مایین، شه رم بوو باس له و هه سته م بکه م، ئه گه ر نا من خو زگه ی مه رگم ده خواست.

منی دایه ده ست کابرایه ک، ته نیا ئه و توخنم نه که وت، دواتریش زانیم چونکه خه ساندبوویان، بۆیه نه یده توانی نه تخونی من و نه هیچ کچیکی دیکه بکه ویت. ئیدی له وئوه ژیانسی من له چیا دهستی پیکرد، له گه ل سه دان کچ و ژنی دیکه، له ویدا چیرۆکی دووه می من وه ک کچی چیا ده ست پیده کات.

كچى چيا

شەۋەكەي فرىيا نەكەۋىم ھېچ بېيىم، كەس بېيىم، تەنيا ژوورىكى تارىك و ژنىكى رەش. بەيانىيەكەي، ژنى رەش تىيگەياندم كە ئىدى من بوومەتە كچى چيا، ۋەك دەيان و سەدان كچى دىكە، لە خزمەتى پەيامىكى پىرۆز و كەسانى باۋەردار و پىرۆز و گەۋرەداين، دەتوانم بېمە خاۋەنى ھەموو شىتىكى خۇش، ھەموو شىتىكى باش و ناۋىكى پايدار، ھەر لەۋى فېرە موزىك و شىعەرگوتن و گۆرانى و سەما و خۇجوانكردن و تەننەت ھەۋەستبازىيىش دەبم، راستىشى كرد، بە ماۋەيەكى كەم، فېرە ھەموو ئەو شىتانە بووم، دەيان مامۇستاي خەساۋ و دانا و بلىمەتمان ھەبوو، من و ھەموو كچانايان فېر دەكرد چۆن رۆلى پەرييەكانى بەھەشت دەبىيىن و بە دەيان شەۋەكەۋەرانى رېي ھەقمان مەست دەكردن بە گۆرانى و سەما و دەستلەملانى و ماچ و نووستن و شىعەر و شەراب و رىحان و بخوور و شىر و ھەنگوین و بەفراۋ و ميوە و سەۋزە و ھەر شىتىك ئەۋ جەنگاۋەرە دلېر و بازوۋئەستوور و بەھىزانە ھەزىان لىيا، ئىدى من زەرييەك بووم كارم ئەۋەبوو، بەھەشت، تامى بەھەشت، لە خۇشى و نۇشى بدەمە جەستەي ئەۋ پىاۋانە. دەستەخوشكم زۇربوون،

هه موویان جوان و زیرهک و گویرایه ل و به خشنده. جهسته و ههست و خوښه ویستیمان دبه خشی، هر جاره ی به پیاویک، دهمانتوانی هه مان تام و عه شق و خوښه ویستی به دهیان پیاو ببه خشین، نازمان هه لدهگرتن و له باوه شماندا دهحه سانه وه، به مهستی دهر ژانه نیومان و خو یان له بیر ده کرد، هر له باوه شی ئیمه دا کپ ده که وتن و خزمه تکاره خه ساوه کان هه لیانده گرتنه وه، ده یان بردن و ده مانزانی جار یکی دیکه ئه و پوله پیاوانه نابینینه وه، ئه وکات نه مانده زانی بو نایابینینه وه، دواتر تیگه یشتین ئه وه ی شه ویک له لای ئیمه بوايه، ئه وه له مهیدانی شه ردا به پیی خو ی بو شه هید بوون دهر ویشت. بویه که سمان جور ئه تی نه کرد له دله وه پیاویک له و پیاوانه بخاته دلپیه وه، ده مانزانی یه کجاره و بپراي بپر نایابینینه وه، بو من چند پیاو هاتن و هه مان به زم له گه ل کردن و هیچیان لام به جینه هیشت، دهسته خوشکانی دیکه م هه بوون، بو پیاوه کان لیده دران و سه ره نجامیش به دل ساردی ده گه ل پیاوی دیکه دا تیگه ل ده بوونه وه، من بو دواچار، که نه مده زانی دواچار ده بیت، کوریک هات، به وینه ی سه روکیک، عاریف و جهنگاوه ر و شاعیر و پاله وان، به دهست خو م نه بوو، خو شمویست و ئه ویش ئه و شه وه ته نیا ده گه ل من توایه وه، له باوه شیدا بووم و پیی گوتم: (خو شم ده وئی!) که س ئه و قسه یه ی پی نه گو ت بووم. دهیان پیاوی دیکه له باوه شیان کرد بووم و پتیا ن نه گو ت بووم خو شمده وئی، لی ئه و کوره، وای پیگوتم و باورم کرد، بو من تاقه شه ویک بوو، که بگه مه لووتکه ی به خته وه ری و شادی، هه رگیز و خو م نه دیبوه وه له باوه شی پیاویکدا، گهرم و نارام و به که یف، خه ریک بوو ده فریم. ده گه ل ماچ و په نچه و دهسته گه وره و زبره کانیدا هار بوو بووم، قهت به و شیوه یه تیگه لی که س نه بوو بووم، بویه زانیم خو شمده ویت، به لام ده شمزانی، خو شه ویستی له لای ئیمه دا پیویسته ته منی له شه ویک زیاتر نه بیت، تا کپو کر خه وی لیگه وت، ئه وکات تیر تماشا ی له شی رووت و بازوو و نیو قه د و لیو و ته واوی له شیم کرد، له شیریک ده چوو، که حه زم ده کرد ده گه لیدا بچمه مهیدانی شه ر و هر له ویدا له بن پیی سوار و ئه سپ و تیر و شیر و رمه کاندا ئاویته ی بېم، له سه ر پشته ی ئه سپیکی ره شدا تیگه لی بېم، ئیدی ئه و شه وه دهیان خو زگه و هیوای له نیودا چاندم. هه ستم به مه ترسی و ئالو زی

و سەرگەردانیی رۆحی خۆم کرد، بە تەواوی ژیانی خۆمدا چومە و هە تا کە وتبوومە باوەشی ئەو ئەزیزە و هە، دەیشمزانای نایببەمە و هە، کە گریام، ژنی رەش دەستی گرتم و خستمییه و هە ژوورە تاریکە کەم، دەیزانی ئەو گریانە بۆی هەیه دنیاەک تیکبات، بۆیه دەبوایه فریا بکە و ئیت و ئەو دنیاەیه لە فرمیسکەکانی من دەرباز بکات، گەفی ئەو هی لیکردم، کە دلم تور دەداتە بەردەمی سەگیکی هار، ئەگەر کاری وا دووبارە بکەمە و هە. شەو رابرد و دلی منیش خراپتر لیی دەدا، ژنی رەش چەند رۆژیک لەو ژوورەدا نەبیشت بێمە دەری و کەس بە دەردم نەزانیت، تا دواتر بە میهرەبانی دایکە و هە، فرمیسکە بێدەنگەکانی سڕیمە و هە، زۆر بە کورتی گوتی: کچم خەون بە هیچ پیاویکە و هە مەبینه، ئەو چەند رۆژە ی بیت، دنیا رەنگە بگۆریت، بۆنی خوین و مردن دەکەم، بەلام نایەلم تۆ بمریت و خوینت برژیت. من تینەگە بستم مەبەستی چیه، رۆیشت و منی تاق و تەنیا بە جیهیشت، دەرکە کە ی بە والایی بە جیهیشت، هاتمە دەرە و هە، زانیم چەند شەو کۆر و ئاھەنگ نەگردا و هە دەستە خوشکە کانم نەچوونە تە باوشی هیچ پیاویکە و هە، بۆ ئەو هی دلم نەتەقیت، باسی ئەو پیاویم بۆ دەستە خوشکە کانم کرد، باسی حەز و ویست و خەونە کانم... خەونی سەر پشتی ئەسپە رەشە کە و مەیدانی شەر، زۆریان پیکە نین و دواتریش، هەر کچە ی شتیکی ئاوی لەگەل پیاویکدا بەسەر هاتبوو، بەلام هەمووشیان لەو گەبشتبوون، عەشقی ئیمە تەنیا بۆ شەویکە و زیاتر نا.

میوانی ئەزیز، با زۆر سەرت نەیه شینم. تۆ بۆ ئەو نەهاتوی سەربوردە ی من بزانیت، ئەو رۆژانە بوو، من هیشتا مەست بووم بە بۆنی ئەو پالەوانە، کە دەرکەکانی بەهەشتی ئیمە شکان و دەستە خوشکانی چیا هەر یە کە ی بە لایەک گەیشت، زۆر بەیان وەک کەنیزەک بردران و کەوتنە باوەشی تالانکەرەکان، ژنی رەش منی دەرباز کرد، بە رییە کدا بردمی، کە زۆر کەس نەیان دەزانی، ئەو وەک دایکی ئیمە وابوو و دەگەل سەر کردەماندا دەستی تیکەل بوو، بۆیه من و ئەو ماوە ی مانگیک هەلاتین و لێرە گرساینە و هە، دواتریش ئەو دوو موزیکژەنە گەیشتن و چەند کەسیکی دیکەیش، ئیدی لەسەر راسپاردە ی ژنی رەش، دایکی هەموومان، لێرە ئەو مالهەمان دروست کرد.

به لام ته نیا یه ک کاره سات بو من بهس بوو بو ئه وهی تا مردن بمتلینیته وه، له هه لاتماندا، به نیو ناگر و رووخان و سووتاندا رامانده کرد، دهنگه دهنگ و قاوو قیژی ژن و پیاوان دهچوه ئاسمان، که تهرمی ئه و پاله وانهم دیته وه، سینگی کونکون بووبوو، خوینیکی زوری لیژابوو، تاقه هه ناسه یه کی نه مابوو بیداته من بو دواچار، له و حاله ته دا، ته نیا نیوچه وانیم ماچ کرد و ژنی رهش په لکیشی کردم، وهک مایینه که م لیها ته وه، ماینیک که ئیدی جاریکی دیکه ناتوانیت نه خهون ببینیت نه بگرییت.

میوان، بهسه...!

به پینه کانی ئاوه که ی شله قاند و منی له و چیرۆکه هینایه وه نیو کانیاه که، ویستم دهیان پرساری لیکه م سه بارهت به چیا و سه ربرده و چیرۆکه کانی، به لام ئه و زوو گوتی: ئه و پاله وانه زور هر زور له تو دهچوو! بویه که تو م بینی دیسان دلم تهپ تهپ تهپ که وته وه لیدان. بوئت له بونی ئه و پیاوه دهکات، خو ی هینایه پیش و چاوه کانی داخستن و دهسته کانی کردنه له پ و خستنیه بن چه ناگه م و گوتی: هه ناسه یه کی دریز برژینه سه ر رووخسارم، چاوه کانی داخستن و هه ناسه یه کم رژانده سه ر رووخساری، گوتی: هینشتا!...

منیش هر به و حاله ته هه ناسه ی دریز دریزم درژاندن، گوتم: کچی چیا!...

نه یهیشت قسه که م ته واو بکه م و په نجه یه کی خسته سه ر ده می و گوتی: هه ش.

هه لسا یه وه و دهسته کانی گرتم و له کانیاه که ده رکه وتین، منی برده ژووره وه. شه رابه که ی لیوه رگرتم و گوتی:

- زور قسه م بو مه که میوان، له میژه من تینووی له شیکی ریحانیم، خوتم بو شل که با جاری تیز بوئت که م و تیکه لت بم. زور قسه مه که، هه ناسه ت برژینه نیو ده مم، با تیکه ل بین.

شه رابه که ی خو ی و منی له سه ر سینیه که دانایه وه و به هه ردوو دهسته کانی لاجانگه کانی گرتم و تماشای نیو چاوه کانی کردم، روومه ته کانی ماچ کردم و ئینجا نیوچه وانم، توژیک سه ری بلند کردم و بن ئه وه ی سه رم به ردا ت لیوه کانی گرتم، مژی. بو نی ریحان که وته

سەر لیووم و ئینجا زمانم و دواتر شوپربووهوه گەرووم و بووری هەوام و سییەکانم، لەزەتییکی زۆر خوۆش بە سینەمدا گەرا، هەستیشم کرد لە منەوه، لە سینەمدا دیسان بوونی ریحان دیتە بووری هەوام و ئینجا گەرووم و سەر زمانم و سەر لیووهکانم و دەرژیتە سەر لیووهکانی ئەو. لیووی یەکمان تەر تەر کرد و ئەو هەموو قەترەیهکی منی دەخواردەوه، زمانی خستە نیو دەمم و بە زمان لە ئاو دەگەرا، زمانی لە لیووهکانم و نیو دەمم و لە زمانم دەخشاند. تامی شەراب لە سەر زمانی ئەو و من ئەما، تەنیا تامی ریحان و بوونی ریحان و ئاوی ریحان لە زارمان دەپژا، من شل بووم و لە شوینی خووم که مافوریکی گولگولی سور و شین بوو خووم درپژکرد، ئەو هیشتا سەری گرتبووم و لیوومی دەمژی، لەگەڵ من بئ ئەوهی دەستەکانی بکاتەوه خووی چەماندەوه، لیووی بەرنەدام و هەر دەیمژی، بە لیو و بە زمان قەترە ئاوهکانی دەخستتە سەر لیووی و نیو گەرووی و نیو سینەیی و ریحانی دەرەدایەوه و دەیخستەوه نیو دەمم و جارێکی دیکە هەلیدەمژییەوه. بەردەوام بوو لە لیوومژینم و لەگەڵ هەر مژیک زیاتر و زیاتر تەر دەبووم، ریحانی زیاترم لە سینە دەهاتە دەر و ئەویش زیاتر بوونی ریحانی دەرەدا، چاوهکانی کردنەوه و بێدەنگ کەوتە لیستتەوهی چەناگە و گەردەنم، لای راست و چەپی گەردەنی مژتم و لیستتییەوه، بوونی ریحان هەر زیاد دەبوو، منیش زیاتر لە شەم دەکەوتە بن کاریگەریی بوونی ریحان، گەرووم دەپژایەوه، وەک ئەوهی ریحانم لەسەر گەردەن بپلیشیتیتەوه، ئاوا بوون لە گەردەنم هەلەدەستا، لیو و زمانی ئەویش بوونی ریحانیکی تیژ وەک ببەریمان لێهەلەدەستا، روومەتەکانی سوور بووبوونەوه، لیووهکانی تەر تەر، شین داگەرآبوون و چەند تفیکی سپی که هەر لە گولی ریحانی کافوری دەچوون لەسەر لیووی دەپژانە سەر گەردەنم و هەستم پێیان دەکرد، گەرایەوه سەر لیووم و تەفە ریحانییەکانی رشتتە سەر لیو و زمانم، پاشانیش تەفەکانی هەلگرتنەوه، تەفەکان لەسەر لیو و زماندا زیاتر و گەورەتر دەبوون و دەیخواردنەوه و قووتی دەدانەوه. دیسانەوه چەناگەم و گەردەنم و ئەوجارە چووه سەرسینگم، لەنیو مووهکاندا، تەفە ریحانی دەرشت و هەلیدەگرتەوه، بە پەنچەکانی مووهکانی لا دەدام، تەفە دەکردە سەر سینگم و دەیخواردەوه، بەپەله دەستی بو لای بوتلە شەراب و جامەکان

دریژکرد و دەسکه ریحانه ره شه که ی هه لگرت، چه ند په لکی لیکردوه و خستییه سهر سینگم، ئینجا دەستی برده جامه شه رابه که و روی کرده نیو مووه کان و په لکه ریحانه کان، به په نچه کانی مووی سینگ و ریحان و شه رابه که ی تیکوهردا، پرچه کلک ئه سپییه که ی کردوه و خوی له سهر سینهم دریژ کرد و که وته لیستنه وه ی، بۆنی شه راب هه ناسه ی خهست کردم، ئه ویش دەستی به مشه مش کرد، لیستنه وه ی به تاوتر و به هیژتر ده بوو، لیکوای دهرژانده سهر سینگم و هه لیده گرتوه، په نچه کانی ده خستنه دەم و ده یپرژانده سهر لیئوه کانی و ده یپرژانده سهر سینهم، مژی له سینهم ددا، بۆنی ریحان خه ریک بوو ژووره که ی ده ته نییه وه، هه وای ژووریش خهست ده بوو، ئه ویش دهنگی ورده ورده به رزده بووه وه، دهنگی لیستنه وه ی ده هات، ئمما... سینگم ده سووتا و بۆنی ریحانی لی هه لده ستا، په نچه کانی ئه و ده بوونه مؤم و بۆنی ریحانیان ددا، لیئوه کانی بوو بوونه ریحانی رهش و ته ر و ئاوی ریحانیان ددا، سینگی هه لده گلوفیم و ده یخوارد، مه مکه کانی خستنه سهر سینهم، توند توند مه مکه کانی به سینهمه وه نووساندن، خوی به رزکردوه و مه مکه کانی له سهر لیوم راگرت و گوتی: بیانمژه. منیش چیژ له سهر لیو و سینهم ده سووتا، به دهسته کانم که وتمه شیلا نیک کورتی هه ردوو مه مکه سپی و له بیگ دووره کانی و یه که مجار نه قه بی مه مکه کانیم ماچ کرد و زمانیکی ته ر ته ریم پیدا هیئا، به ئاوی ریحانی زمانم چزه ی لیئه ستا و ئه ویش هاواریکی کرد و گوتی: ئوههه... بیسووتینه! زمانیکم له خواره وه بۆ سه ره وه پیدا هیئا، له گه ل لیكخشانى زمانم به گوشتى سینه ی چزه ی هات و له گه ل ئوهه ی دوومه ی بۆن ریحان له سینه ی هاته دهر، هه ناسه یه ک بوو به گه رمییه که ی بای نیو سینگی ده سووتا و بۆنی ریحان ده بووه بخور له سینگی و وهک ئاگر به گه روویدا سه رده که وت و دهرژایه نیو پرچ و سهر پیئووی چاوه کانم، زمانى جارى دوومه له سه ره وه بۆ خواره وه چز کرد و ئه و ئاگره ی له نیو پرچ و سهر رووخسارم نیشتبوو، به ئه یك هه لیکیشایه وه نیو ده می و سهر زمانى سووتا و بۆرى هه وای گری گرت و له سینه یدا ته قبییه وه، بووه گرکانى ریحان، بۆن ده ته قبییه وه و ده هاته دهر و هه لیده مژییه وه، له گه ل هه ر هه ناسه فریدانیک و هه ناسه خوار دنه وه یه کدا، مه مکه کانی

گەرمتەر دادەھاتن و دەم و لێو و زمانی منیش ریحانیان لەسەر دەبوو و کڵپە و پشکو، ئاهینکی زۆر قولی ھەلکیشا... بە چیلچیلەیی مەمکی تەپراییی دەم و لێوی و شک کردم، ھەناسەیی دەم و شک ھەلات و ناچاربووم تفتیک لەسەر زمانم کۆبکەمەو و قووتی دەمە نیو گەرووم کە و شک بوو، مەمکی راستەیی خستە دەم و ئەو کرتهیەکی کرد و خۆی چەماندە سەر سەرم و مەمکی پالدايە نیو دەم، وەک جۆگەییەکی باریکی ئاو، ریحانناوی رژاندە نیو دەمەو، دەم پربووەو لە ئاو و گەرووم بوو کانی، سینەم بوو بای تەپ و باران، بە ئاوی زمانم چۆم لە ھەموو لایەکی مەمکی راستی ھەستاند، چیلچیلەیی لە دەمدا دەتافایەو و ئاوی ریحانی لیدەرژا، وەک ئەوھیی گولی سپی ریحان بیت دەمتافاندەو نیو دەم، ئینجا مەمکەھەیی دیکەیی، چیلچیلەھەیی دیکەیی شیریی ریحانی لئ دەرژا و دەکەوتە سەر روومەت و چاوم، ھەردوو مەمکەکانیم گرتن و خستمنە نیو دەم و ئەویش بە پەنچەکانی ویکی دەھینانەو و پالی دەدایە دەم و بە چۆھچۆ دەچوونە نیو دەمەو، داغم کردن و ئاھی لێھەستا. ھاواری کرد بھسووتینە، لە بنەو کێرم ریحانناوی لئ پژا، بەر رانەکانی کەوت و ھەستی کرد رانی دەسووتی، سەری بەرزکردەو و زمانیکی بە لێوم داھینا و چنگە ئاویکی لئ برد و بەسەر چەناگە و گەردەن و سینگ و زگیدا رشتەم، سەری کێرم کە دلۆپینکی گەورەیی ریحانناوی لەسەر کۆبوو بوو، بە ناسکی، بە زمانی ھەلیگرتەو و خستییە سەر زمانی و وەک شەراب تامل کرد و رژاندییە قورگییەو، سەری بەسەر داگرت و بە زمان و لێو و پەنجە کڵپەدار و بۆن ریحانناوییەکانی مژی، مژی و مژی و مژی. ھەموو ریحانناوی لەشم لە میتشک و پەنجەیی پیم و سینەم و پشتەم و زگم دەرژانە نیو کێرم و ئەویش دەبخواردەو، دەیمژی و چۆرژە لە کێری من و دەمی ئەو ھەلدەستا، ژوور بوو باخینکی ریحان و بۆنی ریحان دەسووتا و بارانی ریحان دەباری و ھەوری ریحان بانی ژوورەکیان سواغ داوو، چۆر زەردەھە قوی سپی ریحانی دەباراند و من و ئەو بووینە جۆگەیی ریحان و ریحانناو. ئارەقە لە ھەموو لەشم دەھاتە دەر و ھەنییەم ئاگری دەباراند، ئەو دەیمژی و داخی دەکردم، ھەمووی خستە دەمی و ھەناسەییەکی بەردایە سەر و سووتاندی، ئینجا بە یەک مژ ھەناوی لەگەل راکیشام و ریحانناوی

هه موو جهستهی رژانده نیو دهمی، سه رم گرت و پالمدا، هه تا بنی له ده میدا بوو، ئەو سه روچاوی بزر بوو بوون، پرچه ره شه که ی به سه ر زگمدا ته خشان بوو بوو و بوو بووه دهشتی ریحانی رهش، په نچه کانم له نیوی بزرکردن و ته رته ر بوو. مژی، هارانه مژی و شیتانه قومی لیدهدا، ئممه کانی زیاتر ده یانسووتاندم و پریان ده کردم، ته رته ریان ده کردم و ئاوی له شم به هور و ژم بو نیو کیرم ده هات، ئاوی له ش و توی ریحانای لیده ری نام و هه ر به ری نه دا، من تو م هات و ریحانایم هات و توی ریحانم له له ش هاته دهر و ئەویش هه ر ده میژی، نه بهیشت یه ک دلۆپ برژیته سه ر له شی من، ئەو قومی لیدا و ئاوم هات و ئەویش ده می کرده وه و خستییه سه ر زمانی، هه تا هه ندیک کۆبووه وه و ئینجا قووتی دا، جاری دووه م گول ریحانه سپییه کانی کیرم دهرده هاتن ده می کردبووه و ده یخسته نیوی، قووتی ده دا و له گه رویدا ده ی تا فاندوه و ده ی رژانده نیو گه ده ی، توی خوارده وه، لیوه کانی به زمان ده سپینه وه و نه یده هیشت ییک گول ره ریحانی له شم برژیته سه ر خاک، یان له شی من، که وته وه لیستنه وه و مژینی، ده یویست دوا دلۆپ له له شم دهر بیئتیت و بیخاته نیو هه ناسه و له شی خۆیه وه. ئاهیککی دریزی کرد و خوی به ردایه وه سه ر له شی من، ده می خسته نیو ده مم و ئەو تویه ی من، که له ده میدا بوو، هه مووی رشته وه نیو ده مم، ئاویکی لینج و ریحاناییی له سه ر زمانم خزی و دلۆپه کان ده چوونه نیو قورگم و نیو سینه م و گه ده م و له گه ل خوینمدا به له شمدا وهرده بوو. تا دوا دلۆپ هه مووی رشته وه نیو ده م و له شم.

که وته وه لیستنه وه ی سینگم و گه رده ن و لیو و زمان و چاو و پرچ و پی و هه تا په نچه کانی پیتشم، هه مووی ماچ کردم، سه ری به رزکرده وه و خستییه نیو مه مکه کانی، هیشتا گه رمایی له شی ئەو منی ده سووتاندم، ریحانیککی ره شی خسته ده مم و گووتی: بیجوو.

من که خەبەرم بوو، شتەکانی شەوم وەک برووسکە بە مێشکدا هاتنەوه، هەر بە رووتی لە شوینی خۆم کەوتبووم، بۆنی ریحان سەر و جەستە و هۆش و ژوورەکەیی داگرتیوو، هەستامەوه و جگە لە کراسە تەنکەکەیی ریحان هیچ شوینەواریکی دیکەیی ئەوی لێنەبوو، بۆ لای پەنجەرەکە چووم و کردمەوه...

کە کردمەوه چی دەبینم... ئەوەندەیی چاوی خەوآلۆوم بری کرد، باخی ریحانی کافورییە، بالای بەرزی ریحانەکان، گۆلە سپییەکان، ئەو بۆنەیی لەو نیویدا بە دنیا وەردهبوو یەکسەر منی خستە گریانەوه، گریانیک یەکەمجاربوو وا بمرگرت و ریحانەووم بە چاودا بیتیته خوار، لەگەڵ دەنگی گریانم، ریحان هاتە ژوورەوه و باوەشی تێوەریتام و لەگەڵ مندا بە بێدەنگی فرمیسکی رشت، تیز گریاین و ریحانەومان رشتە سەر رووخسار و نیو هەناسەیی یەک، هەستامەوه و تماشای ئەو باخەم کردەوه، هەتاو لە ریحانەکانی دەدا، هەتاو بە تیشکەکانی دەچوو و نیو ریحانەکان، نەوێک تەنیا لە جەستەیان بدات، دەچوو نیو رۆحیان، دیمەنیک بوو کەپووی دەزوورانمەوه کە بۆن و سینەم تەرپەر بوون لە بۆن. بە پەلە جەکانم لەبەر کردن و لەگەڵ ریحان رامانکرده نیو باخچەیی ریحانی کافورییەوه.

پیکەوه من و ریحان کەوتینە رێ و تا کاولگەکەم، کە بووبوو کاولگەیی من و ریحان، نەوێستاین، کەسە دوور و هەلاتووێکان گەرابوونەوه، ئەوانەیی نەکوژرابوون و نەدزرابوون هاتبوونەوه، فالچییهکان چاوەرپێیان دەکردین و هەر یەکەیی، بە پێیی تەمەن و ئەزموونی خۆی پیشبینییەکی دەکرد

فالچییهک پێی وایە ئەو شتەیی پێی ئاوسم، مرقۆئیکە لە چەشنی باران و دنیا نقووم دەکات. فالچییهک، پێی وایە شیعریکە و دنیا دەکاتە بیابان. یەکیک، یەقینە کە باخی ریحانیکە و دنیا گەمارۆدەدا و مرقۆئەکان لە جیاتیی هەوا بە بۆنی ریحان هەناسە دەدەن. یەکیکی دی، دەبینیت رووباریکە لە خوین، قەرەقەرەترە دەرژیتە نیو رۆحمەوه.

نازانم پیشبینی کامه فالچی، راست دهردهچیت؟
 ئەوہی خۆم هەستی پێ دەکەم، ئازاریکە، لە بلندترین شوینەوہ دەرژیتە
 هەناومەوہ. چەقویەکە، لە سپیتترین دەستەوہ، لە لە لاملەم دەچەقێ.
 تیریکە بە وینە ی عەشق، جەرگم کون دەکا و قەهریکیشە، هەناوم
 هەلاھەلا دەکا.

ئەگەر هاتوو شیعر دەرچوو، دەیخەمە رووبارە وشکەکانەوہ. ئەگەر
 باران دەرچوو، دەیدەمە باخچەکانی کۆشکیکەوہ، کە دواتر چیرۆکەکانی
 دەبیستن.

ئەگەر بووہ باخی ریحان، ئەوہ هەمووی لە پرچی تۆ دەدەم، کە ئاوس
 دەبیت. ئەگەر رووباری خۆین بوو، ئەوہ پارچە پارچە، هەر بە ئاوسییەوہ
 پێی وەر دەبم.

House of Basil

Hoshang. S. Mohemmed